

زانكۆی سه‌لاحه‌دین - هه‌ولێر
Salahaddin University-Erbil

هونه‌ری ڤوونبێژی له شیعره‌کانی بیخود دا

نامه‌یه‌که

پیشکەش به ئه‌نجومه‌نی کۆلیژی زمان له زانکۆی سه‌لاحه‌دین - هه‌ولێر کراوه
وه‌ک به‌شیک له پێویستییه‌کانی به‌ده‌سته‌یتانی بڕوانامه‌ی ماسته‌ر له ئه‌ده‌بی کوردیدا

له‌لایه‌ن

دنیا شهاب علی

به‌کالۆریۆس له زمان و ئه‌ده‌بی کوردی - ٢٠١٠

به‌سه‌رپه‌رشته‌ی

پ. ی. د. ئیدریس عه‌بدوڵلا مسته‌فا

ره‌زبه‌ر ٢٧١٥

بەلیننامە

من بەلین دەدەم ئەم ماستەرنامە یە کە ناو نیشانە کە ی بریتی یە لە (هونەری پرونیبیژی لە شیعەرەکانی بیخود دا) هەمووی کاری ڕەسەنی تاکە کەسی خۆمە. جگە لەو جیگایانە ی کە بە ئاشکرا ئاماژەم پیکردووە، هەموو نووسینەکان و ئەنجامەکان توژینەوێی سەر بەخۆی خۆمە و پیشتر لەهیچ شوینیک بلایوم نەکردۆتەوێ و پیشکەشی هیچ شوینیکم نەکردووە بۆ ئەوێ بڕوانامە یەکی پێ وەر بگرم. بەلین دەدەم لە هەر جیگایە ک شتیکم وەرگرتیبت ئاماژەم بەسەرچاوە کە ی کردووە.

واژوو:

ناوی قوتابی: دنیا شهاب علی

بەروار:

پشتگیری و رەزامەندی سەرپەرشتیار

ئەم نامە یە لەژێر سەرپەرشتیاری من ئامادەکراوە و نووسراوە و نێردراوە بۆ
وەرگرتنی برۆنامە ی ماستەر لە پەنابۆری ئەدەبی کوردیدا. من پشتگیری دەکەم و پازیم
کە بەمشێوەیە ی ئیستا پیشکەشی لیژنە ی تاقیکردنەو بەکریت.

ناو: پ.ی. د. ئیدریس عەبدوللا مستەفا

واژوو:

بەروار:

پشتگیری دەکەم کە هەموو پێداویستیهکان جێبەجێ کراوە و هەرۆهە ئاماژە
بەپشتگیری و رەزامەندی سەرپەرشتیار، من ئەم نامە یە دەنێرم بۆ گفتوگو.

واژوو:

ناو: پ.ی. د. ئیدریس عەبدوللا مستەفا

سەرۆکی بەشی زمانی کوردی

بەروار:

پشتگیری دەکەم کە هەموو پێداویستیهکان جێبەجێ کراوە، بۆیە پازیم کە ئەو نامە یە
بنێردرێت بۆ گفتوگو.

بەرپرسی خۆیندنی بالا لە کۆلیژ

واژوو:

ناو: د. عاطف عبدالله فرهادی

بەروار:

پیشکشه به

- دایک و باوکی خوشه ویستم.
- هاوسه ری ئازیم (هوزان).
- جگه ر گوشه کانم (نوره و مصطفی).

هه و النامه ی کتیب

سوپاس و پیزانین

- سوپاس و پیزانین بۆ سه رۆکایه تی زانکۆی سه لاهه ددین و کۆلیژی زمان / به شی کوردی.
- سوپاس و پیزانین بۆ سه ریه رشتیاری به ریزم (پ.ی.د. ئیدریس عه بدوللا مسته فا) که ئهرکی سه ریه رشتی کردنی نامه که می گرته ئه ستۆ، به و په ری پشو و درێژه وه، به سه رنج و تیبینییه زانستییه کانی نامه که می ده وله مه ند کرد.
- سوپاس و پیزانینم بۆ هه موو مامۆستایانی به شی کوردی ئه وانهی رۆژیک له رۆژان وانهیان پیتووم به تایبه تی قوناغی ماستهر.
- سوپاس و پیزانین بۆ هه موو ئه وانهی به جۆریک له جۆره کان هاوکارییان کردووم.
- سوپاس و پیزانینیکی تایبه تم بۆ هاوسه ری خۆشه ویستم (هۆزان شمس الدین مولود) ئهرک و ماندوو بوونیکی زۆرم خسته سه ر شانی و هاوکار و یارمه تی دهرم بوو، له تایپی نامه که م و هۆکاریکی سه ره کی سه رکه وتنی نامه که م بوو.

((پوخته‌ی لیځولینه‌وه‌که))

(هونه‌ری ږوونبیژنی له شیعره‌کانی بیخود دا) ناو‌نیشانی ئه‌م نامه زانستییه‌یه، که وه‌کو به‌شیک له پیوستییه‌کانی به‌ده‌سته‌ینانی پله‌ی ماستر له ئه‌ده‌بی کوردیدا نووسراوه. له‌م نامه‌یه‌دا ده‌روازه‌یه‌ک بۆ ناساندنی هه‌ندی ناو و زاراوه‌ی گرنګ ته‌رخانکراوه، که له ناو‌نیشانه‌که هاتوون، وه‌کو ناوو زاراوه‌کانی: هونه‌ر.. بیخود.. ږوونبیژنی.. که به‌ شیوه‌یه‌کی پوخت و ږه‌وان، یه‌که یه‌که‌ی ئه‌م ناو و زاراوانه زانیاری پیوستیان له باره‌وه خراوته ږوو.

دوای ئه‌وه نامه‌که هاتوته سهر به‌شه سه‌ره‌کیه‌کانی کاره‌که‌ی، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش خوی دابه‌شکردوته سهر پینج به‌شی سه‌ره‌کی، به‌شی یه‌که‌م تاییه‌تکراوه به‌ هونه‌ری لیځچوواندن (تشبیه).. به‌شی دووهم تاییه‌تکراوه به‌ هونه‌ری خوازه (مجاز).. به‌شی سییه‌م تاییه‌تکراوه به‌ هونه‌ری خواستن (استعارة).. به‌شی چوارهم تاییه‌تکراوه بۆ هونه‌ری درکه (کنایه).. به‌شی پینجه‌میش، که دوابه‌شه‌وه له دوای هه‌مووان دیت، ته‌رخانکراوه بۆ جوانی هونه‌ره‌کانی ږوونبیژنی.. که دیاره: به‌هوی هونه‌ره‌کانی ږوونبیژییه‌وه چه‌ندین شیوازی جوان دروست ده‌ییت و قسه‌که‌ر به‌م هویانه‌وه مه‌به‌سته‌کانی خوی پیشکه‌شی گوینگر ده‌کات، ئه‌وانیش بریتینه له: ږوونکرده‌وه.. کورته‌بری، یان ئابوریکردن له قسه.. قسه‌کردن به‌ وینه.

سه‌ره‌نجام لیځولینه‌وه‌که دوای هینانه‌وه‌ی نمونه‌ی پیوست له به‌یته شیعره‌کانی (بیخود)دا، گه‌یشتوته چه‌ندین ئه‌نجامی گرنګ، له‌م (شه‌ش)انه‌ی خواره‌وه‌ی کورته‌کردوته‌وه:

۱. ږوونبیژنی زانستیکی دیارو چږو ږو فره هونه‌ری نیو زانستی ږه‌وانبیژییه، که به‌هوییه‌وه‌ی تاکه واتا به‌ ږیگه و شیوازی ئه‌ده‌بی له یه‌کجیا پیشکه‌ش ده‌کریت. به‌ پای زانایان له چوار هونه‌ردا کورته‌کرینه‌وه، که ئه‌وانیش: لیځچوواندن و خوازه و خواستن و درکه‌ن.

۲. لیکچوواندن هونەریکی کۆن و گرنگی دەربرینی ئەدەبیبیە، بێخودیش توانایەکی باشی لە بەکارهێنانی لیکچوواندندا هەبووە و زۆرتەری جۆری لیکچوواندنی بەکارهێناوە، هەموویان دەگەنە (۳۳) جۆر و شیوازی لیکچوواندن.
۳. خوازە هونەریکی فراوانی هونراوەکانی ئەم شاعیرە، دروستکردنی خوازە بەرھەمی ئەقڵی تیژ و خەلکی بە توانایە، (سێزەدە) شیوازی خوازە سوودی وەرگرتووە.
۴. خواستن لە کۆن و نویدا، بە هونەریکی بەرز و کاریگەری شیعری دادەنریت، بێخود وینەیی خواستنی بەھیز و پەنگینی بە شیوازی جۆراوجۆری خواستن بەرھەمھێناوە، کە هەموو ئەو شیوازانە دەگەنە (۱۶) جۆر و شیواز.
۵. دوا هونەری زانستی پوونبێژی درکە، کە: درکە خوازەییە لە ئاستی پستەدا، لای ئەم شاعیرە گرنگی زۆری پێدراوە، (۷) جۆر و شیوازی درکەمان لای بەدی کردووە.
۶. لیکدانەو و شیکردنەو شیعەرەکانی بێخود لە ریگەیی ئەم هونەرانەو تێگەشتن ئاسان دەکات و چێژی شیعری دەبەخشیت.

پیرست

لاپه ره	بابهت
ii	به لیتنامه
iii	برپاری سه ره رشتیار
iv	برپاری لیژنه
v	پیشکه شننامه
vi	سو پاس و پیزانین
viii-vii	پوخته ی لیکولینه وه که
xiv-ix	پیرست
۵-۱	پیشه کی
۱۷-۶	ده روزه که بو هندی ناو و زاراهوی گرنگ
۶	۱- هونه ر
۹	۲- بیخودی شاعیر
۱۳	۳- روونبیژی
۱۳	- روونبیژی له رووی وشه ییه وه
۱۳	- روونبیژی له رووی زاراهوییه وه
۵۷-۱۸	به شی یه که م: لیکچوواندن (التشبيه)
۱۹	باسی یه که م: پیناسه ی لیکچوواندن و بنه ره ته کانی
۱۹	لیکچوواندن له رووی وشه ییه وه
۲۰	لیکچوواندن له رووی زاراهوییه وه
۲۳	بنه ره ته کانی لیکچوواندن
۲۳	پیناسه ی بنه ره ته کانی لیکچوواندن
۲۳	۱. بنه ره تی سه ره کی لیکچوواندن
۲۳	أ. لیچوو (المشبه)
۲۳	ب. له وچوو (المشبه به)
۲۴	۲. بنه ره تی ناسه ره کی لیکچوواندن
۲۴	أ. ئه وزار (أداة التشبيه)
۲۴	ب. رووی لیکچوون (وجه الشبه)
۲۴	باسی دووهم: جو ره کانی لیکچوواندن
۲۴	یه که م: به پیی هه بوون و نه بوونی بنه ره ته کان
۲۴	أ. به گویره ی ئه وزار

٢٥	١. ليكچوواندنى بهرهللا (التشبيه المرسل)
٢٥	٢. ليكچوواندنى جه ختاو (التشبيه المؤكد)
٢٧	ب. به گویره ی رووی ليكچوون
٢٧	١. ليكچوواندنى دريژه (التشبيه المفصل)
٢٨	٢. ليكچوواندنى پوخته كراو (التشبيه المجمل)
٢٨	ج. به گویره ی ئهوزار و رووی ليكچوون
٢٨	١. ليكچوواندنى دريژه ی بهرهللا (التشبيه المرسل المفصل)
٣٠	٢. ليكچوواندنى رهوان (التشبيه البليغ)
٣١	دوهم: به پيى ئه قلى و ههستى دوو لايه نه كانى ليكچوواندن
٣١	١. ليكچوواندنى ههستى ههستى (التشبيه حسي حسي)
٣٢	٢. ليكچوواندنى ئه قلى ئه قلى (التشبيه عقلى عقلى)
٣٣	٣. ليكچوواندنى ههستى ئه قلى (التشبيه حسي عقلى)
٣٣	٤. ليكچوواندنى ئه قلى ههستى (التشبيه عقلى حسي)
٣٤	سئيه م: ليكچوواندنى ليك دراو
٣٦	چاره م: ليكچوواندنى پيچراو (التشبيه الملفوف)
٣٨	پينجه م: ليكچوواندنى بلاو (التشبيه المفروق)
٤٠	شه شه م: ليكچوواندنى ئاو هژوو (التشبيه المقلوب)
٤١	حه فته م: ليكچوواندنى نائاشكرا (التشبيه الضمني)
٤٢	هه شته م: به گویره ی ژماره ی ليچوو و له وچوو
٤٢	١. ليكچوواندنى تهخت (التشبيه التسوية)
٤٢	٢. ليكچوواندنى كو (التشبيه الجمع)
٤٣	ئويه م: به گویره ی تاك و كو ي ليچوو و له وچوو
٤٣	١. ليكچوواندنى كو به كو
٤٣	أ. كو به كو ريک
٤٣	. ليكچوواندنى دوو به دوو
٤٤	. ليكچوواندنى سي به سي
٤٤	ب. ليكچوواندنى كو به كو ناريك
٤٥	. ليكچوواندنى سي به پينج
٤٥	٢. ليكچوواندنى تاك به تاك

٤٥	. لیکچوواندنی یهک به یهک
٤٦	٣. لیکچوواندنی تاک به کو
٤٦	أ. لیکچوواندنی یهک به دوو
٤٦	ب. لیکچوواندنی یهک به سی
٤٦	ج. لیکچوواندنی یهک به چوار
٤٧	د. لیکچوواندنی یهک به پینج
٤٧	٤. لیکچوواندنی کو به تاک
٤٧	. لیکچوواندنی سی به یهک
٤٨	دهیهم: لیکچوواندنی مه رجدار
٥٠	باسی سئیهم: ئه وزاره کانی لیکچوواندن
٥٠	یهک: ئه وزاره عه ره بییه کان
٥١	دوو: ئه وزاره فارسییه کان
٥١	سی: ئه وزاره کوردییه کان
٥٤	باسی چوارهم: مه به ست و گرنگییه کانی لیکچوواندن
٥٤	یه کهم: مه به سته کانی لیکچوواندن
٥٦	دووهم: جوانی و گرنگی لیکچوواندن
٥٨-٨١	به شی دووهم: خوازه (المجاز)
٥٨	باسی یه کهم: درووست و جو ره کانی
٥٨	درووست (الحقیقه)
٥٨	درووست له رووی وشه بییه وه
٥٩	درووست له رووی زاراهه بییه وه
٦٠	جو ره کانی درووست
٦١	١. درووستی وشه بی
٦١	٢. درووستی واتایی
٦٢	باسی دووهم: پیناسه ی خوازه
٦٢	خوازه له رووی وشه بییه وه
٦٢	خوازه له رووی زاراهه بییه وه
٦٥	حاله تی خوازه (مجاز) له زماندا

٦٥	هۆى دروستبوونى خوازە
٦٦	حەقىقەتى خوازە
٦٦	باسى سىيەم: جۆرەكانى خوازە
٦٦	يەكەم: خوازەى زمانى (المجاز الغوى)
٦٨	دووهم: خوازەى ژيرى (المجاز العقلى)
٧٠	باسى چوارەم: پەيوەندييەكانى خوازەى رەها
٧١	پەيوەندييەكانى خوازە لە شيعرى بىخود دا
٧١	١. پەيوەندى كەرتى (العلاقة الجزئية)
٧٣	٢. پەيوەندى گشتى (العلاقة الكلية)
٧٤	٣. پەيوەندى رابردووى (العلاقة اعتبار ماكان)
٧٤	٤. پەيوەندى هاوسىيەتى (العلاقة المجاورة)
٧٥	٥. پەيوەندى كاتى (العلاقة الزمانية)
٧٦	٦. پەيوەندى شوينى (العلاقة المكانية)
٧٦	٧. پەيوەندى بەركارى (العلاقة المفعولية)
٧٧	٨. پەيوەندى ئاوهلناوى (العلاقة الوصفية)
٧٧	٩. پەيوەندى ژمارەيى (العلاقة الأرقام)
٧٨	١٠. پەيوەندى تايبەتكردن (العلاقة الخصوص)
٧٩	١١. پەيوەندى هۆيى (العلاقة السببية)
٧٩	١٢. پەيوەندى سەرچاوهيى (العلاقة المصدرية)
٨٠	١٣. پەيوەندى خاوهندارييهتى (مولكايهتى)
٨٠	جوانى و گرنگى خوازە
١٠٤-٨٢	بەشى سىيەم: خواستن (الاستعاره)
٨٢	باسى يەكەم: پىناسەى خواستن و بنەرەتەكانى
٨٢	خواستن لە رووى وشەييەوه
٨٣	خواستن لە رووى زاراوهييەوه
٨٥	پەيوەندى و جياوازى خواستن بە ليكچوواندن
٨٧	پىناسەى خواستن لە رووى پەيوەنديى بە خوازە
٨٧	پىناسەى خواستن لە رووى پەيوەنديى بە ليكچوواندنەوه
٨٧	بنەرەتەكانى خواستن (أركان الاستعاره)

۸۸	باسی دووهم: جوړه‌کانی خواستن
۸۸	یه‌که‌م: خواستنی تاکه وشه (الاستعاره مفرد)
۸۹	دووهم: خواستنی دهربرینی لیکدراو (الاستعاره التمثيلية)
۹۰	جوړه‌کانی خواستنی تاکه وشه
۹۰	یه‌که‌م: به به‌رچاوگرتنی جوړی وشه خواستراوه‌کان
۹۰	۱. خواستنی بنجی (الاستعاره الاصلية)
۹۲	۲. خواستنی شوینکه‌وته‌یی (الاستعاره التبعية)
۹۲	دووهم: به به‌رچاوگرتنی دوو لایه‌نه‌کانی خواستن
۹۳	۱. خواستنی ئاشکرا (الاستعاره التصريحية)
۹۴	۲. خواستنی درکاو (الاستعاره المكنية)
۹۵	سینیه‌م: به به‌رچاوگرتنی بو گونجاوه‌کان (الملائمات)
۹۵	۱. خواستنی رها (الاستعاره المطلقة)
۹۶	۲. خواستنی پالیوراو (الاستعاره المرشحة)
۹۷	۳. خواستنی په‌تی (الاستعاره المجردة)
۹۷	چوارهم: به به‌رچاوگرتنی (هه‌ستی و نه‌قلی)
۹۸	۱. خواستنی نه‌قلی هه‌ستی (الاستعاره المعقول لمحسوس)
۹۹	۲. خواستنی هه‌ستی هه‌ستی (الاستعاره المحسوس لمحسوس)
۹۹	۳. خواستنی نه‌قلی نه‌قلی (الاستعاره المعقول لمعقول)
۱۰۰	پینجه‌م: به به‌رچاوگرتنی (گونجاوی و نه‌گونجاوی) دوو لایه‌نه‌کانی خواستن
۱۰۰	۱. خواستنی گونجاوی (الاستعاره الوفاقية)
۱۰۱	۲. خواستنی نه‌گونجاوی (الاستعاره العنادية)
۱۰۲	شه‌شه‌م: خواستنی گشتی (الاستعاره العامية)
۱۰۳	حه‌فته‌م: خواستنی راسته‌قینه (الاستعاره التحقیقة)
۱۰۳	باسی سینیه‌م: جوانی و گرنگی خواستن
۱۰۵-۱۱۶	به‌شی چوارهم: درکه (الکنایة)
۱۰۵	باسی یه‌که‌م: پیناسه‌ی درکه و بنه‌ره‌ته‌کانی
۱۰۵	درکه له پووی وشه‌ییوه

۱۰۵	درکه له پووی زاراو هییه وه
۱۰۸	جیاوازی نیوان درکه و خوازه
۱۰۹	بنه رته کانی درکه
۱۰۹	باسی دووهم: جوړه کانی درکه
۱۱۰	۱. درکه له سیفته (الکینایة عن الصفه)
۱۱۱	۲. درکه له مه وسوف (الکینایة عن الموصوف)
۱۱۲	۳. درکه له هاوگری (الکینایة عن النسبة)
۱۱۳	چهند جوړیکي دیکه ی درکه
۱۱۳	۱. درکه ی گشتی
۱۱۳	۲. درکه ی خه بهری
۱۱۴	۳. درکه ی مهرجی
۱۱۴	۴. درکه ی فرمانی
۱۱۵	باسی سییه م: جوانی و گرنگی درکه
۱۱۷-۱۱۸	به شی پیڼجه م: جوانی هونه ره کانی پوونییژی
۱۱۷	۱. روونکرده وه
۱۱۷	۲. کورنبری
۱۱۸	۳. قسه کردن به وینه
۱۱۹-۱۲۱	ئه نجام
R۱۳۶- R۱۲۲	لیستی سه رچاوه کان
II-I	پوخته ی ئینگلیزی

پیشہ کی

ہو و نامہ کی کتب

پیشہ کی

- گرینگی لیکولینہ وہ

(ہونہری پوونبیژی له شیعرهکانی بیخود دا) ناونیشانی ئەم نامہ زانستیہیہ، کہ کار لەسەر گرینگترین و دیارترین زانستی پەوانبیژی دەکات، کہ هونہری پوونبیژیہ، ئەم زانستەش هەر چوار هونہری لیکچوواندن و خوازە و خواستن و درکە دەگریتەوہ، هەر یەک لەو هونہرانە بەکۆلەکە ی دروستکردنی وینە ی هونہری و پیدانی شیعریہت لە دەقی ئەدەبیدا و بە تاییہتی شاعر دادەنریت، بایەخ و گرینگی و بەکارهینانی هونہرەکانی پەوانبیژی بەگشتی و هونہرەکانی پوونبیژی بە تاییہتی، تاییہت نین بە شیعری کۆن و کلاسیک، بەکو لە رابردوو و ئیستاشدا و لە سەرجم ئەدەبیات و رەخنە و لیکولینەوہ ئەدەبیەکانی جیہانیشدا کۆمەلێک وینە ی دیارن و جی بایەخی نوسەران و لیکولەرەوانن.

بیخودیش یەکیکە لەو شاعیرە گەورە و دیارە ی نەتەوہی کورد، کہ لە بنیاتنانی هونہری پوونبیژی دەستیکی بالای هەیہ، کہ بە شیوہیەکی ورد و چر و هونہرییانە بەکارهیناوە، بە پاشخانیکی پەوانبیژیانەوہ دیوانەکە ی پی بەهیزتر و کاریگەرتر کردووە، بە بەلگە ی ئەوہی شاعیر گەلێک وینە ی دروستکردووە لە ریگە ی ئەو هونہرانەوہ. بەلام لەم پووەوہ هیچ کاریک لەسەر ئەم شاعیرە نەکراوە، گرنگی ناونیشانەکە شمان لیرەوہ سەرچاوە دەگرن

- ئامانجی لیکولینەوہ

ئامانجی ئەم لیکولینەوہیہ بۆ چەند هۆکاریک دەگەریتەوہ، ئەوانیش:

۱. بەرجەستە کردنی هونہرەکانی پوونبیژی لە ئەدەبیاتی کوردی و شیعەرەکانی بیخود بە تاییہتی.

۲. دەرخستنی رادە ی دەولەمەندی زمانی کوردی لە بەرھەمھینانی شیوازی نوێ و لادان لە باری ئاسایی ئاخاوتن بۆ باریکی تازە ی پر لە داھینان و کاریگەری.

۳. زۆربەى ئەو نووسىنانەى لە پېشووڧا لە سەر بېخودى شاعىر كراون لە ئاستى ناوەرۆكدا بوون و لە سەر ھزر و تىروانىن و بىر و بۆچوونى ئاىنى شاعىر نوسراون، ئەم لىكۆلىنەوھىيە ھەوللىكە بۆ ناساندنى بېخود وەكو شاعىرىكى بە توانا و لىھاتوو، دەرخستنى توانا ئەدەبىيەكانى لە رادەى فراوانى رېگەكانى بەدېھىنانى زمان، ھەروھە شارەزا لە زۆربەى تەكنىك و ھونەرەكانى ڤوونىڭى بەرجەستە كردنىان لە شىعرەكانىدا.

- سنوورى لىكۆلىنەوھ

ئەم لىكۆلىنەوھىيە لە سنوورى زانستەكانى (ڤوونىڭى)دا دەخولتتەوھ و ھەر چوار ھونەرەكانى ئەم زانستە (لىكچوواندن - خوازە - خواستن - دركە) لە شىعرە كوردىيەكانى (بېخود)دا و لىكدانەوھ و شىكردنەوھى ئەو شىعرانە لە ژىر ڤۆشنایى ئەو ھونەرانەدا دەگرىتتەخۆ.

- مىتۆدى لىكۆلىنەوھ

مىتۆدى لىكۆلىنەوھ مىتۆدى رەخنەيى شىكارىيە و سەرچاوەكانى رەوانىڭى دەكاتە ڤۆەر بۆ بەرەو پېشبردنى شىكار و لىكدانەوھى شىعرەكانى بېخود.

- گىروگرفتى لىكۆلىنەوھ

لەكاتى ئەنجامدانى لىكۆلىنەوھكە وەكو ھەموو لىكۆلىنەوھىيەك گىرفتى خۆى ھەبوو، بە تايبەتتەش لە ھەلبژاردنى زاراوھ ھاتۆتە پېشم، چونكە لىكۆلىنەوھكە بە دەيان زاراوھ لە خۆ دەگرىت، ھەروھە رەوانىڭىش لە ھەناوى شىعر و ئەدەبىياتى عەرەبىيەوھ ھەلھىنجراوھ، بۆ ئەم زاراوانەش لە كوردىدا بۆ ھەموويان يەك زاراوھى تايبەت دانەنراوھ، بۆيە ھەندى جار ئەو زاراوانەم ھەلبژاردووھ كە كوردەكانى پېشى خۆم بەكارىان ھىتاوھ، ھاتووم بەرانبەر ھەر زاراوھىيەكى كوردى زاراوھ عەرەبىيەكەم بەكارھىتاوھ، بۆيە دەبى ئەوھ ئاشكرا بى كە زاراوھ كوردىيەكانى ئەوانەى كە لە كوردىدا بۆ ئەو ھونەرانە دانراون، ئەگەر زاراوھ عەرەبىيەكانىشيان لە تەك بەكارھاتى، تاوھكو بۆ خوینەر ڤوون بىت، كە بەرانبەر زاراوھ عەرەبىيەكە ئەم زاراوھ كوردىيە بەكارھاتووھ.

- پیکهاتەى لیکۆلینه‌وه

ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه له پیشه‌کی و دەروازەیه‌ک بۆ هەندێ ناو و زاراوه‌ی گرنج و پینج بەش و ئەنجام و لیستی سەرچاوه‌کان و پوخته‌ی باسه‌که به زمانی عەرەبی و ئینگلیزی پیکهاتووہ.. له دەروازەدا تیشکمان خستۆتە سەر هەندێ ناو زاراوه‌ی گرنج که پیکدیت له (هونەر، بیخودی شاعیر، روونیژی).

بەشی یه‌که‌م: بریتیه له (لیکچوواندن) و دابه‌شکراوته سەر چوار باسی سەرەکی، که بریتینه له: پیناسەى لیکچوواندن و بنه‌په‌ته‌کانی و جۆره‌کانی لیکچوواندن و ئەوزاره‌کانی لیکچوواندن و مەبه‌ست و گرنگیه‌کانی لیکچوواندن. له باسی یه‌که‌مدا پیناسەى لیکچوواندن له رووی وشه‌یی و زاراوه‌وه کراوه له‌گه‌ڵ خستنه رووی بنه‌په‌ته سەرەکی و ناسەرەکیه‌کانی لیکچوواندن، له باسی دووه‌مدا که مەبه‌ستی سەرەکیه له نامه‌که‌دا باس له جۆره‌کانی هونەری لیکچوواندن کراوه به‌پێی چه‌ندین لایەن، هه‌موویان ده‌گه‌نه زیاتر له (۲۲) جۆر و شیوازی لیکچوواندن، له باسی سێیه‌میشدا باسی ئەوزاره‌کانی لیکچوواندن کراوه و ئەوزاره کوردی و عەرەبی و فارسیه‌کان له یه‌ک جیاکراونه‌ته‌وه، له باسی چواره‌میشدا مەبه‌ست و گرنگیه‌کانی لیکچوواندن به نمونه‌ی شیعریه‌وه لای بیخود روونکراوته‌وه.

بەشی دووه‌م: تاییه‌تکراوه بۆ هونەری خوازه و دابه‌شکراوته سەر چوار باسی سەرەکی (درووست و جۆره‌کانی و پیناسەى خوازه و جۆره‌کانی خوازه و په‌یوه‌ندیه‌کانی خوازه و جوانی و گرنگی خوازه)، له باسی یه‌که‌مدا که (درووست و جۆره‌کانی)یه، تیشک خراوته سەر پیناسەى درووست له رووی وشه‌یی و زاراوه‌یه‌وه له‌گه‌ڵ جۆره‌کانی درووست ئەوانیش (درووستی وشه‌یی و درووستی واتایی)نه، له‌باسی دووه‌میشدا که تاییه‌ته به پیناسەى خوازه، تیشک خراوته سەر پیناسەى خوازه له رووی وشه‌یی و زاراوه‌یه‌وه، له باسی سێیه‌میشدا که تاییه‌ته به جۆره‌کانی خوازه، تیشک خراوته سەر هه‌ردوو جۆری خوازه‌ی زمانی و خوازه‌ی ژیری، له باسی چواره‌میشدا که تاییه‌ته به

په یوه نډیبه کانی خوازه و تیشک خراو ته سهر (۱۳) په یوه نډی، ئه وانیش: په یوه نډی که رتی، په یوه نډی گشتی، په یوه نډی رابردووی، په یوه نډی هاوسنیته تی، په یوه نډی کاتی، په یوه نډی شوینی، په یوه نډی بهرکاری، په یوه نډی ئاوه لئاوی، په یوه نډی ژماره یی، په یوه نډی تایبه تکریدن، په یوه نډی هوئی، په یوه نډی سهرچاوه یی، په یوه نډی خاوه نډاریه تی. له کو تایشدا باسی جوانی و گرنگی خوازه کراوه.

به شی سنیهم: بریتیه له خواستن (الاستعارة) و دابه شکر او ته سهر سی باسی سهره کی. باسی یه که م: تایبه ته به پیناسه ی خواستن و بنه رته کانی، باسی دوو هم: تایبه ته به جوړه کانی خواستن، تیشک خراو ته سهر (۱۶) جوړی خواستن، ئه وانیش بریتیه له: خواستنی تاکه وشه، خواستنی دهر برینی لیکدراو، خواستنی بنجی، خواستنی شوینکه و ته یی، خواستنی ئاشکرا، خواستنی درکاو، خواستنی ره ها، خواستنی پالیوراو، خواستنی په تی، خواستنی ئه قلی ههستی، خواستنی ههستی ههستی، خواستنی ئه قلی ئه قلی، خواستنی گونجاوی، خواستنی نه گونجاوی، خواستنی راسته قینه. باسی سنیهمیش تایبه ته به جوانی و گرنگی خواستن.

به شی چواره میس: تایبه تکراره بو هونه ری درکه (الکنایه) و دابه شکر او ته سهر سی باسی سهره کی، له باسی یه که مدا پیناسه ی درکه و بنه رته کانی کراوه، باسی دوو همیش تایبه ته به جوړه کانی درکه و تیشک خراو ته سهر (۷) جوړ و شیوازی درکه ئه وانیش بریتیه له: (درکه له سیفه ت، درکه له مه وسوف، درکه له هاوگری، درکه ی گشتی، درکه ی خه به ری، درکه ی مهرجی، درکه ی فرمانی). باسی سنیهمیش تایبه ته به جوانی و گرنگی درکه.

به شی پینجه میس: که دوا به شه و له دوا ی هه مووان دیت، ته رخانکراوه بو فه لسه فه و جوانی هونه ره کانی روونیژی. ئه وانیش بریتیه له: روونکردنه وه و کور تبری و قسه کردن به وینه.

له كۆتايدا گرنگترين ئەنجامى لىكۆلینهوه له (٦) خال كورتكراوهتهوه، ئىنجا لىستى سەرچاوهكانىش دواى ئەوانه به پى پى رىز بوونى ناو نووسەرەكان له دواى ئەنجامهكانهوه دانراوه كه ژمارهى ئەو سەرچاوانه (١٥٢) سەرچاوهن و له سەرچاوه ناسراوهكانى زانستى رەوانىيە، له كۆتايشدا پوختەى لىكۆلینهوهكه به هەردوو زمانى عەرەبى و ئىنگلىزى خراوته رۆو. هيوادارم توانىيتم بەردىك بخەمه سەر كۆشكى ئەدەبىياتى كوردى و كەلىنىكم پىر كەردبىتهوه له زانستى رەوانىيەى كوردىدا به تايبهتى رۆونىيەى.

- تىبىنىيهكى گرنگ:

هەموو ئەوانهى له سەر (رەوانىيەى كوردى) يان نووسىوه، ئەوهيان لا رۆونه، كه:

١- زاراوه و ناوى هونەرەكان وهكو زاراوه و ناوه عەرەبىيهكان جىگىر نينه.

٢- مەرج نيه ناو و زاراوه كوردىيهكان تەرجەمهكراوى ناو و زاراوه عەرەبىيهكان بن،

چونكه عەرەب به جۆرى بىردهكاتەوه و كوردىش تايبهتمەندى خۆى ههيه و وهكو خۆى

بىردهكاتەوه.

دهروازه

بۆ هه‌ندی ناو و زاراوه‌ی گ‌رنگ

١. هونه‌ر

٢. بێخودی شاعیر

٣. پ‌وونبێژی

هه‌رواژه‌ی گ‌رنگ
کۆتێبەر

دهروازهیهک بۆ ههندی ناو و زاراو

۱- هونه ر (الفن)

وشه ی هونه ر به و چالاکی و بهرهمانه دهگوتریت، که له لایهن دهسته ی مروّقه وه دادههینرین له بواری وینهکیشان و داتاشین و نواندن و سهما و وتار و شیعر، یان هه ر شتیکی تر.

هونه ر له پرووی وشه ییه وه: عه رهب (الفن) ی پیده لاین.. لای ئه وان مه به ست له هونه ر ئه و وشه ییه بۆ ده ست نیشانکردنی هونه ره جوانه کان، یان جو ره پیشه کانی تر وه کو په یکه رتاشی و موسیقا و بیجگه ی ئه مانه. ئه وه تا له فه ره نکه کانیاندا هاتووه: ((هونه ر به گشتی به جوانی به ستراوته وه، جا له ره سم، یان نه حت، یان موسیقا، یان غه یری ئه وانه - وه کو ئه ده ب به گشتی - یان هه ر شتیکی تر له و پرواله تانه ی، چاو و ده روون پی ئاسووده ده بن))^(۱)، واته: هه موو لایه نه کانی ئه ده ب و شیعر و وتار و بابه ته کانی تر ده گریته وه، که لایه نی جوانی به مروّقه ده به خشن.

له کوردیشدا مه به ست له هونه ر: به کاریکی جوان و سه رسوره ینه ر دیت، له (فه ره نگی خال) دا هونه ر به واتای ((کرده وه یه کی جوانی په سه نده، که له ده ست هه موو که س نه یه ت))^(۲)، واته: که سیک کرده وه یه کی سه رسوره ینه ر ئه نجام بدات، ئه وا به و چالاکی و کرده وه یه ده گوتری: به راستی هونه ره. له (فه ره نگی کوردستان) یشدا هونه ر به واتای ((کارزانی، زانست، زانیاری، جه وه ردار، به جه وه ره))^(۳) دیت.

هونه ر له پرووی زاراو ییه وه: هونه ر ((ئه و کاره ناوازه یه، که به سیفه ت و لیزانی بنیات ده نری))^(۴).

یه که مین فه یله سوفیک، که له کو ماره که یدا هیرشی کرده سه ر شاعیران (ئه فلاتون) بوو،

که تیروانین و ده ربړینی فه لسه فییانه ی خو ی به سه ر هونه ر و شیعر دا سه پاند. تیروانینی

(۱) عبدالحق الکتانی، المغنی (معجم اللغة العربية)، دار الکتب العلمیة، بیروت - لبنان، ۲۰۱۲ - ۲۰۱۳، ص ۳۸۶.

(۲) شیخ محمدی خال، فه ره نگی خال، جزمی سیهه م، چاپخانه ی کامه رانی، سلیمان، ۱۳۹۶هـ - ۱۹۷۶م، ل ۴۰۳.

(۳) گیوی موکریانی، فه ره نگی کوردستان، چاپی یه که م، ده زگای چاپ و بلاوکردنه وه ی ئاراس، هه ولیر، ۱۹۹۹، ل ۹۳۲.

(۴) الموسوعة الفلسفية العربية، رئیس التحریر: د. معن زیاده، المجلد الاول (الاصطلاحات و المفاهیم)، الطبعة الأولى، معهد الإنماء العربي، ۱۹۸۶، ص ۶۶۱.

ئەفلاتون سەبارەت بەلاساىکردنەو ئەوئەھىە: ((ھونەرى ھۆنراوہ کارىكى داھىنراو و خولقینراو نىيە بەلکو سەر ئەنجامى لاساىکردنەوہى سروشت و جىھانى ھەست پىکراوہ))^(۱)، واتە: بەراى ئەفلاتون ھونەرمەند لاساىى واقع دەکاتەوہ، کە دەلى: ((ھونەر رىگەيەکە بۆ گوزارشتکردن، بە ھۆى ھەندى شتى ھەستى لە جىھانى نمونەبيدا))^(۲)، لە کۆماردا ئەفلاتون بۆ روونکردنەوہى ئەم بىرو رايە، دەلى: ((ئەوئەھىە کە ئاويئەيەک بە دەستەوہ بگريت و بە ھەموو لايەکدا بىسورپىنى، لەو رىيەوہ دەتوانيت ھەم خۆر دروست بکەيت و ھەم ئەستىرەکانىش، بەلام بەم شىوہ وئەھىەکى ئەوان دروست دەکەى نەک بونياتىكى راستەقىنەى ئەوان))^(۳).

ھەرچى (ئەرسىتۆ)يە بە پىچەوانەى ئەفلاتونى مامۆستايەوہ تىروانىنى خۆى بەرامبەر تىورى لاساىکردنەوہ دەردەبرى و دەلى: ((ھونەرى ھۆنراوہ لاساىى کردنەوہى سروشتە، مەبەستى دووبارە کردنەوہى سروشت نىيە، بەلکو مەبەستى خولقاندن و داھىتانى بەرھەمىكى تازەيە، کە ئاکامى دەنگدانەوہى بوونە لە قەوارەى ھەست و نەست و سۆز و ئارەزوو ئەندىشەى ھەستياراندا))^(۴)، واتە: لەلای (ئەرسىتۆ) ھونەر ئەو لايەنە تەواو دەکات، کە سروشت نەيتوانىوہ تەواوى بکات، لە ھەموو ھونەرەکانىشدا لاساىکردنەوہ رەگەزى ھەرە بنچىنەبيە، ھەرەھا بايەخى زۆرى بە کەرەستەى ھونەرى داوہ، ((چونکە کەرەستەکە، جۆرى ھونەرەکە دەست نىشان دەکات))^(۵)، کەواتە بە شىوہەيەکى بەردەست سەرەتاي باسکردنى ھونەر بۆ سەردەمى ئەفلاتون و ئەرسىتۆ دەگەرپتەوہ.

ھونەر ھەر لە سەرەتاي پەيدا بوونىوہ ئامرازىک بووہ بۆ گەيشتن بە ئامانجىک، ((بەرھەمى ھونەرى ھەمىشە ئاکامى چالاکى ئادەمىزادە، ئاکامى ھوشيارى ئادەمىزادە دەربارەى روالەتەکانى واقعەکەى))^(۶)، واتە: ئامانجى ھونەر لىرەدا ئەوئەھىە، کە کار لە ھەلۆيىست و خواست و بىرى ئادەمىزاد بکا و روالەتەکانى واقع ھەلبەسەنگىت. ھەرەھا دەتوانىن بلىين: ھونەر ((شىوہەيەکى جۆرەکى ئەوتۆيە، کە ئاگايى و چالاکى رەنگ بە واقعەدەرەوہى مروقەو يەکى لە رىگا ھەرە گرنگەکانە، کە جىھان بە تەرزىكى جوانکارى وئەھىە

(۱) سەردار ئەحمد ھەسەن گەردى، بنىاتى وئەھىە ھونەرى لە شىعەرى کوردیدا (۱۹۷۰ - ۱۹۹۱)، دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم، سلیمانى، ۲۰۰۴، ل ۳۳.

(۲) الموسوعة الفلسفية العربية، ص ۶۶۱.

(۳) ئەفلاتون، سەرجم بەرھەمەکانى ئەفلاتون، وەرگىرانى: عىمران ھاوارى، بەرگى سىيەم، چاپى يەکەم، خانەى چاپ و پەخشى رىئما، سلیمانى، ۲۰۱۱، ل ۱۵۵۲.

(۴) کامل حسن عزيز البصير، رەخنەسازى مېژوو و پەيرەو کردنى، چاپخانەى کۆرى زانىارى عىراق، بەغداد، ۱۴۰۳ ک - ۱۹۸۳ ز، ل ۲۲.

(۵) ئەرسىتۆ، ھونەرى شىعەر، وەرگىرانى لە ئىنگلىزىيەوہ: عەزىز گەردى، چاپى دووہم، خانەى چاپ و پەخشى رىئما، سلیمانى، ۲۰۱۱، ل ۱۱۸.

(۶) کەمال مەمەند مىراودەلى، فەلسەفەى جوانى و ھونەر (ئىستاتىکا)، مطبعة مديريةية دار الكتب للطباعة والنشر، بەغداد، ۱۹۷۹، ل ۲۰۶.

دەكىشى و دەنوينى^(۱)، بە واتايەكى تر: ھونەر ((يەككە لە ئامرازەكانى پيوەندى نيوان مروڤەكان لەگەل يەكتر و ھەروەھا يەككە لە ھويەكانى پيشكەوتن))^(۲)، واتە: ھونەر ئيمكانى ئەو بە تاكەكانى ھەر سەردەمىك دەرخسپىنى، تا ئەو ھەستانەى، مروڤەكانى پيشوو ئەزموونيان كردوون و ھەروەھا ئەو ھەستانەش، كە ئىستا باشتەر كەسەكان ئەزموون دەكەن، وەربگرن. ھەروەھا گوتراو ھونەر ((كۆمەلىك ريگەيە، بۆ گەيشتن بە ئەنجامىكى ديارىكراو، بە پىي ھەندى بنەماى ديارىكراو دەگيرىنەبەر))^(۳).

ھەردەم ھونەر و ژيان ھاوكيشەيەك پىكدەھىنن و ھەر يەكەيان لە ئاستى خويەو ھەر كار لەوى تريان دەكات، بۆيە ((ژيان قەوارەى ھونەر لە قوناغ و سەردەمىكى تايبەتيدا دەست نیشان دەكات. لەھەمان كاتيشدا ھونەر تارايەكى جوانكارى رەوتى ژيان و خواست و ئارەزوو ھەست و نەستى مروڤ بەرجەستە دەكات))^(۴). ھونەر و ئەدەب دەنگدانەو ھى جۆرە ھاوكيشەيەكە، كە لە پىكھاتنى ھەستى مروڤ و نەيتىيەكانى جىھاندا سەر ھەلدىنى، شىعەرىش بەشىكە لە ئەدەب، ھونەرىش لايەنى دروستكەر و داھىتەنە لە جموجولى مروڤايەتيدا، كەواتە ھونەر و شىعەرىش يەك دەگرەنەو، چونكە بەرھەمى ناخ و وىژدانن، ((ھونەر زمانىكى مروڤايەتییە و دروستكەرى ئەو پيوەندىيە تازانەيە، كەوا پروالەتى ژيان و سروشت لە ناو يەك بۆنەدا كۆدەكەنەو))^(۵).

بە كورتى دەتوانىن بلىين: ھونەر كارى جوان و ناوازەيە، بۆ گەيشتن بە ئامانجىكى ديارىكراو، ناوەرپۆكى كۆمەلايەتيمان بۆ دەردەبەرى و ھەلوئىستى مروڤمان بۆ پروون دەكاتەو، دەربارەى: ژيان، ھونەرەكانىش: نىگار كىشان و مۇسىقا و پەيكەرتاش و شانۆ و سەما و سىنەما و ئەدەب بەگشتى، دەگرىتەو.

(۱) شوکور مستەفا، ئەندىشە و ھونەر لە پيشكەوتنى كۆمەلايەتيدا، چاپى دووھم، دەزگای تووژىنەو ھو بلاوكردەو ھى موكرىانى، ھەولير، ۲۰۱۱، ل ۳۶۵.

(۲) ليو تولستوى، ھونەر چىيە؟، وەرگىرانى: ھەزار رەھىمى، چاپى يەكەم، دەزگای تووژىنەو ھو بلاوكردەو ھى موكرىانى، ھەولير، ۲۰۰۹، ل ۱۶۹.

(۳) الموسوعة الفلسفية العربية، ص ۶۶۱.

(۴) موعتەصەم سالىي، ئەدەب و ھونەر، چاپى يەكەم، چاپخانەى پروون، سلېمانى، ۲۰۰۷، ل ۱۳۶.

(۵) عەبدوللا سەراج، با لە ھونەر بگەين، چاپى يەكەم، چاپخانەى خانى - دھوك، ھەولير، ۲۰۰۸، ل ۹.

۲- بێخودی شاعیر

بێخود یه کێکه له شاعیره دیار و زمان پاراو و ناسراوهکانی کلاسیکی نوێ له میژووی شیعری کوردیدا، یه کێکه لهو چهند شاعیره گه و رانهی ناوه راستی سه دهی بیسته م، شاعیریکه له دواى شاعیرانی ئه و قوتابخانه یه، وه کو: نالی و سالم و کوردی و مه حوی جیگای دهستی دیاره و ناویکی دره وشاوهی ناو ئه ده بیاتی سه دهی بیسته مه. هه ر چه نده بێخود ((به له ش له نیوهی یه که می سه دهی بیسته م ژیاوه، به لام به می شک و خه یال له نیوهی یه که می سه دهی نۆزده م ژیاوه، بۆیه شیعره کانی شه قلی ئه و سه رده مه ی پێوه یه، به لام له گه ل ئه وه شدا نه یه توانیوه له نیوهی یه که می سه دهی بیسته م رزگاری بی))^(۱)، دره وشاوهی و ناوداری ئه م شاعیره بۆ چری و ورده کارییه زمانیهی ده گه ریته وه، که بۆ مه به ستی تایبه تی خۆی، له به کاره یێانی زمان و هه ندی وشه و زاراوه و ده ربړینی تازه له شیعره کانییدا کردووه تی، ئه مه ش بووه ته هۆی دروستبوونی شیعرییه ت. دیاره بێخود ((شاره زایی ته واوی له ئه ده بیاتی فارسیدا بووه و به زه وقیکی بی پایان و سنوره وه بیدل و مه سه نه وی ده خوینیته وه))^(۲)، ئه وه ش بۆ زمان و داهینیانی شیعری خۆی سویدی پێگه یاندووه. سه باره ت به ناو و نازناوی شاعیر، ناوی (مه حموده و کوری مه لا ئه مینی موفتی کوری مه لا ئه حمه دی چاومه ره، که ئه مه ی دواوی: ناوبانگی به پیر سه سه ن ده رکردووه. ئه مه ش کوری مه لا مه حمودی دیلیژیه ییه و له قه بی بنه ماله که ی موفتییه)، (بێخودی وه ک نازناو بۆ تو ماری شیعری خۆی هه لیبژاردووه وه کو شاعیرانی تری کلاسیک نازناوی له غه زه ل و قه سیده کانی به کاره یێاوه.

له سالی (۱۸۷۸) له سلیمانی له دایکبووه، که ده کاته (۱۲۹۶هـ)، ((ئه م ئایه ته پیرۆزه، به حیسابی ئه بجه د ده بیته سالی له دایکبوونی: (عسی أن یبعثک ربک مَقَاماً مَحْمُوداً))^(۳). بێخودی شاعیر له سه ره تای ژیا نیدا، وه کو زۆر به ی شاعیرانی ئه و سه رده مه و دواتریش له حوجه ی مزگه وتدا خویندووه تی، ده لێن: ((کاتیک ته مه نی گه یشتۆته (۶ - ۷)

(۱) مارف خه زنه دار، وشه و ته عبیری تازه له شیعری بێخود، گو قاری کۆلیجی ئه ده بیات، زانستگای به غدا، ژماره: (۲۲)، چاپخانه ی دار الجاحظ، به غدا، ۱۹۷۸، ل ۱۱.

(۲) ره فیق حلمی، شعر و ئه ده بیاتی کوردی، به رگی یه که م، المکتبه الوطنیه، به غدا، ۱۹۸۸، ل ۵۲.

(۳) بابه شیخی مه ردۆخ رۆحانی، میژووی ناودارانی کورد، وه رگێرانی: ماجد مه ردۆخ رۆحانی، به رگی دووه م، چاپی یه که م، له کتیه کانی ئه کادیمیای کوردی، هه ولێر، ۲۰۱۱، ل ۷۸۱.

سالان، ههروهک مندالانی سهردهمهکهی خوی چۆته بهر خویندن و فیری ئیملا و نهحو و صهرفی زمانی عهرهبی بووه))^(۱)، کهواته: ههر له سهرهتای مندالیدا، خهریکی خویندن بووه، دواى ئهوه: ((به فهقییهتی گهلئ شوینی کوردستان گهراوه، تا له پاشان گهراوتهوه سلیمانی، له لای زانیانی ئهوه سهردهمه خویندنهکهی تهواو کردووه))^(۲)، له گهل ئهوه شدا شارهزایی له زمانهکانی فارسی و تورکی و ههروهها له زانستهکانی ئاینیشدا پهیدا کردووه، دواى ئهوه کهوتۆته خزمهتکردنی ولاتهکهی، سهرهتا وهکو مامۆستای ئاینی، دواتر ((له سالی ۱۹۰۰ی زاینیدا کراوه به حاکمی ههلهبجه، وه له گهل مامۆستایان (رهفقی حیلمی و مهلا عهبدوولایی زیوه) مامۆستایهتی کردووه، بی ئهوهی بهرانبهه بهوه هیچ مانگانهیهک وهربگری))^(۳). پاش ماوهیهک له مامۆستایهتیدا ((لهم کاره دوور دهکهوئتهوه و به دریژایی ژیانی له کاروباری میری نزیک نهکهوتۆتهوه، ههموو ژیانی له سلیمانی بردۆته سهر. کهسوکاری بیخود دهسترویشتوو بوون، یارمهتیاں دهدا، بۆیه دهست کورتی بهخۆیهوه نهدیوه و ژیانی نهرمونۆل بووه، له سایهی خزمهکانیهوه باش ژیاوه. گهشتی زۆر بووه بهتاییهتی بۆ کهرکووک، لهو گهشتوگوزارانهدا ماوهییکی زۆر لای خزمهکانی ماوتهوه))^(۴).

((پیش کۆچی دواپی موفتی کاکي، چهند سالیکی له ههلهبجه به سهر بردووه. ئهوجا گهراوتهوه سلیمانی، تا مردنی له جیگاکهی ئهودا موفتی بووه))^(۵)، سهرههجام ((سهعات سئ و چارهکیکی پاش نیوهپۆی (۱۹۵۵/۸/۲۵) زاینی (۱۳۷۶) هيجری کۆچی دواپی کردووه))^(۶)، تهرمهکهی له شاری سلیمانی ((له ناو دار ئهرخهوانهکانی گردی سهیوان نیژراوه))^(۷).

دیوانی شیعرى بیخود له سالی (۱۹۷۰) بۆ یهکهه جار له چاپخانهی (سلمان الاعظمی)

به زمانی کوردی و فارسی له گهل تاقه شیعریکی تورکی له شاری بهغدا چاپ کراوه*.

(۱) نهوزاد کهلهور، رهههندی ئابین له شیعرى کلاسیکی کوردی کرمانجی خواروو، چاپی یهکهه، نوسینگهی تهفسیر بۆ بلاوکردنهوهو راگهیاندن، ههولێر، ۱۴۲۹ک - ۲۰۰۸ز، ل ۱۷۷.

(۲) سدیق بۆرهکهیی (سهفی زاده)، میژووی ویژهی کوردی، بهرگی دووهه، چاپی دووهه، دهزگای چاپ و بلاوکرارهی ئاراس، ههولێر، ۲۰۰۸، ل ۷۳۷.

(۳) مهلا سامان ههلهبجه، گولستان (ژیانی ناووداران و شاعیرانی کورد)، چاپی یهکهه، کتیبخانهی ههژار موکریانی، ههلهبجه، ۲۰۱۴، ل ۲۰۱.

(۴) مارف خهزنهدار، میژووی ئهدهبی کوردی، بهرگی شهشههه، چاپی دووهه، چاپخانهی ئاراس، ههولێر، ۲۰۱۰، ل ۷۹ و ۸۰.

(۵) مامۆستا مهلا مهحمودی موفتی، ناسراو به (بیخود)، دیوانی بیخود، کۆکردنهوهو ریکخستن و لهسهه نوسینی: موچهمهدی مهلا عهبدوکههیم، چاپی یهکهه، بلاوکردنهوهی کوردستان، سنه، ۱۳۸۶، ل ۱۳.

(۶) سههراوهی پیشوو، ل ۱۳ و ۱۴.

(۷) سدیق بۆرهکهیی، میژووی ویژهی کوردی، بهرگی دووهه، ل ۷۳۷.

* مهلا مهحمودی موفتی، ناسراو به بیخود، دیوانی بیخود (کوردی و فارسی)، کۆکردنهوهو ریکخستن و لهسهه نوسینی: موچهمهدی مهلا کههیم، چاپخانهی سلمان الاعظمی، بهغدا، ۱۹۷۰.

شيعره‌كانى بىخود له پووى روخساره‌وه، هه‌مووى له‌سه‌ر كيشى عه‌رووز رىكخراوه و زمانىكى پاراوى به‌كاره‌يناوه، له‌فه‌ره‌نگى زمانى كلاسىكى سه‌دهى نۆزدهم لاينه‌داوه، له‌گه‌ل ئه‌وشدا وشه‌و زاراوه‌ى نووى به‌كاره‌يناوه، ئه‌وه‌تا (د. مالف خه‌زنه‌دار) ده‌لّيت: ((ئهم وشه‌و ته‌عبيره تازانه‌ى بىخود به‌كارى هيناون له‌دواى دروستبوونى ده‌وله‌تى عىراق هاتونه‌ته ناو زمانى كوردىيه‌وه))^(۱)، له‌وانه: په‌ئيسى سيححه، نه‌خوشخانه، رۆمانتيزم، ... هتد.

نمونه‌ى وینه ره‌وانىژىيه‌كانى شيعرى كلاسىكى كوردى به‌گشتى و پوونىژى به تايبه‌تى، له شيعره‌كانيدا به‌دى ده‌كرين، شاعيرىكى زمانناس و خاوه‌نى پاشخانىكى ئه‌ده‌بى گه‌وره بووه وئاگادارى به‌كاره‌ينانى هونه‌ره‌كانى پوونىژى بووه، به‌هه‌موو جووره‌كانيه‌وه به‌ئاستىكى به‌رز له‌نوسينى شيعره جوانه‌كانيدا په‌يره‌وى كردووه، هه‌موو ئه‌وه له‌كوى ئهم به‌ره‌مه شيعرييه كه‌مه‌ى، كه (۱۶۸) لاپه‌ره‌يه، به‌دى ده‌كرىت.

له پووى ناوه‌پۆكه‌وه شيعره‌كانى بىخود لاساى شاعيرانى كلاسىكى كوردستانى باشوور بووه له ناوه‌راستى سه‌ده‌ى بيستم، زۆربه‌ى هۆنراوه‌كانى بۆ پياوانى ئاينى و دۆست و ناسياوانى خۆى يان پيا هه‌لگوتن بووه بۆ پيغه‌مبه‌ر (د.خ)، ئه‌گه‌ر شاعيرانى ئه‌و سه‌رده‌م بايه‌خيان به شيعرى دلدارى داوه، به‌لام بىخود زۆر گرنگى به‌بابه‌تى دلدارىيه‌وه نه‌داوه، چونكه به ((هيچ جوړىك وینه‌ى ژن به‌گشتى و ژنى كورد به تايبه‌تى نانويئى، هه‌روه‌كو چۆن ژيانى له ژن به‌ده‌ر بوو، شيعره‌كانيشى له ژن به‌ده‌رن))^(۲)، وه‌ك ده‌لّين: ((له سالى (۱۹۰۰) دا كه له (هه‌له‌بجه) حاكم بوو كچىكى ماره‌كردووه، ئه‌و كچه به پووداويك مردووه له‌و كاته‌وه، له هۆنراوه ووتن سارد بووه‌ته‌وه، مه‌گه‌ر تاكوته‌را، ئه‌گينا، له هۆنراوه‌ى ئاينى به‌ولاوه، هۆنراوه‌ى ترى نه‌نوسيوه))^(۳)، شاعيرىك بووه، كه ژنى نه‌هيناه، له‌وانه‌يه، له‌ئه‌نجامى ئه‌و كاره‌ساته‌دا (بىخود) تووشى ره‌شبينى بووى. بۆيه شيعرى رۆمانسى و نيشتمانى زۆر كه‌م نوسيووه.

(۱) مالف خه‌زنه‌دار، ميژووى ئه‌ده‌بى كوردى، به‌رگى شه‌شه‌م، ل ۸۰.

(۲) عه‌بدولره‌زاق بيمار، خويندنه‌وه‌يه‌كى تازهى هه‌له‌بسته‌ى كوردى، چاپى يه‌كه‌م، ده‌زگاي ئاراس، هه‌ولير، ۲۰۰۶، ل ۱۶۷.

(۳) حوسين محمه‌د عه‌زىز، ياقووت و زمرووتى كوردى (ئاين و فه‌لسه‌فه)، به‌رگى دووه‌م، چاپخانه‌ى شقان، ۲۰۰۴، ل ۱۴۰.

دیوانی بیخود شیعیری موناچات و نهعت و غهزهل و وهسف و ستایش و شیوهن و
پیدا هه‌لدان ده‌گریته‌وه، گه‌لی هۆنراوه‌ی به‌رزی له ستایشی خودا و وهسفی پیغه‌مبه‌ری
خودا (د.خ)، مه‌دحی یاران‌ی و پیاو چاکان داناوه.

٣- پروونيٽي (البیان)

پیناسه

- پروونيٽي له پروی وشه ییوه: (پروونيٽي) وشه ییکی لیکدراوه، پیکهاتووه، ((له (پروون) که سیفه تیکه تاییه ته به (ئاو)، دهگوتريټ (ئاویکی پروونه)، واته: بیگه رده و چ خول و پیسییه کی تیدانییه.. له گهل (بیټي) ئه مهش پیکهاتووه له (بیټي) ی رهی چاوی (بیټتن) و (ی) دروستکهری ناوی واتایی))^(١). بهم شیوه یه به سهریه که وه وشه ی (پروونيٽي) دروستبووه، واته: ئه و گوته و ئاخواتنانه ی له پروی و اتاوه پروون و ئاشکرانه.

پروونيٽي له زمانی عه ره بیدا به رامبه ر به چاوی (بین)، له فرههنگی (محیط المحيط) دا (بین) واته: ((ئه وه یه که شت به هویه وه ی له پروی و اتا و پروه کانی تره وه پروون ده بیته وه))^(٢)، واته: به هوی پروونيٽییه وه واتای شته کان پروون و بی گرفت و ئالوز ده بیته. له فرههنگی (معجم مقایس اللغة) شدا، بهم واتایه دیت ((ئه گهر هات و شته که پروونبو، ئاشکرا بو، قسه کانی فلان پروونتره له قسه ی فلان))^(٣).

- پروونيٽي له پروی زار او ه ییوه: (پروونيٽي) ناوی یه کیکه له زانسته کانی (پهوانیٽي) عه ره ب (البیان) یان بو به کارهیناوه، (له کتیبی پهوانیٽیانی کونی عه ره ب به هه موو (به لاغه) دهگوترا البیان)^(٤)، به لام دواتر عه بدولقاهر جورجانی له کتیبه کانی خویدا (أسرار البلاغه) و (دلائل الاعجاز) زانستی پروونيٽي له زانسته کانی تر (جوانکاری و واتاناسی)، جیا کردوته وه.

زانایان گه لیک پیناسه و لیکدانه وه یان بو زار او ه ی پروونيٽي کردوه، هه یه گوتوویه تی: ((زانستیکه لییه وه ی فیری پروه کانی گوزار شتکردن له واتای مه به ست ده بین، به وشه و دهر برینی بابه تی و عه قلی))^(٥)، واته: زانستیکه به هویه وه ی خه لک ده توانیت تاکه واتاییک به چه ند واتاییکی جوړ او جوړ دهر بری، واته: پروونيٽي ((دیار که وتن و ئاشکرا بوون))^(٦).

-
- (١) ئیدریس عه بدوللا، کؤوانه کانی پهوانیٽي، چاپی یه که م، چاپخانه ی روژ ه لآت، هه ولیر، ٢٠١٣، ل ١٤٥.
 - (٢) المعلم بطرس البستانی، محیط المحيط (قاموس مطول للغة العربية)، مکتبه لبنان، بیروت، ١٩٨٧، ص ٦٥.
 - (٣) أبي الحسين أحمد بن فارس بن زكريا، معجم مقاييس اللغة، إعتنى به: د. محمد عوض مرعب، الانيسية فاطمه محمد أصلان، الطبعة الأولى، دار إحياء التراث العربي، بيروت - لبنان، ١٤٢٢هـ - ٢٠٠١م، ص ١٤٧.
 - (٤) بدوی طبانه، علم البیان، دار الثقافة، بیروت - لبنان، ١٤٠١هـ - ١٩٨١م، ص ١٢.
 - (٥) رکن الدین محمد بن علی بن محمد الجرجانی، الإشارات و التنبیها ت في علم البلاغة، علق علیه: إبراهيم شمس الدين، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بیروت - لبنان، ١٤٢٣هـ - ٢٠٠٢م، ص ١٣.
 - (٦) إنعام فوال عكاوي، المعجم المفصل في علوم البلاغة (البدیع و البیان و المعانی)، مراجعة: أحمد شمس الدين، الطبعة الرابعة (طبعة جديدة منقحة)، دار الكتب العلمية، بیروت - لبنان، ١٤٣٥هـ - ٢٠١٤م، ص ٢٦٩.

له پیناسه‌یه‌کی تریشدا پروونیژی ((ئو قسه‌یه‌یه، که تیایدا ره‌چاوی ئه‌وه کراوه، ریک بی له‌گه‌ل ئه‌وه باره‌ی تیایدا ده‌خریته رو))^(۱)، واته: له‌م پیناسه‌یه‌دا مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه، که ئه‌وه وشه‌یه‌ی دهرده‌بری له‌گه‌ل ئه‌وه ژینگه‌یه‌ی، که مه‌به‌سته، واتاکه‌ی روون بیت. هه‌روه‌ها هه‌ندیکی تر وتوویانه: پروونیژی ((له زانسته زمانیه‌کانه، چونکه په‌یوه‌نداره به وشه و سووده‌کانی))^(۲)، زانستیکه به‌چه‌ند شیوازیکی دهربرینی جیاوان، تاکه واتا ده‌گه‌ینیت، واته: ده‌توانین له یه‌ک وینه‌دا، به هۆی به‌شه‌کانی پروونیژی‌یه‌وه چه‌ند وینه‌یه‌کی تر بنیات بنیین، واته: ((زانینی گه‌یشتنی تاکه واتایه، به ریگه‌ی جو‌راو جو‌ر، ئه‌وه‌ش به زیاد کردن، یان به‌که‌مکردن، بو ئه‌وه‌ی دهربرین به‌م شیوه‌یه له هه‌ر هه‌له‌یه‌ک به دوور بی، تا بکات ئاخواتن به ته‌واوی واتای مه‌به‌ست بگه‌ینی))^(۳).

ئه‌وه ریگایانه‌ی لیره‌دا مه‌به‌ستن بو گه‌یاندنی واتا، یان (لیکچوواندن) و (خوازه)، یان (خواستن) و (درکه‌ن)، هه‌ندیکیان واتای خوازه‌ین و هه‌ندیکیان واتایان ئاشکرایه و هه‌ریه‌که‌یان نواندنیکی جوانیان هه‌یه. به شیوه‌یه‌کی گشتی ده‌توانین بلیین: پروونیژی دیارترین و به‌هیزترین زانستی ره‌وانیژی‌یه، بریتیه له کۆمه‌لیک یاساو بنه‌مای دیاریکراو، که شاره‌زایانی ره‌وانیژی له‌سه‌ری ریککه‌وتوون، به‌هویانه‌وه تاکه واتایک به ریگای جیاواز و له یه‌ک رووتتر و جواتتر، پیشکەش ده‌کریت، پروونیژی‌ش زیاتر له هونه‌ریکی هه‌یه، ئه‌وانیش بریتیه له لیکچوواندن و خوازه و خواستن و درکه.

مادام هونه‌ر به شیوه‌یه‌کی گشتی به ستراوته به جوانی، که‌وابی هونه‌ری پروونیژی‌ش بریتیه له ره‌چاو کردنی جوانی، به‌شیوه‌یه‌ک می‌شک و ده‌روون ئاسووده بکات، گوئ حه‌ز به بیستنی ئه‌وه دهربرینه‌ بکات، که به‌هۆی هونه‌ره‌کانی پروونیژی‌یه‌وه به‌ره‌م هاتوون.

هونه‌ره‌کانی پروونیژی له کۆندا واته: له پۆلینکردنی زانایانی کۆنی پروونیژی‌دا بریتیه له سێ هونه‌ری سه‌ره‌کی، ئه‌وانیش: (لیکچوواندن، خوازه، درکه‌نه، له لایه‌ن ره‌وانیژی‌هه‌ره‌به‌کاندا: (عه‌له‌وی) له کتیبی (الطراز) دا، له باسی زانستی پروونیژی‌دا باسی له سێ جو‌ری

(۱) السيد الشريف الجرجاني أبي الحسن علي بن محمد بن علي، الحاشية على المطول (شرح تلخيص مفتاح العلوم في علوم البلاغة)، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م، ص ٣١٩.

(٢) شيخ الإسلام أبو يحيى زكريا الانصاري، ملخص تلخيص المفتاح في علوم البلاغة، تحقيق: إلياس قبلان التركي، الطبعة الأولى، دار صادر، بيروت - لبنان، ١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م، ص ٢٧.

(٣) الإمام أبي عبدالله بدرالدين بن مالك الدمشقي، المصباح في المعاني و البيان و البديع، حقق الكتاب و قدم: د. عبدالحميد هندواي، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ١٤٢٢هـ - ٢٠٠١م، ص ١٥٩.

به‌شه‌كاني پوونبيژي کردووہ^(۱). (سه‌کاکي)يش له کتبي (مفتاح العلوم)دا له باسي پوونبيژيدا، به هه‌مان شيوه له بابته‌ي پوونبيژيدا ته‌نيا باسي سي جوړي پوونبيژي کردووہ^(۲). (ته‌فتازاني)ش له کتبي (المطول)دا، له باسي پوونبيژيدا، به هه‌مان شيوه باسي له سي جوړي پوونبيژي کردووہ^(۳). (ئه‌بو هيلال عه‌سکه‌ري)يش، له بابته‌ي پوونبيژيدا، باسه‌کاني پوونبيژي کردوته سي باسي سه‌ره‌کي و خواستن و خوازه‌ي له يه‌ک باسدا باس کردووہ^(۴). (قه‌زويني)ش له بابته‌ي زانستي پوونبيژيدا باسي له سي جوړي سه‌ره‌کي پوونبيژي کردووہ^(۵).

سه‌بارته به نوسه‌ره کورده‌کان، ئه‌وانه‌ي پوونبيژيان دابه‌شي سي جوړي سه‌ره‌کي کردووہ. (عه‌زیز گه‌ردی) له کتبي په‌وانبيژي له ئه‌ده‌بي کورديدا، پوونبيژي دابه‌شي سه‌ر سي هونه‌ر کردووہ، که هه‌ريه‌که‌يان پله و ئه‌ندازه‌ي خو‌ي هه‌يه، بریتينه له: ليکچوواندن، خوازه، درکه^(۶). (عه‌بدول سه‌لام سالار)يش له نامه ماسته‌ره‌که‌يدا، هونه‌ره‌کاني پوونبيژي کردوته سي هونه‌ري سه‌ره‌کي، هه‌ر ئه‌و سيپانه‌ن، که عه‌زیز گه‌ردی و عه‌ره‌به‌کان له سه‌ري ريککه‌وتوون^(۷).

به‌لام له پوليته نوپه‌کاني په‌وانبيژاندا ئه‌و هونه‌رانه کراونه‌ته چوار پولي سه‌ره‌کي، که بریتينه له (سي هونه‌ري پيشوو) له‌گه‌ل (خواستن)، ئه‌مه به‌و پيپه‌ي خواستن که له پوليته کوني په‌وانبيژاندا به‌شيک بوو له خوازه‌ي زماني، به‌لای په‌وانبيژاني نوي له‌به‌ر ئه‌وه‌ي ئه‌م

(۱) السيد الامام أمام الأئمة الكرام امير المؤمنين يحيى بن حمزة بن علي بن ابراهيم العلوي اليميني، كتاب الطراز المتضمن لأسرار البلاغة و علوم حقائق الأعجاز، الجزء الاول، مطبعة المقطف، مصر، ۱۳۳۲هـ - ۱۹۱۴م، ص ۹ - ۱۱.

(۲) أبي يعقوب يوسف بن محمد بن علي السكاكي، مفتاح العلوم، حقة و قدم: د. عبدالحميد هندواوي، الطبعة الثالثة، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ۱۴۳۵هـ - ۲۰۱۴م، ص ۴۳۷ - ۴۳۹.

(۳) للعلامة سعدالدين مسعود بن عمر التفتازاني، المطول (شرح تلخيص المفتاح)، وعلق عليه: احمد عزوعناية، الطبعة الاولى، دار الكوخ للطباعة والنشر، ۱۳۸۷ش.ق، ص ۵۶.

(۴) أبي هلال الحسن بن عبدالله بن سهل العسكري، كتاب الصناعتين، (الكتابة و الشعر)، تحقيق: علي محمد البجاوي، محمد أبو الفضل إبراهيم، الطبعة الأولى، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت، ۱۴۲۷هـ - ۲۰۰۶م، ص ۲۴۰ - ۲۵۸.

(۵) الخطيب القزويني، الايضاح في علوم البلاغة (المعاني و البيان و البديع)، المحقق: إبراهيم شمس الدين، الطبعة الثانية، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ۲۰۱۰، ص ۱۶۳ - ۱۶۴.

(۶) عه‌زیز گه‌ردی، په‌وانبيژي له ئه‌ده‌بي کورديدا، به‌رگی يه‌که‌م، پوونبيژي، چاپي يه‌که‌م، چاپخانه‌ي دار الجاحظ، بغداد، ۱۹۷۲، ل ۲۱.

(۷) عه‌بدول سه‌لام سالار عه‌بدول‌په‌حمان، هونه‌ري په‌وانبيژي له شيعري ناليدا، نامه‌ي ماسته‌ر، پيشکه‌شکراوه به کوليژي زماني زانکوي سليمان، کانووني دووه‌مي ۲۰۰۰، ل ۳۹.

هونهری خواستنه گه لیک بهر فراوانه و روحی ئه دەب پیک دینی و گه لیک جووری لیده بیته وه، بویه وهکو به شیکی سه ره به خو له لای رهوانیژانی نوی هه ژمارکراوه.

بۆ نمونه له لای رهوانیژه عه ره به کان (ئه حمه د شوعه یب)، هونه ره کانی رهوانیژی کردۆته چوار هونهری سه ره کی^(۱)، (د. عاطف فهضل محمه د) یش له کتیبی (البلاغه العربیة) دا، له بابتهی رهوانیژیدا، چوار هونهری سه ره کی رهوانیژی دیاری کردوه^(۲)، وهکو ئه وهی گوتمان.

له لای رهوانیژه کورده کانی شدا، (عه لائه دین سه جادی) رهوانیژی دابهش کردۆته سه ره چوار هونهری سه ره کی^(۳)، ههروهها (د. ئیدریس عه بدوللا) ش، له بهشی رهوانیژیدا، له نامه دکتۆراکهی خویدا، خواستنی وهک به شیکی سه ره به خو خستۆته ره و و باسه کانی رهوانیژی دابهشی سه ره چوار جووری سه ره کی کردوه که بریتینه له: لیکچوواندن، خوازه، خواستن، درکه^(۴).

له هه مان کاتدا هه ندی له نوسه ره کورده کان، که نوینه و له باره ی رهوانیژییه وه نووسیویانه، به لام هونه ره کانی رهوانیژیان دابهشی سه ره سی جووری سه ره کی کردوه، به هه مان شیوه ی رهوانیژه کونه کان، خواستنیان به به شیک له خوازه ی زمانی داناوه، له وانهش: (موحسین ئه حمه د مسته فا)، له کتیبی (به هاری رهوانیژی) دا، له باسی رهوانیژیدا سی جووری سه ره کی دیاری کردوه^(۵).

سه بارهت به م پۆلین کردنه ی رهوانیژی، که له لایه ن رهوانیژه کۆن و نوینه کاندای کراوه و هه ندی سی و هه ندی چوار هونه ریان بۆ دیاری کردوه، هویه که ی ئه وه یه. له کۆندا خواستن وهکو به شیکی خوازه ی زمانی خراوته ره و، به لام رهوانیژانی نوی زۆریان (خواستن) یان وهکو باسیکی سه ره به خو خستۆته ره و، راسته سه ره به خوازه ی زمانیه، به لام

(۱) ابن عبدالله أحمد شعيب، بحوث منهجية في علوم البلاغة العربية، الطبعة الأولى، دار ابن حزم للطباعة ونشر، بيروت - لبنان، ۱۴۲۹هـ - ۲۰۰۸م، ص ۴۶.

(۲) عاطف فضل محمد، البلاغة العربية، الطبعة الأولى، دار المسيرة للنشر و التوزيع، عمان، ۱۴۳۲هـ - ۲۰۱۱م، ص ۳۹ - ۴۰.

(۳) عه لائه دین سه جادی، خوشخوانی (گوزاره کاری، رهوانکاری، جوانکاری)، چاپخانه ی زانکۆی سه لاهه دین، هه ولیر، ۱۹۸۶، ل ۴۴ - ۷۴.

(۴) ئیدریس عه بدوللا مسته فا، لایه نه رهوانیژییه کان له شیعره ی کلاسیکی کوریدا به نمونه ی هه مدی و حاجی قادری کۆبی، چاپخانه ی حاجی هاشم، هه ولیر، ۲۰۱۱، ل ۱۱۴.

(۵) موحسین ئه حمه د مصطفی گه ردی، به هاری رهوانیژی (واتاناسی، رهوانیژی، جوانکاری)، چاپی یه که م، نارین بۆ چاپ و بلاوکردنه وه، هه ولیر، ۲۰۱۳، ل ۱۱۸ - ۲۴۰.

له بهر ئه وهی به شیکی گه وره و فراوانی خوازه ی زمانیه، بۆیه ئاساییه وه کو باسیکی تایبه ت
تیشکی بخریته سهر، له سهر ئه و بنه مایه، که ئه مه بر وای منیشه سه باره ت به و باسه، بۆیه
من به شه کانی پوونییژی ئه م نامه یه م به م شیوه یه به سهر چوار به ش دابه شکرد، ئه وانیش:

به شی یه که م: لیکچواندن (التشبية)

به شی دووهم: خوازه (المجاز)

به شی سنییه م: خواستن (الإستعارة)

به شی چواره م: درکه (الکینایة)

هه و نامه ی کتیب

بەشى يەكەم: لىكچوواندن (التشبيه)
باسى يەكەم: پىناسەي لىكچوواندن و بنەرەتەكانى
باسى دووہم: جۆرەكانى لىكچوواندن
باسى سىيەم: ئەوزارەكانى لىكچوواندن
باسى چوارەم: مەبەست و گرنگىيەكانى لىكچوواندن

به شی یه کهم: لیکچوواندن (التشبيه)

لیکچوواندن یه کیکه له هونه ره دیاره کانی پوونبیژی و رهوانبیژی، بهرله وهی ئه و زانسته ئاشکرا بیت و هونه ره کانی دهستنیشان کرابیت، یان بهرله وهی نووسین داهینرابیت، ئادهمیزاده سهره تاییه کان له زمانی روژانهی خویندا له کاتی قسه کردنیاندا په نایان بو بردووه، ئه مهش بو ئه وهی وینهی دروستی مه بهسته کانیان یان ئه و شته ی له میشکیانه، له ریگه ی لیکچوواندنه وه بیگه یینه به رامبه ره کانیان، ئیدی له و روژه وه تا وه کو ئیستاش ئه م هونه ره له ئه دهب و قسه ی ئاسایی خه لکیشدا به رده وام سوودی لیوه رده گیریت، شاعیران بایه خیکی زوریان پیداوه، بویه گوتویانه: ((لیکچوواندن له کونترین وینه کانی پوونبیژی و هوکاره کانی خه یاله، نزیکترینیانه له تیگه یشتن و زهینه وه، ئه م هونه ره وه کو هر هونه ریگی تر به چه ندین قوناغدا تیپه ریوه و به ره و پیش چوه، تا بووه ته گرنگترین هوکاره کانی پوونبیژی))^(۱).

به پای من ئه م هونه ره دوورنییه، به بی بیرکردنه وه یه کی که م که وتیته نیو ئاخاوتنی ئادهمیزاده سهره تاییه کانه وه، چونکه ویستوویانه ئاخاوتنه کانیان پوونتر بکه ویته بهرگویی، بو نمونه: دایک هه میشه به کچه که ی گوتووه (کچی خوم جوانه)! به لام ئه م جوانییه شتیکی بهرجه سته نه بووه له کچه که ی. له ولشه وه ئادهمیزاد وای زانیوه گول جوانترین پووه کی سهرزه مینه، بویه روژیکیان له بری ئه وه ی گوتبی، کچه که م جوانه، ئه مجاره گوتوویه تی: کچه که م گوله! له وه شدا چیژیکی خوشی وهرگرتووه، چونکه قسه که ی پوونتر بووه و مه به سته که ی باشتر هاتوته دی. به م جوړه ئه م لیکچوواندنه به ره مه پتراوه، دوی ئه وه ئادهمیزاد به پیی مه به سته کانی خوین یه کتریان به دار و ئاسمان و مانگ و روژ و ئه ستره و گیانله به ره کان و شته کانی دیکه ی ده وروبهری خوین چوواندوه.

(۱) احمد مطلوب، البلاغة العربية (المعانی و البیان و البدیع)، الطبعة الأولى، الطبع والنشر محفوظة لدى وزارة التعليم العالي والبحث العلمي، بغداد، ۱۴۰۰هـ - ۱۹۸۰م، ص ۱۷۳.

باسی یه کهم: پیتاسهی لیکچوواندن و بنه پته کانی

لیکچوواندن شیوازیکه له شیوازه کانی پوونییژی، له لایه کی دیکه شه وه وهک هر هونه ریکی تر به چه ندین قوناغدا تییه ریوه و فراوان بووه و گه شه ی کردووه و بووه ته زانستیکی سه ره به خو، ئەمه وایکردووه شتی زۆری له سه ر بنوسریت، له خواره وه هندی له وشتانه ده خه یه روو:

لیکچوواندن له پرووی وشه ییه وه: لیکچوواندن له زمانی کوردیدا، ماموستا (هه ژار) له فره هنگی (هه بنانه بۆرینه) بو واتای وشه یی لیکچوواندن ((وهک یه ک چون))^(۱) ی به کاره یناوه. ههروه ها (گیوی موکریانی) له فره هنگی (کوردستان) دا، بو وشه ی لیکچوواندن ((به یه ک چون))^(۲) ی به کاره یناوه، واته: ئەمه م به وه چوواندووه. به هه مان شیوه له فره هنگی (خال) ی (محمدی خال) دا بو واتای وشه ی لیکچوواندن ((ته شبیه کردنی شتیکی به شتیکی تر))^(۳) ی به کاره یناوه. له زمانی عه ره بيشدا لیکچوواندن هه مان واتای لای کورد هه یه. ئەوه تا ده لاین (پرومه تی ئەم منداله به و گوله ده چیت)، واته لیکچوواندن شتیکی به شتیکی تر به هوی ئەو سیفه ته هاوبه شه ی له نیوان هه ردووکیاندا هه یه.

لیکچوون یان پیکچوون له زمانی عه ره بیدا به رانبه ره به مه صدهری (شبه)، ابن منظور له قاموسی (لسان اللسان) له ماده ی (شَبَه) دا گه لی واتای وشه یی بو لیدروستبووه کان (مشتقات) ی (شبه) نویوووه، یه ک له وانه ده لی: ((فلان به فلانی ده چی، ئەوه واتا وهکو ئەوه، به ئەو ده چوینری، هاوشیوه یه تی))^(۴).

(شبه) له قاموسی (محیط المحيط) دا، شَبَه، (شَبَهْ اِیاه) واتا: ((به ئەوچوو، نمونه ی ئەم وهکو ئەوه، له سیفه تیکی خودی هه ر دووکیان یه کسان... یان: خواستراویکه له (له وچوو) که له (لیچوو) شدا هه یه، جا به شیوه یه کی دروست بی، یان به شیوه ی زیدهرۆی (مبالغه))^(۵). ده گوتری ئەمه م به وه چوواندووه، ئیدی لیکچوواندن شتیکی به شتیکی تره، به هوی ئەو سیفه ته هاوبه شه ی له نیوان هه ردووکیانه.

(۱) هه ژار، هه بنانه بۆرینه، فره هنگی (کوردی - فارسی)، چاپی هه شته م، سروش، تهران، ۱۳۹۱، ل ۷۷۹.

(۲) گیوی موکریانی، فره هنگی کوردستان، ل ۸۴۲.

(۳) شیخ محمدی خال، فره هنگی خال، جزمی سیهه م، ل ۲۶۴.

(۴) للإمام العلامة أبي الفضل جمال الدين محمد بن مكرم ابن منظور، لسان اللسان، تهذيب لسان العرب، الجزء الاول، الطبعة الاول، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ۱۴۱۳هـ - ۱۹۹۳م، ص ۶۵۲.

(۵) المعلم بطرس البستاني، محيط المحيط (قاموس عصري مطول للغة العربية)، الجزء الخامس، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ۲۰۰۹، ص ۴۹.

لیکچوواندن له پووی زاراوه بییه وه: لیکچوواندن له پووی زاراوه بییه وه زور نژیکه و اتاکه ی له پووی زمانیه وه، زانایانی رهوانیژی کوردی زاراوه ی (لیکچوواندن) یان له جیاتی وشه کانی (لیکچوون) و (پیکچوون) به کارهیناوه، چونکه وشه کانی لیکچوون و پیکچوون و اته بونیکه سروشتی و خواکردی لیکچوون له نیوان شته کاند، به لام له رهوانیژییدا کار له سهر ئه دهب دهکری، ئه دهبیش و اتا پیشه سازی و داهینان، لیره دا شاعیر یان ئه دیب خوی شتیک دینن و به شتیکی دیکه ی دهچوینی له بهر ههر پوویه کی لیکچوون، که له نیوانیاند هیه، ئه مهش به سروشتی حالا، پرؤسه ی (لیکچوواندن) ه نه وه کو لیکچوونی سروشتی.

بویه واتای زاراوه ی وشه ی لیکچوواندن و واتای وشه یی وشه ی لیکچوون زور له یه ک نژیکن جیاوازییه که یان ئه وه نده یه: لیکچوون خواکرده و سروشتیه، به لام لیکچوواندن پیشه سازییه و داهینانه و دروستکردنه. له بهرئه مه پیناسه ی لیکچوواندن له سه رچاوه رهوانیژییه کاند وه کو هونه ریکی گوره و بنجی له زانستی (پرونیژی) دا، که سه رچاوه ی هونه ره کانی دیکه ی خواستنیسه، که خواستنیش روچی شیعییه ت پیکدینی، وه کو (چون کوهن) له باره ی خواستنه وه وه های نویسه، که ئه م هونه ره روچی داهینانی شیعی و شیعییه ته، بویه لیکچوواندن هونه ریکی زور دهوله مه ند و زور جوانی رهوانیژییه له سهر بنه مای چه ندین پووه وه جووری جوړاو جووری لی ده بیته وه، به هه موویان به ده یان وینه ی شیعی به ره م دینن، زورترین شیعییه تیش به بالای ده قی ئه ده بییه وه ده لکینن، له پووی زاراوه بییه وه پیناسه ی یه کجار زور بو لیکچوواندن کراوه له خواره وه تیشک ده خینه سهر هندی له و سه رچاوانه، که له کتیبی زانا گوره کانی رهوانیژی و هریان ده گرین، له دوایدا له په راویزی ئه م پیناسانه دا خو شمان پیناسه یه کی لیکچوواندن داده ریژینه وه:

- (عه له وی) ده لیت: لیکچوواندن (بریتییه له کوکرده وه ی نیوان دووشت، یان زیاتر له ریگه ی ئامرازی جوړاو جوړه وه)^(۱). (ئیین و ئه سیر) یش ده لیت: (لیکچوواندن بریتییه له وه ی

(۱) السيد الامام الكرام يحيى بن حمزة بن علي بن ابراهيم العلوي اليمني، الطراز لأسرار البلاغة و علوم حقائق الأعجاز، الجزء الاول، ص ۲۶۳.

سيفه تیک له سيفه ته کانی (له وچوو) به (لیچوو) بدریت^(۱)، واته هه بوونی سيفه تی شتیک له شتیکی تر دا .

- خاوه نی کتیبی (حوسن ئەلته وسیل) یش له باره ی لیچوو اندنه وه ده لیت: ((ئهمه ش گوزارشته له کۆبوونه وه ی دووشت له وه سفیکدا، ئەم وه سفه له بنجا هی یه کئ له بنه ره ته کانی (لیچوو) یان (له وچوو) ه^(۲). به واتایه کی نزیک له مه (قه زوینی) ده لیت: ((لیچوو اندن گوزارشته له سه ر هاوبه شیکردنی شتیک له شتیکی دیکه دا له پرووی واتاوه^(۳))).

به لام لیچوو اندن جوړی زوره، بویه پیناسه که ی لای هندی نو سه ر زیاتر وردکراوه ته وه، ئەوه تا (رومانی) له باره ی لیچوو اندنه وه ده لیت: ((لیچوو اندن بریتییه له دانان به وه ی یه کئ له دووشته کان، شوینی ئەوه ی دیکه ده گریته وه، جا شوینگرته وه که ههستی بی، یان ژیری، دیسانه وه لیچوو اندن له وه خالی نابی، که له (قسه) دا بی، یان له (دهروون) ^(۴)، ده بینن ئەم پیناسه یه دوو جوړی لیچوو اندنی ئەقلی و ههستی ده ستنیشان کردوه.

لیچوو اندن له زمانی ئینگلیزیدا به واتای (simile) دیت، که بۆ هه مان مه بهستی واتای (لیچوو اندن) له زمانی کوردی و (التشبییه) ی عه ره بی به کار دیت، ئەمه ش ((به راوردکارییه که له نیوان دوو شت، یان ئەو شتانه ی که به شیوه یه کی ئاشکرا له یه کتر جیاوازن و له لایه ن وشه کانی "ههروهک"، یان "وهکو"، وه یان لیچوو ده رده خریت، نمونه یه کی ساده ی لیچوو اندنی "روبیتر بیرنس" ئو خو شه ویستم وه کو گوله باخیکی سووره^(۵))).

که واته: لیچوو اندن بریتییه له به ستانی په یوه ندییه ک له نیوان دوو شت یان زیاتر، یان چوو اندنی شتیک به شتیکی دیکه وه، به مه بهستی هاوبه شی کردنیان له سيفه تیک، یان زیاتر له سيفه تیک له نیوان هه ردوو شتدا، ئەمه ش به زیاتر له شیوازیک پیشکەش ده کری، هه یانه

(۱) في أدب الكتاب والشاعير لضياء الدين بن الأثير، المثل السائر، قدمه وعلق عليه (د. أحمد الحوفي و د. بدوی طبانه)، القسم الثاني، الطبعة الثاني، دار نهضة مصر للطبع والنشر، القاهرة، ۱۹۷۳، ص ۱۵۱.

(۲) الامام الفاضل جامع الشتات الفضائل شهاب الدين ابي الثناء محمود بن سليمان الحلبي الحنفي، حسن التوسل، الطبعة الوهية، مصر، ۱۲۹۸هـ، ص ۱۳.

(۳) الخطيب القزويني، الايضاح في علوم البلاغة (المعاني و البيان و البديع)، ص ۱۶۴.

(۴) لأبي الحسن علي بن عيسى الرماني، النكت في اعجاز القرآن (ثلاث رسائل في اعجاز القرآن)، حققها وعلق عليها (محمد خلف الله احمد - د. محمد زغلول سلام)، دار المعارف، مصر، ۱۹۷۶، ص ۸۰.

(5) Abrams, M.H 1999. Agossary of literary Terms, 7th edn. 1999. United king dom and The united states of America: cornell university public cation, P: 97.

راسته و خو به بی به کارهینانی ئەوزار و ڕووی لیکچوون، هەشیانە بەسوود وەرگرتن لە ئەوزار و ڕووی لیکچوون، لیکچوواندنەکه دروست دەکەن. بیگومان لە فەرموودە ی پیرۆزی پیغەمبەر (د.خ) گرنگی و جوانی لیکچوواندن بە کارهاتوو، که دەفەرموئ: ((الناس کلهم سواء كأسنان المشط))^(١)، واتا مرقفه کان هەموویان وەک دانەکانی شانە یەکسانن، ئەمەش بە واتای ئەوە دیت، که مرقف بە دانەکانی شانە چوینراوه لە ڕووی یەکسانییەوه، بەمەش لیکچوواندن بەرهم هاتوو... بۆ نمونە:

. بەتاریکی دەروونم گەر بزانی

هەتا رۆژ وەک چرا پەروانە ئەگری... دیوانی بیخود، ل ١١٩.*

چرا وەک پەروانە ئەگری: لیکچوواندنە، چوار بنەپەتی لە خۆدا هەلگرتوو، بریتینە لە:

پەروانە: لیچوو

وەک: ئەوزار

چرا: لەوچوو

گریان: ڕووی لیکچوونە

. لە ناو فەرنی دەروونا وەک سەموون بۆچی نەبرژی دل

لەکوورە ی سینەدا تاکە ی نەبی جەرگیش بە بوریانی... ل ١٢٦.

دل وەک سەموون بۆچی نەبرژی لە ناو فەرنی دەروونا: لیکچوواندنە، چوار بنەپەتی لە

خۆدا هەلگرتوو، بریتینە لە:

دل: لیچوو

وەک: ئەوزار

سەموون: لەوچوو

* لێرە بەدواوه هەر نمونە یە کمان لە شیعری بیخود وەرگرتیت، بە پیوستمان نەزانیوه ئاماژە بە دیوانی شاعیر بکەین، بە لکو تەنها لە تەنیشت دێرە شیعەرە که وه ئاماژەمان بە لاپەرە ی دێرە شیعەرە که کردوو .
(١) القاضی ابی عبدالله محمد بن سلامة القضاعي، مسند الشهاب، حقه و خرج أحداثه؛ حمدی عبدالمجید السلفی، المجلد الأول، الطبعة الأولى، مؤسسة الرسالة للطباعة والنشر والتوزيع، بیروت، ١٤٠٥هـ - ١٩٨٥م، ص ١٤٥.

برژان: رووی لیکچوونه

بنه‌رته‌کانی لیکچوواندن

وهک له‌م دوو نمونه‌ی سهره‌وه بۆمان دهرکه‌وت، که چهند پیکهاته‌یه‌ک به‌شداری ده‌کن له‌ دروستبوونی لیکچوواندن، به‌ بنه‌رته‌کانی لیکچوواندن ناو ده‌برین، ئەوانیش چوارن،* دابه‌ش ده‌بنه‌ سهر دوو به‌شی سهره‌کی و ناسهره‌کی، به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه:

۱. بنه‌رته‌ سهره‌کییه‌کانی لیکچوواندن دووانن: (لیچوو) و (له‌وچوو).

۲. بنه‌رته‌ ناسهره‌کییه‌کانی لیکچوواندن دووانن: (ئه‌وزار) و (رووی لیکچوون).

پیناسه‌ی بنه‌رته‌کانی لیکچوواندن

۱. بنه‌رته‌ی سهره‌کی لیکچوواندن

ئهو بنه‌رته‌یه، که (لیچوو) و (له‌وچوو) له‌ خۆده‌گریت، بۆیه‌ش پێی ده‌لین بنه‌رته‌ی سهره‌کی، چونکه به‌ نه‌مانی ههریه‌که له‌ (لیچوو)، یان (له‌وچوو) ده‌که، (لیکچوواندن) ده‌که تیکده‌چیت.

أ. لیچوو (المشبه)

شتیکه، سیفه‌تیکی تایبه‌تی هه‌یه، مه‌به‌ست لێی ((ئهو لایه‌ی لیکچوواندن، که مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه به‌ شتیکی تر بچووینرئ))^(۱).

ب. له‌وچوو (المشبه به)

((ئهو لایه‌ی لیکچوواندن، که مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه شتیکی تری پێ بچووینرئ، ئه‌وه‌ش له‌به‌ر ههر مه‌به‌ستیکی به‌لاعی بی))^(۲). واتا ئهو لایه‌نه‌یه، که ده‌مانه‌وێت لیچووی پێبچوینن.

* پێویسته ئاماژه به‌وه بده‌ین که ئهو چوار بنه‌رته‌ ههریه‌که‌یان ناوی تری هه‌یه، وه‌ک: (لیچوو: چوینراو، له‌وچوو: پێچوینراو، ئه‌وزار: ئامراز، رووی لیکچوون: کۆکه‌ره‌وه)، بۆ نمونه عه‌بدولسه‌لام سالار له‌ نامه‌ ماسته‌ره‌که‌یدا به‌کاریه‌یناوه.

(۱) بن عیسی باطاهر، البلاغة العربية مقدمات و تطبيقات، الطبعة الأولى، دار الكتاب الجديد المتحدة، ليبيا، ۲۰۰۸، ص ۲۱۷.

(۲) سهرچاوه‌و لاپه‌ره‌ی پێشوو.

۲. بنه پره تی ناسه ره کی لیکچوواندن

ئو بنه پره ته یه، که (ئوزار) و (پووی لیکچوون) ده گریته وه، ئەمانه ئەگەر بیت و له نمونه ی لیکچوواندنا هاتین، یان نه هاتین، یان ته نیا یه کیکیان هاتبی، هیچ له (لیکچوواندن) ده که که م ناکه نه وه، به لکو به پیچه وانه وه لیکچوواندنه کان به هیتر ده کن .

أ. ئوزار (أداه التشبيه)

((ئو وشه یه یه، که (لیچوو) و (له وچوو) پیکه وه ده به ستیتته وه))^(۱). ده شی ئو وشه یه فرمان، یان بیت، یان ئامرازه ریزمانییه کان بی، هه ندیک جار په نایان بو ده بریت، ژماره یان زوره، له وانه: (وهک، وهکو، میسل، ههروهکو، ئەلیی،...هتد)، له دریزه ی ئەم بابته هه موو ئو ئوزارانه ده خه یه رو، که ئەم شاعیره به کاری هیناون.

ب. پووی لیکچوون (وجه الشبه)

((ئو سیفه ته یه، که له خویدا (لیچوو) و (له وچوو) کو ده کاته وه))^(۲)، واته سیفه تیکی هاوبه شی نیوان هه ردوو لایه نه که یه، که وینه لیکچوواندنه که ی له سه ر بنیات دهنریت.

باسی دووهم: جوره کانی لیکچوواندن

لیکچوواندن جوری زوره، به هوی هه بوون و نه بوونی بنه پره ته کانی و چونیته ی ریزبوونی بنه پره ته کان و به پیی چهند لایه نیکی تر جوره کانی لیکچوواندن له یه کتری جیا ده که یه وه، له خواره وه تیشک ده خه یه سه ر ئەم جورانه:

یه که م: به پیی هه بوون و نه بوونی بنه پره ته کان

أ. به گویره ی ئوزار: لیکچوواندن ده بیته دوو جور.

(۱) حمید آدم ثوینی، البلاغة العربية المفهوم والتطبيق، دار المناهج للنشر والتوزيع، عمان، ۲۰۰۶، ص ۲۵۲.
(۲) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۵۳.

١. لیکچوواندنی به ره لالا (التشبيه المرسل)، یان (التشبيه التام)

((ئو لیکچوواندنه یه، که ئه وزاری تیدا هاتوو))^(١)، واته لیچوو و له وچوو و ئه وزاری تیدا هاتوو، رووی لیکچوون دهرنه که وتوو، بو نمونه:
شوگری خودا که بو دلی پر چلکی مه عسیهت
وهک سه یقه لیکی ژهنگی که دوورته زهدایه غه وس... ل ٤٥.

غه وس: لیچوو

سه یقه لی ژهنگ: له وچوو

وهک: ئه وزاره

(پاکردنه وهی دلی پر چلکی مه عسیهت) رووی لیکچوون که یه، به لام نه هینراوه، به م شیوه یه لیکچوواندنی به ره لالا دروست بووه.

عومریکه که روژم به مه سه ل وهک شه وه ژهنگه
حه سرته زهدیی شامی غه ریانی کوه یتم... ل ٥٦.

روژم: لیچوو

شه وه ژهنگه: له وچوو

به مه سه ل و وهک: ئه وزارن، له بهر کیشی شیعره که به جوته هینراون

به م شیوه یه لیکچوواندنی به ره لالا دروست بووه، چونکه رووی لیکچوون دهرنه که وتوو.

٢. لیکچوواندنی جه ختاو (التشبيه المؤكد)

((ئو لیکچوواندنه یه، که ئه وزاری تیدا لابرایی))^(٢)، واته پیچه وانه ی لیکچوواندنی به ره لالیه، رووی لیکچوونی تیدا هاتوو، به لام ئه وزاری تیدا لابراره، واته: ((ئهم لیکچوواندنه له (لیچوو) و (له وچوو) و (لیکچوون) پیک دیت و ئه وزاری تیانی))^(٣)... بو نمونه:

(١) احمد مطلوب، فنون بلاغیه (البیان - البديع)، الطبعة الاولى، دار البحوث العلمیه، الکویت، ١٣٩٥هـ -

١٩٧٥م، ص ٤٩.

(٢) حمید آدم ثوینی، البلاغه العربیه المفهوم والتطبیق، ص ٢٥٦.

(٣) عزیز گهردی، ره وان بیژی له ئه ده بی کوردیدا، بهرگی یه که م، روون بیژی، ل ٣٤.

ئەگەر چى ناوچەوانى پاكى قىبلەى رۆژ پەرستانە
ھىلالى عىدى ((فطر)) یش دەرئەخا، ئەمما بە ئەبرۆى كالى... ل ۵۱.

ئەم دىرە شىعرە دوو لىكچوواندى تىدا ھاتوۋە، كە ھەردووكيان لىكچوواندى جەختاۋ

يان (المؤكد)ن، ئەوانىش برىتىنە لە:

يەكەم:

ناوچەوانى: لىچوۋە

قىبلە: لەوچوۋە

پاك: پووى لىكچوۋە

دوۋەم:

ئەبرۆ: لىچوۋە

ھىلال: لەوچوۋە

كالى: پووى لىكچوۋە

دەبىنىن لە ھەردوۋە نمونەدا ئەوزار دەرئەكەوتوۋە، بەمەش دوچار لىكچوواندى

جەختاۋ (المؤكد) بەرھەم ھاتوۋە.

لەبەر باى پىچەوانەى غەم لەھىچلا ناگرم ۋەقرە

لە ەردى وشكى دوورى جاويدانا مەوجى دەريا خۆم... ل ۶۶.

خۆم (شاعىر): لىچوۋە

مەوجى دەريا: لەوچوۋە

ۋەقرە نەگرتن: پووى لىكچوۋە

شاعىر لە پووى ۋەقرە نەگرتنەۋە خۆى بە مەوجى دەريا چوۋاندوۋە، ئەوزار

دەرئەكەوتوۋە، بەمەش لىكچوۋاندى جەختاۋ (المؤكد) بەرھەم ھاتوۋە.

ب. بەگۆيرەى ڤووى لىڭچوون: ئەمەش دوو جۆرى ھەيە

۱. لىڭچوواندىنى درىژە (التشبيہ المفصل)

((ئەو لىڭچوواندەيە، كە ڤووى لىڭچوونى تىدا ھاتووه))^(۱)، واتە ئەوزار ھەبى يان نەبى مەسەلەيەك نىيە، بەلام دەبى (لىچو) و (لەوچو) و (ڤووى لىڭچوون) ھەر ھەبن، بۇ نمونە: ئەى بازى سىدرە تۆبى خودا بۆچى ناگرى نىچىرەكەت كە پۆرى دلى ھەلفراومە... ل ۹۵.

دلى: لىچووه

پۆر: لەوچووه

ھەلفراو: ڤووى لىڭچوونە

شاعىر دلى خوى لە ھەلفراويدا بە پۆر چوواندووه، ئەوزار كە دەشيا (وھكو، مىسلى،

ئەلى،... ھتد) بەكاربەينرا بووايە، نەھاتووه، ئەگەر لىڭچوواندەكە بگە پىننەوھ بۇ دۆخى

بىنچىنەى ئەوا ديسان ئەوزار دەردەكە ویتەوھ، چونكە ((ھەموو لىڭچوواندىك ئەوزارى تىايە، بەلام ھەندى جار بۇ كورت كردنەوھى ئاخاوتن دەرناكەوى))^(۲)، بەم شىوھەيە لىڭچوواندىنى درىژە بەرھەم ھاتووه، چونكە ئەوزار دەرنەكەوتووه.

كە ھەلگىرا جەنازەى، بوو بە مەحشەر دەشتى سەر قەبران
لە بەر گريان و قور پىوان و واوھىلاو عەشاماتى... ل ۱۱۵.

دەشتى سەر قەبران: لىچووه

مەحشەر: لەوچووه

گريان و قور پىوانە و واوھىلاى عەشاماتەكە: ڤووى لىڭچوونە

بەم شىوھەيە لىڭچوواندىنى درىژە بەرھەم ھاتووه، چونكە ئەوزار دەرنەكەوتووه.

(۱) عمر عبدالهادى عتيق، علم البلاغة بين الأصالة والمعاصرة، الطبعة الاولى، دار أسامة للنشر والتوزيع، الاردن - عمان، ۲۰۱۲م، ص ۸۳.

(۲) سەردار ئەحمەد گەردى، ئەوزارى لىڭچوواندىن لە شىعەرى كوردیدا، گۆڤارى كاروانى ئەكادىمى، ژمارە: (۲)، بەرگى يەكەم، ھەولتەر، ۱۹۹۷، ل ۵۵.

۲. لیکچوواندنی پوخته کراو (التشبيه المجل)

پېچه وانەى لیکچوواندنی دريژەيه ((ئەو لیکچوواندنیه، که رووی لیکچوونی تیدا نه هاتوو))^(۱)، ئەو جوړهيه، که رووی لیکچوونی تیدا دەر نه که وتوو، به لام دەبی ئەوزار هەبی، کورد لیکچوواندنی قولەشی پیدەلیت واتە ((تەنها له لیکچوو، له وچوو، ئەوزار پیک هاتبی))^(۲)، بۆ نمونه:

ئەوی دانایه جەرگی وهک په لاسه

ئەوی نادانه نازانی چ باسه... ل ۱۶۷.

جەرگی دانا: لیکچوو

په لاسه: له وچوو

وهک: ئەوزاره

بەم شیوهیهش لیکچوواندنی پوخته کراو بەرهم هاتوو، رووی لیکچوون دەر نه که وتوو.

ج. به گۆیرهی ئەوزار و رووی لیکچوون: ئەمەش دوو جوړی هەیه

۱. لیکچوواندنی دريژەيه بهرەللا (التشبيه تام)، يان (التشبيه المرسل المفصل)

((ئەو لیکچوواندنیه، که هەر چوار بنه رەتەکانی لیکچوواندنی تیدایه))^(۳)، واتە: لیکچوو و له وچوو و ئەوزار و رووی لیکچوون، هەر چواری تیدا هاتوو، بۆ نمونه:

چیه پیری دل ئیمشەو وهک عەرەق خۆر

له کونجی تەکیه بۆ مه یخانه ئەگری... ل ۱۱۸.

دل: لیکچوو

عەرەق خۆر: له وچوو

وهک: ئەوزاره

گریان له مه یخانه: رووی لیکچوونه

(۱) عمر عبدالهادي عتيق، علم البلاغة بين الأصالة والمعاصرة، ص ۸۳.

(۲) عزیز گەردی، رەوانیستی له ئەدەبی کوردیدا، بەرگی یەکهەم، روونیستی، ل ۳۵.

(۳) عمر بن علوی بن ابی بکر الکاف، البلاغة (المعانی - البیان - البدیع)، الطبعة الثالثة، دار المنهاج، المملكة العربية السعودية - جدة، ۱۴۲۹هـ - ۲۰۰۸م، ص ۳۰۹.

واته دل وهك عه رةق خور له مهخانه ئه گرى، بهم شيوه يهش ليكچوواندنى دريژهى
به ره لالا به ره هم هاتووه، چونكه هر چوار بنه په كانى ليكچوواندن به رجه سته بوونه و به
پرونى هاتوونه.

سووه يدای په رچه مى وهك فه جرى ((كازيب)) زولمهت ئه فشانه
به يازى گه ردهنى وهك سوبحى ((ساديق)) پورته و ئه ندازه... ل ۹۲.

ئهم ديژه شيعره دوو ليكچوواندنى تيدايه، هه ردووكيان له جوړى: ليكچوواندنى
دريژهى به ره لالان، ئه وانيش برتينه له:

يه كه م:

سووه يدای په رچه مى: ليچووه

فه جرى ((كازيب)): له وچووه

وهك: ئه وزاره

زولمهت ئه فشانه: پرووى ليكچوونه

دووه م:

به يازى گه ردهنى: ليچووه

سوبحى ((ساديق)): له وچووه

وهك: ئه وزاره

پورته و ئه ندازه: پرووى ليكچوونه

ده بينين له هر دوو نمونه دا هر چوار بنه په ته كانى ليكچوواندن هاتوونه، به وهش
دووجار ليكچوواندنى دريژهى به ره لالا، يان (التشبيه تام) به ره هم هاتووه.

۲. لیکچوواندنی رهوان (التشبيه البليغ)

((ئو لیکچوواندنیه، که تهنیا دوو بنه پرته سهره کیه کانی تیدا هاتوو، ئهوزار و پرووی لیکچوونی تیدا لبراو...))^(۱)، واته: ئهوزار و پرووی لیکچوون لهو جوره یان بوونیان نامینیت. به واتیه کی نزیك لهمه (د. بهرور) بهم شیوهیه باسی ئهه لیکچوواندنه دهکات و دهلیت: ((له لیکچوواندنه کانداهندیك جار پرووی لیکچوون و ئهوزاری لیکچوواندن به دیار ناکهون ئهههش ده بیته هوی پرووی و رهوانی قسه که...))^(۲).

لیکچوواندنی رهوان له زمانی تورکیدا به واتای (Güzel Benzetme) واته لیکچوواندنی جوان دیت، که بههه مان واتای لیکچوواندنی رهوانی کوردی دیت، ئه ویش: ((ئو لیکچوواندنیه، که به تهنیا له لیچوو و له وچوو دروستکراوه))^(۳). بۆ نمونه:

به وهسلای ئه و نیگاره بی رهقیب زهحمهت بگهی ((بیخود))
له دونیادا کهسی بی ئه ژدهها نهیدیوه گهنجینه... ل ۱۰۲.

لهه نمونهیدا به ئاشکرا لیکچوواندن دروست نه بووه، به لام له سیاقه کهیدا خوینهری زیرهک ههست به لیکچوواندنیکی نااشکرا دهکات، چونکه دوو وینهی پیکه وه بهستوته وه، بیگومان په یوهندی لیکچوون ههیه له نیوان رهگهزه کانی نیوه دیری یه کهم و رهگهزه کانی نیوه دیری دووهه، که له بهرانبهر یه کدا هاتوون، واته: سی نمونهی لیکچوواندنی رهوانی نااشکرای تیدایه، ئه وانیش بهم شیوهیهیه:

یه کهم:

بیخود: لیچوو

کهس: له وچوو

دووهم:

رهقیب: لیچوو

ئه ژدهها: له وچوو

(۱) احمد مصطفی المراغي، علوم البلاغة (البيان و المعانی و البدیع)، الطبعة الرابعة، دار الکتب العلمیة، بیروت - لبنان، ۱۴۲۸هـ - ۲۰۰۷م، ص ۲۳۳.

(۲) بهرور ثروتیان، بیان در شعر فارسی، چاپی دوم، تهران، ۱۳۷۸، ص ۴۹.

(3) Komisyon, 9.SINIF TÜRK EDEBIYATI, TEK Yıldiz Yayinlari, Arrinti BASIMEVI, ANKARA, 2010, S40.

سىيەم:

نىگار: لىچوۋە

گەنجىنە: لەۋچوۋە

ھەياتى من ويسالى تۆ، مەماتى من فيراقى تۆ
بەلى پەرى خەيالى تۆ عىلاجى شىت و ھار ئەكا...ل.۱۸.

لەم نمونەيەدا لە نيۋە دىرى يەكەمدا، دوو لىكچوۋاندنى رەۋانى تىدايە ئەۋانئىش برىتتىنە

لە:

يەكەم:

ھەياتى من: لىچوۋە

ويسالى تۆ: لەۋچوۋە

دوۋەم:

مەماتى من: لىچوۋە

فيراقى تۆ: لەۋچوۋە

دەبىنن لە ھەردوۋ نمونەدا نە ئەۋزار نە رۋى لىكچوۋون نەھاتوۋن، بەۋەش دوۋجار

لىكچوۋاندنى رەۋان بەرھەمھاتوۋە.

دوۋەم: بەپى ئەقلى و ھەستى دوو لايەنەكانى لىكچوۋاندن

بە بەرچاۋگرتنى ھەستى و ئەقلى لىچوۋ و لەۋچوۋ لىكچوۋاندن چۈرە جۆرى ھەيە،

برىتتىنە لە:

۱. لىكچوۋاندنى ھەستى ھەستى (التشبيه حسى حسى)

((ۋاتە ھەرىيەكە لەبەنەرەتە سەرەككەكانى لىكچوۋاندن بەيەكى لە پىنچ ھەستەكان دركىان
پىدەكرى))^(۱)، ۋاتە لەم جۆرەدا لىچوۋ و لەۋچوۋ ھەستى بن، مەبەست لى ئۇۋەيە، كە ((دوۋ

(۱) طالب محمد الزوبعي، د. ناصر حلاوى، البلاغة العربية (البيان و البديع)، الطبعة الاولى، دار النهضة العربية، بيروت، ۱۹۹۶، ص ۲۵.

لايه نه كه ههستييان پي بكري و بهر يه كيک له پينچ ههسته دياره كه بکهون، ئه وانيش ههسته کانی بينين و بيستن و بونکردن و چه شتن و بهرکه وتتن))^(۱)، بۆ نمونه:

بي سوچه يي هيلالي بروي ئه و به راستي
زهردو زه عيف و زارو که چ و ناته وانه دل... ل ۵۴.

برۆ: ليچوو، ههستيه

هيلال: له وچوو، ههستيه

به مه ليکچوو اندني ههستي ههستي بهرهم هاتوو.

به خوږ ديسان رڙا فرميسکي باران
له هه وري چاوي سوري دوږ نيساران... ل ۷۳.

فرميسک: ليچوو، ههستيه

باران: له وچوو، ههستيه

به مه ليکچوو اندني ههستي ههستي بهرهم هاتوو.

۲. ليکچوو اندني ئه قلبي ئه قلبي (التشبيه عقلي عقلي)

((ئهمه ليکچوو اندني و اتا به واتايه... و اتا: (ليچوو) و (له وچوو) له و اتا زهينييه رووته که ياندا به ئه قل دهرکيان پي دهکري، نه وهک به پينچ ههسته کان))^(۲)، که واشبي ليڤه دا ليچوو و له وچوو دهبي ئه قلبي بن و بهر هيچ يه که له پينچ ههسته کان نه کهون، وهکو: (بهخت، هيو، په وشت، ئازايه تي، دږنده، زانست، تورپه يي، نه رم و نييان، مهحه بيهت، غه م، ...)، بۆ نمونه:

حه پسي نه جاتي مه حزه، غه مي عه يني شادييه
زام و بريني مه له مه، دهردي ده وايه غه وس... ل ۴۶.

غه م: ليچوو، ئه قلبييه

شادي: له وچوو، ئه قلبييه

(۱) هه ژار فه قى سلیمان حسین، روونبیرى له شيعرى مه حويدا، چاپى يه که م، ده زگای چاپ و په خشى سه رده م، سلیماني، ۲۰۱۴، ل ۵۴.

(۲) طالب محمد الزوبعي، د. ناصر حلاوى، البلاغة العربية (البيان و البديع)، ص ۲۶.

غەم و شادى، ھەردووكيان ئەقلين ناكەونە بەر ھىچ يەكى لە پىنج ھەستەكان، بەمە
لېكچوواندى ئەقلى ئەقلى بەرھەم ھاتوۋە.

۳. لېكچوواندى ھەستى ئەقلى (التشبيہ الحسى العقلى)

((ئەو لېكچوواندىنە، كە تىيدا وىنە بەواتا دەچوئىرى))^(۱)، واتە: ھەستىيەك بەژىرىيەك
دەچوئىرى، بەواتايەكى تر ((ئەو لېكچوواندىنە، كە لېچوۋى ھەستى و لەوچوۋى ئەقلى
بىت))^(۲)، بۇ نمونە:

لەگەل سكرتير كە ((ئەو رەحمان)) ھ
ئەو ئەورەحمانەى كە نوورى جانە... ل ۱۴۰.

ئەورەحمان: لېچوۋە، ھەستىيە

نوورى جان: لەوچوۋە، ئەقلىيە

بەمەش لېكچوواندى ھەستى ئەقلى بەرھەم ھاتوۋە.

۴. لېكچوواندى ئەقلى ھەستى (التشبيہ عقلى حسى)

((لېكچوواندى واتايە بە وىنە))^(۳)، واتە ژىرىيەك بە ھەستىيەك دەچوئىرى، بەواتايەكى
تر ((ئەو لېكچوواندىنە، كە: لېچوۋى ئەقلى و لەوچوۋە ھەستى بىت))^(۴)، ئەمەش لەبەرئەۋە
پەناى بۇ دەبرىت تا ئەو شتە ئەقلىيە ناديارە و بەگشتى خراۋەتە روو، بە شتىكى
ھەستىيەكراۋ بېستىتەۋە، بۇ ئەۋەى واتاكەى زياتر و جوانتر دەربكەۋىت، ۋەكو ئەۋەى
زانست بە رووناكى و ئازا بە شىر و بەم شىۋەيە ئەقلىيەكان بە ھەستىيەكان بچوئىرىن... بۇ
نمونە:

دىسان لافاۋى غەم ھات ھەروەكو بارانى نىسانى

بىناغەى قەسرى مەعمورى تەرەب روۋى كرده وىرانى... ل ۱۲۶.

لەم دىرەدا دوو لېكچوواندى ئەقلى ھەستى بەيەكدا چوۋ ھاتوۋنە، ئەۋانىش:

يەكەم:

غەم: لېچوۋە، ئەقلىيە

(۱) طالب محمد الزوبع، د. ناصر حلاوى، البلاغة العربية (البيان و البديع)، ل ۲۷.

(۲) ئىدرىس عەبدوللا، كۆۋانەكانى رەۋانىيىتى، ل ۱۵۴.

(۳) طالب محمد الزوبع، د. ناصر حلاوى، البلاغة العربية (البيان و البديع)، ص ۲۶.

(۴) ئىدرىس عەبدوللا، كۆۋانەكانى رەۋانىيىتى، ل ۱۵۴.

لافاو (بهواتای زۆر): له وچوو، ههستییه

دووهم:

غهمی لافاو ئاسا: لئچوو، ئهقلیه

بارانی نیسان: له وچوو، ههستییه

بهوش له ههردوو نمونهدا، لئچوواندنی (ئهقلی ههستی) دروستبوونه.

مهحهببهت ریگهییکی راسته قوربان

نهکهی لادهی لهسه ر هددو سنووری... ل ۱۲۳.

مهحهببهت: لئچوو، ئهقلیه

ریگهییکی راسته: له وچوو، ههستییه

بهمه لئچوواندنی ئهقلی ههستی بهرهم هاتوو.

سێیهم: لئچوواندنی لئکراو

عهرب (التشبيه المركب) و (التشبيه التمثيل) یشی پیدهلین، کوردیش (لئچوواندنی وینهیی) یان بۆ بهکارهیناوه، ((ئهو لئچوواندنهیه، که پرووی لئچووونهکهی وینهیهکه له دووشت یان زیاتر پیکهاتوو))^(۱)، واته: وینهیهک به وینهیهکی تر دهچوینرئ، که پرووی لئچووونهکهی وینهیهکه له چهند شتیکهوه وهرگیرایی یان ((پیکهاتهیهکی دروستکراوه له چهند شتیکی و بهزمانی ئهمرۆ، تابلۆ یان وینهیهکی زهینییه، که چهند شتیکی له دروستکردنی پۆل دهبینن و بهشدارن))^(۲). بۆ نمونه:

هر وهک مناله کوردی کهون بی له باوکی

ئهگریم بهرهو ((مهدینه)) وو هر باوه باومه... ل ۹۶.

شاعیر وینهی دابرانی خوی له مهدینه و گریان و ناله نالهی خوی بۆ ئه م دابراهی، به

وینهی ئه و منداله کورده چوواندوو که وون بووبی له باوکی و هر بگریی و هاوار بۆ

باوکی بکات، بهوش لئچوواندنی وینهی دروست بووه.

(۱) عبدالعزیز عتیق، علم بیان، دار النهضة العربية، بیروت - لبنان، دون سنة الطبع، ص ۸۶.

(۲) سیروس شمیس، بیان، ویراست چهارم، نشر میترا، تهران، ۱۳۹۰، ص ۸۹.

ئەگرىم بەرەو (مەدینە) وو ھەر باوہ باومە: لىچووہ

منالە كوردى كەون بى لە باوكى: لەوچووہ

وئبوون، ھاتن، گريان، باوہ باو، پرووى لىكچوون بەرجەستە دەكەن.

وہك كەسى لايدا لە رى چۆلى بىابان وا منىش

نەفسى بەد پىم تەى ئەكا ئەم ھەردو ئەو ھەردى گوناح... ل ۳۱.

نەفسى بەد پىم تەى ئەكا ئەم ھەردو ئەو ھەردى گوناح: لىچووہ

وہك: ئەوزارہ

كەسى لايدا لە رى چۆلى بىابان وەك منىش: لەوچووہ

شاعير وئىنەى وئىل بوون و سەر شىوانى خۆى لە ناو ھەردى گوناح بە ھۆى نەفسى

سەرکەشى بە وئىنەى ئەو كەسە چوواندووہ، كە رى كەوتبىتە بىابانىك و دىوو درنجى

بىابان رى گرتبىت و واى لىكردبىت سەرى بشىوئىت و لە رى راست لابادات.

بەمە لىكچوواندى لىكدارا، يان لىكچوواندى وئىنەى دروستبووہ، چونكە دوو وئىنە

كۆكراونەتەوہ، پرووى لىكچوونىش لە رى گرتن و سەرشىوان و لە رى راست لادان،

بەرجەستە بووہ.

وہا پەرچەم ئىحاتەى دەورى جەبەهى داوہ روژ و شەو

ئەلى تەسخيرى مولكى رۆم ئەكا ئەم حاكمى چىنە... ل ۱۰۱.

وہا پەرچەم ئىحاتەى دەورى جەبەهى داوہ روژ و شەو: لىچووہ، وئىنەىكە

ئەلى: ئەوزارہ

تەسخيرى مولكى رۆم ئەكا ئەم حاكمى چىنە: لەوچووہ، وئىنەىكە

وئىنەى ھاتنە خوارەوہى پەرچەمى يار بەسەر پروویدا بەو وئىنەى چوواندووہ كە

حاكمى چىن شەو و روژ دەورى مولكى رۆمى دابى و بىھوئ تەسخير بكات و بىخاتە ژىر

رکيفى خۆىوہ.

بەمە لیکچوواندنی لیکدراو یان لیکچوواندنی وینەیی دروستبووه، ڤووی لیکچوونیش له دەورەدان و داگیرکردن و... هتد بەرجهسته بووه.

چوارەم: لیکچوواندنی پیچراو (التشبيه الملقوف)

((کۆکردنەوهی هەریەکە له بنەرتهکانی لیکچوواندنه لهگەڵ هاوشیوهکە، وهکو کۆکردنەوهی لیچوو لهگەڵ لیچوو، ئینجا کۆکردنەوهی لهوچوو لهگەڵ لهوچوو، بهشیوهیهک که له سەرەتادا لیچوووهکانی بهئامرازی خستنهسەر لهتەک یهکدا بیت، ئینجا له دواي ئهواندا (لهوچوو)هکان به هه‌مان شیوه بیت))^(۱).. وهکو: ئەحمەد و ئازاد وهکو شیر و پلینگن، بۆ نمونه:

دلم بۆ زولف و رووی جانانه ئەگری
مناله و بۆ گۆل و ریحانه ئەگری... ل ۱۱۸.

لەم دێرەدا له نیوه دێری یهکەم سی شت پینکەوه پیچراون، دواتر له نیوه دێری دووهدما سی شتی تر بهریکی له بهرامبەر ئەم سییانهی نیوه دێری یهکەم هینراونهتەوه، بهوهش لیکچوواندنیکی پیچراو بهرهههه هاتوووه. لیژدها وشهکانی (دل، زولف، رووی جانانه) لیکچوونه، وشهکانی (منال، گۆل، رهیحان) لهوچوونه و بهم شیوهیهی خوارهوه له بهرامبەر یهک هینراون:

دل له بهرامبەر مندال

ڤووی جانانه له بهرامبەر گۆل (چونکه وهکو یهک جوانن)

زولف له بهرامبەر رهیحان (چونکه وهکو یهک پەشن)

بهوهش لیکچوواندنیکی پیچراوی ناریک دروستبووه، چونکه دووهمی یهکەم له بهرامبەر سییهمی دووهم و سییهمی یهکەم له بهرامبەر دووهمی هینراون.

لهو ساوه عاشقم به برۆو رووی دولبهران
دايم له مانگی یهک شهوهو ئافتاب ئەدووم... ل ۱۵۴.

(۱) السيد احمد الهاشمي، جواهر البلاغة، الطبعة الرابعة، دار المعرفة، بيروت - لبنان، ۱۴۳۴هـ - ۲۰۱۳م، ص ۲۳۰.

لەم دێرەدا لە نیوہ دێری یەکەم دووشت پیکەوہ پیچراون، دواتر لە نیوہ دێری دووہمدا دووشتی تر بە ریکی لە بەرامبەر ئەم دووانە ی نیوہ دێری یەکەم هینراوەتەوہ، بەوہش لیکچوواندنی پیچراو بەرہەم ہاتوہ.

یەک: برۆ: لیچووہ

مانگی یەک شەوہ: لەوچووہ

دوو: رووی دولبەران: لیچووہ

ئافتاب: لەوچووہ

ئەمەش وینە ی لیکچوواندنی پیچراوی ریکە.

پەریشانم، لە رووی ئەو شوخە لاچۆ ساتی ئە ی پەرچەم
دلم بەینیکە زۆر تاریکە ئە ی شەو ماہی تابانی... ل ۱۲۹.

لەم دێرە لە سەرہتادا دووشت پیکەوہ پیچراون، (رووی ئەو شوخە و پەرچەم) لە پاشان ہەردووکیان بە دووشتی تر چوینراون، کە بەناریکی لە بەرامبەر ئەم دووہ ی پیشوو ہاتوون، کە ئەوانیش (شەو و ماہی تابان)نہ، کەواتە لەم دێرەدا لیکچوواندنی پیچراوی ناریک بەرہەم ہاتوہ، چونکہ لیچوو و لەوچوو لە بەرانبەر یەکدا نہ ہاتوونہ، واتە:

یەک: رووی ئەو شوخە: لیچووہ

ماہی تابان: لەوچووہ

دوو: پەرچەم: لیچووہ

شەو: لەوچووہ

پینجہم: لیچوواندنی بلاو (التشبيه المفروق)

لہم جوڑہدا زیاتر لہ وینہییکی لیچوواندن لہ یهک دیرہ شیعدا دہینری، واتہ ((بریتیہ لہو لیچوواندنی، کہ زیاتر لہ وینہییکی لیچوواندنی تیدایہ، بہلام ہر یهکہیان بہجیا لہ دوا ییہکتريدا دین، ئوہش واتہ: ہمیشہ (لیچوو، لہوچوو) دین، لہ پاشان لیچوو و لہوچووہکی تر بہم شیوہیہ))^(۱).. وەکو: پیاوہکہ شیرہ، پشیلہکہ پلینگہ.

لیرہشدا (لیچوواندنہکان دہبی بہشیوہیہکی ریک دابریژرین، ژمارہی (لیچوو) و (لہوچوو)ہکان ہر چہندبن، بہلام ہر (لیچوو)یک لہگہل (لہوچوو)ی خو ی بہیت)^(۲).. بو نمونہ:

((علی)) کہیوانہ، ((تہوفیق)) زوہرہیہ، ((نوری)) شہباہہنگہ

((عہزیز خان)) ئافتابی حوسنہ، ((فائیق)) ماہی تابانہ... ل ۹۹.

لہم دیرہدا پینج لیچوواندن بہ دوا ییہکتريدا ہینراون، بریتینہ لہ:

یہک: علی: لیچووہ

کہیوانہ: لہوچووہ

دو: تہوفیق: لیچووہ

زوہرہ: لہوچووہ

سی: نوری: لیچووہ

شہباہہنگہ: لہوچووہ

چوار: عہزیز خان: لیچووہ

ئافتابی حوسنہ: لہوچووہ

پینج: فائیق: لیچووہ

ماہی تابانہ: لہوچووہ

(۱) راضی نواصرہ، البلاغہ و البیان و فصاحة الکلام عند سيدنا الإمام، مؤسسہ حمادہ للدراسات الجامعیة والنشر والتوزیع، ارید - الاردن، ۲۰۰۷، ص ۶۱.

(۲) نہوزہت ئہحمہد عوسمان، پرونیژی لہ شیعی کلاسیکی کوردیدا بہ نمونہی مہلای جزیری و نالی، نامہی ماستہری پیشکہشکراوہ بہ ہشی کوردی کولیژی ئادابی زانکوی سہلاحدین، جہمادی ئاخیری ۱۴۱۲ھ - کانونی یهکہمی ۱۹۹۱م، ل ۷۷.

هیچ یهک له و لیکچوواندنانه پیکهوه گرینه دراون، به لکو هر یه که یان به جیا له دواى
یه کتری ریز کراون، به مهش لیکچوواندنی بلاو (التشبيه المفروق) دروستبووه.

منم وهک نانهوا فرمیسکم ئاگر
جگهر نان، چاو ئهکا ئیشی ته نووری... ل ۱۲۳.

له م دیره دا هر نیوه دیریک دوو لیکچوواندنی تیدا هاتوه:

یهک: من: لیچووه

نانهوا: له وچووه

دوو: فرمیسک: لیچووه

ئاگر: له وچووه

سى: جگهر: لیچووه

نان: له وچووه

چوار: چاو: لیچووه

ته نوور: له وچووه

هیچ یهک له و لیکچوواندنانه پیکهوه گرینه دراون، به لکو هر یه که یان به جیا له دواى
یه کتری ریز کراون، به مهش لیکچوواندنی بلاو (التشبيه المفروق) دروستبووه.

گلی یاقووته، تۆزی عهنبه ری سارایه به رزنجه
گیای زمرووته، به ردی گه وهه ری یه کتایه به رزنجه... ل ۸۹.

له م دیره دا چوار لیکچوواندن به دواى یه کتریدا هینراون، بریتینه له:

یهک: گل: لیچووه

یاقووت: له وچووه

دوو: تۆز: لیچووه

عهنبه ری سارا: له وچووه

سى: گیا: لیچووه

زموړوت: له وچووه

چوار: بهرد: لېچووه

گهوه هری یه کتا: له وچووه

شه شه م: لیکچوواندنې ئاوه ژوو (التشبيه المقلوب)

((ئو لیکچوواندنه یه، که تیایدا (لېچوو) - که له په سه نایه تیدا ناته و او ده بریته حالی (له وچوو) - (له وچوو) ش - که له په سه نایه تیدا ته و او ده، ده بریته حالی (لېچوو)... یان به واتیاه کی تر: ئو لیکچوواندنه یه، که تیایدا (لېچوو) ده کریته (له وچوو)، ئه مه به و پاساوه ی که پرووی لیکچوون له ودا به هیتر و پروونتر و ته و او تره))^(۱).. له م جوړه دا شاعیر ئو شته ی ده یه وئ باسی بکات، ده یکات به له وچوو، ئه وه ی ده یه نیتته وه بو پروون کردنه وه ی ده یکات به لېچوو، ئه مه ش به مه به سستی زیاتر بایه خ دانه به و شته ی که ده یه وئ باسی بکات.

دیاره ئه م جوړه لیکچوواندنه ش گرنگی تاییه تی هیه و به لای هندی له په وانبیژان: ((ئو وینه لیکچوواندنه مانا به هیتر ده کات، مه رج و پیوه ریکی مه نتیقی و جه مالی هیه، ئه وه وا ده کات بزانیتر، کامه لیکچوواندن ه لگه ریتر او هیه و کامه یان ئاساییه))^(۲).

له په وانبیژییدا وها باوه، که نزم به بهرن و بچووک به گوره بچوونیریت، خو ئه گهر لیکچوواندنه که به پیچه وانه ی ئه وه وه هات، ئه وه لیکچوواندنې ئاوه ژوو دروست ده بیتر، بو نمونه، که ده لیت: مانگ وهک پرووی یاره که مه، له راستیدا پرووی یاره که ی وهکو مانگه له

پرووی دره و ش او هیدا، به لام لیتره دا لیکچوواندنې ئاوه ژوو دروست بووه، ((چونکه چوینراوه و پیچوینراو جیگورکی ده که ن))^(۳)، واته پیچه وانه ی لیکچوواندنې ئاساییه، (ئین و جنی) پی وایه ((ئو کاره زالبوونی لقه به سه ر ئه سل))^(۴) دا. بو نمونه:

هر تهیر و تووره وهک من ئه خوینن له خوشیا
هر باخه وانه ئاره زووی هه لپه پین ئه کا... ل ۲۳.

تهیر و توور: لېچووه

(۱) ابن عبدالله أحمد شعيب، بحوث منهجية في علوم البلاغة العربية، ص ۷۲.
(۲) ئیدریس عه بدوللا مسته فا، لایه نه په وانبیژییه کان له شیعری کلاسیکی کوریدیا، ل ۱۳۹.
(۳) سه ردار ئه حمه د گهردی، لیکچوواندن و رولی له دروست کردنی وینه ی هونه ری له شیعره کانی (ئهمه د موختار به گی جاف) دا، گو قاری زانکوی سلیمانی، ژماره: (۵)، سلیمانی، ۲۰۰۱، ل ۱۱۴.
(۴) ابن عبدالله أحمد شعيب، بحوث منهجية في علوم البلاغة العربية، ص ۷۲.

من: له وچووہ

بیخود له بنجا دہبی لیچوو بی، تہیر و توور (له وچوو) بن، چونکہ شاعیر ہر چہندہ دلی خوش بیت و له خوشیا بخوینی، خویندنی ئادہمیزاد له خوشیا ناکاتہ خویندنی تہیر و توور، کہچی له جیاتی ئوہی خویندنی خوئی بہ خویندنی تہیر بچووینی له خوشیا، ہاتووہ خویندنی تہیری بہ خویندنی خوئی چوواندووہ، لیڑدا وینہ کہ ہلگہ ریڑاوتہ و بہ پیچہ وانہ و تہیر بہ بیخود و ئادہمیزاد چووینراوہ له خویندنی، بہوش لیچووواندنی ئاوہ ژوو دروستبوہ.

حہفتہم: لیچووواندنی نائاشکرا (التشبیہ الضمنی)

((ئو لیچووواندنیہ کہ لیچوو و له وچوو له وینہ یہک له وینہ لیچووواندنی ناسراوہ کان دانانرین، بہ لکو بہ ئاماژہ تیشک دہبری تہ سہر (لیچوو) و (له وچوو) ہکہ ئمہ له واتادا تیدہگہین، لیڑدا ہمیشہ (له وچوو) دہبتہ بہ لگہ یہکی سہلماو له سہر بوونی لیچوو))^(۱)، واتہ: لیچووواندنی کہ لیچوو و له وچوو ناخریتہ نیو وینہ بییک له وینہ ناسراوہ کانی لیچووواندن، بہ لکو له دارشتندا ئاماژہ یان بو دہکری، یان له ریگہی واتاوہ دہزانرین.. بو نمونہ:

دورپو مہرجان و کارہبای کوردان
نیرگسہ و لالہ یہ گیای و ہتہن... ل ۸۰.

لہم دیڑدا بہ نائاشکرا دورپو مہرجان بہ کارہبا و نیرگس و لالہ یہ بہ گیا نہ چووینراون، نہ گوتراوہ دورپو مہرجان و ہکو کارہبای کوردانہ و نیرگس و لالہ یہ ش و ہکو گیای و ہتہن، بہ لام کہ دہلیت: دورپو مہرجان و کارہبای کوردان (نیرگسہ و لالہ یہ و گیای و ہتہن)، لہمہوہ بومان دہر دہکویت، کہ بہم قسہ یہ شاعیر ویستوو یہ تی بلئ: دورپو مہرجان و ہکو کارہبای کوردانہ، نیرگس و لالہ یہ و ہکو گیای و ہتہن، لہ وانہ شدا دوو لیچووواندن ہہ یہ، بہ لام تہنیا یہ کہ میان لیچووواندنی نائاشکرایہ، ئویش بہو شیوہ یہ:

دورپو مہرجان: لیچووہ

کارہبا: له وچووہ

(۱) السید أحمد الهاشمی، جواهر البلاغۃ، ل ۲۴۹.

ههشته م: به گویره ی ژماره ی لیچوو و لهوچوو

۱. لیچوواندنی تهخت (التشبيه التسوية)

((ئهو لیچوواندنهیه، که لیچوو کویه و لهوچوو تاکه))^(۱)، واته لیچوو زیاتر بی لهیهک و لهوچوو یهک بیت، بهواتایهکی تر ((لیچوو زور بیت و لهوچوو ههر تهنها یهک دانه بیت))^(۲)، لیرهدا بۆ چهند لیچوو هک تهنها یهک لهوچوو ههیه.. بۆ نمونه:

ئهبدال، ئهگهر ریجال، ئهوتاد، ئهگهر وهلی
بهخوا هه موو پهپووله ن، ئهوان و چرایه غهوس... ل ۴۷.

ئهبدال، ریجال، ئهوتاد، وهلی: لیچوو، چوارن

پهپووله: لهوچوو، یهکه

چوار شت به یهک شت چووینراوه، بهمهش لیچوواندنی تهخت یان (التشبيه التسوية)

به رهه م هاتوو ه.

۲. لیچوواندنی کو (التشبيه الجمع)

((پینچهوانه ی لیچوواندنی تهخته، لیرهدا لیچوو تاکه و لهوچوو کویه))^(۳)، واته لهوچوو زیاتر بی لهیهک و لیچوو یهک بیت، لیرهدا بۆ چهند لهوچوو هک تهنها یهک لیچوو ههیه. بۆ نمونه:

ماهیککی وایه ساکینی بورجی ویلایه ته
شاهیکی وایه خاوهنی تاجی رهزایه ته غهوس... ل ۴۶.

غهوس: لیچوو، یهکه

ماه شاه لهوچوو، دووانه

(۱) محمد احمد قاسم، د. محی الدین دیب، علوم البلاغة (البدیع و البیان و المعانی)، الطبعة الأولى، المؤسسة الحديثة للكتاب، طرابلس - لبنان، ۲۰۱۰، ص ۱۵۶.

(۲) دهریا جهمال حهویزی، وینه ی روونیژی له کومه له شیعری (شهید به تهنیا پیاسه دهکات) ی قوبادی جهلیزاده، چاپ و بلاوکردنه وهی سلیمانی، سلیمانی، ۲۰۰۹، ل ۱۲۹.

(۳) محمد احمد قاسم، د. محی الدین دیب، علوم البلاغة (البدیع و البیان و المعانی)، ص ۱۵۶.

یهک شت به دوو شت چوینراوه، بهمهش لیکچوواندنی کو (التشبيه الجمع) بهرهه م هاتوه.

تویه م: به گویره ی تاک و کوی لیچوو و لهوچوو

له م پوهوه زیاتر له جوړیکی لیکچوواندن هیه، ئەوانیش بریتینه له:

۱. لیکچوواندنی کو به کو

((ئوهیه که ههردوو لایه نی لیکچوواندن ئاویته کرابن به شیوهیه ک که جیا نه کریتته وه، یاخود بریتیه له چهند شتی تیهه لکیش))^(۱)، لیردها لیچوو و لهوچوو زیاتره لهیه ک. لیکچوواندنی کو به کوش دهبیتته دوو جوړ:

أ. کو به کوی ریک

ئوهیه که ههریه که له لیچوو و لهوچوو، دوو به دوو، سئ به سئ، چوار به چوار،... هتد، هه ر چهندی بن، گرینگ ئوهیه لیچوو چهندی لهوچووش ئوهنده بی، وهکو (مه رگ و ژین میسلی سینه ر و تاوه).

مه رگ و ژین: لیچوو، دوو دانیه
سینه ر و تاوه: لهوچوو، دوو دانیه

میسلی: ئهوزاره

ئهم جوړانه له لای بیخود به دیکراون، بریتینه له:

. لیکچوواندنی دوو به دوو

ئهو لیکچوواندنهیه که تیایدا لیچوو (دوو) و لهوچوو (دوو) ه.. بۆ نمونه:

زهمزه مه ی ((سار)) و ((که بووته ر)) وهک نهوای نای و نهیه
ههمه مه ی ((دورپاچ)) و ((قومری)) راست ئه لئی زیر و بهمه... ل ۹۷.

(۱) نهوزته ئهمه د عوسمان، پوونییژی له شیعی کلاسیکی کوردیدا به نمونه ی مه لای جزیری و نالی، ل ۳۹.

ئەم دېرە دوو لىكچوواندى تىدايە، ھەردووكيان لە جۆرى لىكچوواندى دوو بە دوو،
ئەوانىش برىتىنە لە:

يەكەم:

سار و كەبووتەر: لىچووە، دوو

ناى و نەى: لەوچووە، دوو

دووھەم:

دورپراج و قومرى: لىچووە، دوو

زىر و بەم: لەوچووە، دوو

دەبينىن لە ھەردوو نمونەدا لىچوو و لەوچوو دوو، بەمەش لە دېرېكدا دووجار
لىكچوواندى دوو بە دووى رىك بەرھەم ھاتووە.

لىكچوواندى سى بە سى

ئەو لىكچوواندەيە، كە لىچوو (سى) يەو لەوچووش (سى) يە.. بۆ نمونە:

پەيەممەرى كە باعيسى وجوودو خەلقى عالەمە

كە تاقە سواری عەرسەيى شەفاعەتەو موسەللەمە

كە زام و ھىجر و مېخنەتى سرور و وەسل و مەرھەمە... ل ۱۷.

زام، ھىجر، مېخنەت: لىچووە، سىيە

سرور، وەسل، مەرھەم: لەوچووە، سىيە

ب. كۆ بە كۆى نارىك

ئەوھەيە لىچوو يان لەوچوو يەكيان لەئەوھى تر زۆرتەر بن، بەو مەرجهى ھىچ يەكيان لە
دوو دانە وشە كەمتر نەبن.. بۆ نمونە:

. ئازاد و رزگار و چنار گۆل و رەيحان.

ئازاد، رزگار، چنار: لىچووە، كۆيە، سى دانەيە

گۆل و رەيحان: لەوچووە، كۆيە، دوو دانەيە، نارىكە

. چنار و سازان گول و رهيحان و وهنهوشه و نيترگزن.

چنار و سازان: ليچووه، دوو دانهيه، كويه

گول و رهيحان، وهنهوشه، نيترگزن: لهوچووه كويه، چوار دانهيه، ناريكه.

بهمهش ليكچوواندني كو به كوي ناريك (دوو به چوار) دروستبووه.

ئهم جوړهي كو به كوي ناريك له لاي بيخود به ديكر اووه، بريتييه له:

. ليكچوواندني سي به پينج

ئهو توربه ته هي كه خوّل و گل و ورده به ردي ئهو

ئالتوون و زيو و ليره وو غازي و دراومه... ل ۹۵.

خوّل، گل، ورده به ردي: ليچووه، سينه

ئالتوون، زيو، ليره، غازي، دراو: لهوچووه، پينجه

۲. ليكچوواندني تاك به تاك

((ئوهديه كه ههر دوو بنه رده ته كان (ليچوو، لهوچوو) تاك بن))^(۱). ئهمهش يهك جوړي

ههيه ئه ويش بريتييه له:

. ليكچوواندني يهك به يهك

ئهو ليكچوواندنهيه، كه ليچوو (يهك) هو لهوچووش (يهك) ه.. بو نمونه:

بروانه گولشه ن كه ئه لئي ((بوّقه له موون)) ه

گه ه سه وزه، گه هي زه رده، گه هي ماوي و سووره... ل ۹۰.

گولشه ن: ليچووه، يه كه

بوّقه له موون: لهوچووه، يه كه

(۱) أحمد مطلوب، د. كامل حسن البصير، البلاغة والتطبيق، الطبعة الاولى، مطابع بيروت الحديثة، بيروت - لبنان، دون سنة الطبع، ص ۲۸۶.

٣. لیکچوواندنی تاک به کۆ

((ئەوێهه لێچوو تاک بێ و لهوچوو کۆ بێ))^(١).. واته لێچوو (یهک)هه لهوچوو (دوو)هه یان زیاتر، ئەمەش چەند جۆریکە وەک: یەک به دوو، یەک به سێ، یەک به چوار،... هتد، ئەم جۆرانە ی لای بێخود به دیکراون بریتینه له:

أ. لیکچوواندنی یەک به دوو

ئەو لیکچوواندنە، که لێچوو (یهک)هه لهوچوو (دوو)هه .. بۆ نمونه:

ماهیکی وایه ساکینی بورجی ویلایهته
شاهیکی وایه خاوهنی تاجی رهزایهته غهوس... ل٤٦.

غهوس: لێچوو، یهکه

ماه، شاه: لهوچوونه، دوونه

ب. لیکچوواندنی یەک به سێ

ئەو لیکچوواندنە، که لێچوو (یهک)هه لهوچوو (سێ)یه .. بۆ نمونه:

به رۆژ پهروانهییکی دل شکاو و بێ پهرو بآلم
به شهو شه معیکی پر سۆز و گودازم (یا رسول الله)... ل٨٨.
من: لێچوو، که له (م)ی راناوی لکاوی کۆتایی وشه ی بآلم به رجهسته بووه، یهکه
دل شکاو، بێ پهرو، بێ بال: لهوچوو، سینه

ج. لیکچوواندنی یەک به چوار

ئەو لیکچوواندنە، که لێچوو (یهک)هه لهوچوو (چوار)هه.. بۆ نمونه:

رۆحم له خۆشی قاقهزه کهت زوو که دهرنه چوو
جان سهخته، تیره بهخته، نه فامه و سهههندهیه... ل١٠٩.

رۆحم: لێچوو، یهکه

جان سهخته، تیره بهخته، نه فامه، سهههندهیه: لهوچوو، چواره

(١) احمد مطلوب، معجم المصطلحات البلاغية و تطورها، الجزء الثاني، مطبعة المجمع العلمي العراقي، بغداد، ١٤٠٦هـ - ١٩٨٦م، ص ٢١١.

د. لیکچوواندنی یه ک به پینج

ئەو لیکچوواندنه‌یه، که لیکچوو (یه‌ک) هه له‌وچوو (پینج) هه.. بۆ نمونه:

غهم واسیته‌ی حه‌یاتی منی بی که‌سه و فه‌قیر
غهم نان و ئاو و چایی و گوشت و پلاومه... ل ۹۳.

غهم: لیکچوو، یه‌که

نان، ئاو، چایی، گوشت، پلاو: له‌وچوو، پینجه

۴. لیکچوواندنی کۆ به تاک

پینجه‌وانه‌ی لیکچوواندنی تاک به کۆیه، ئەوه‌یه لیکچوو کۆ بی و له‌وچوو تاک بی.. واته
لیکچوو (دوو) وه یان زیاتر، به‌لام له‌وچوو (یه‌ک) هه، ئەمه‌ش چهند جوریکه وه‌ک: دوو به یه‌ک،
سی به یه‌ک، چوار به یه‌ک،... هتد، ئەم جوره‌ی لای بیخود به‌دی‌کراوه بریتیه له:

. لیکچوواندنی سی به یه‌ک

ئەو لیکچوواندنه‌یه، که لیکچوو (سی) یه‌و له‌وچوو (یه‌ک) هه.. بۆ نمونه:

منیش له‌وحه‌ی دل و ئەنگوست و چاوم نایه به‌رده‌ستی
ئەویش ((الحق)) به‌دیقه‌ت سه‌نعه‌تیکه پر نیکاتی کرد... ل ۳۷.

واته: دل و ئەنگوست و چاوم وه‌کو له‌وحه خسته به‌رده‌ستی، له‌وه‌شدا:

دل و ئەنگوست و چاوم: لیکچوو، سینه

له‌وحه: له‌وچوو، یه‌که

سه‌دای باوک و برا رۆی خه‌لق و گرمه‌ی سینه، ناله‌ی دل
وه‌کو ره‌عدی به‌هار ئیمرو زه‌مین تا ئاسمان رۆی... ل ۱۳۸.

باوک و برا رۆی خه‌لق، گرمه‌ی سینه، ناله‌ی دل: لیکچوو، سینه

ره‌عدی به‌هار: له‌وچوو، یه‌که

دهيه م: ليكچوواندني مهرجدار (به مهرج)

ئەم جۆره ليكچوواندنه له باري گوماندايه، واته: به يهقين دروست نهبووه، بهلكو به شيوهيهكي ئەگەر و مهرج خراوهتهپوو، قسهكهەر هەر زوو بۆ ئەوهي نهبووه ليكچوواندنهكه دروست بكات، بهلكو بۆ ئەوهي بووه ئەگهريك بخاته ميشكي (ليچوو)، - كه ئەو (ليچوو)ه قسه بۆ كراوهكهيه - بۆ ئەوهي له دواي ئەو ويته ليكچوواندنهي به گومان، يان به ئەگەر له ميشكي ليچووي زهق دهكاتوه، قسهيهكي تر بۆ (ليچوو) بكات و تيببگهييني، كه ئەگەر ليكچوواندنهكەش دروست بيت و وهدي بيت، كه له باري ئاساييدا قهه بهدي نايي، ئەوا ئەو ههوالهش له شارستهي مهرجيدا هاتوو هەر بهسەر ليچوودا جي بهجي دهبي.. بۆ نمونه:

ئەگەر ببی به ((سكهندهر)) به بازووی قووهت
وهگەر ببی به پهلهنگهەر به قووهتي بازوو... ل ٨٤.

له نيوه ديپري يهكهمدا:

ببى (ى): پاناوی لكاوی كهسى دووهمی تاكه، ليچوو.

سكهندهر: له وچوو.

له نيوه ديپري دووهمدا:

ببى (ى): پاناوی لكاوی كهسى دووهمی تاكه، ليچوو.

پهلهنگهەر: له وچوو.

بهلام ليكچوواندنهكه له باري ئەگهەر دايه و دروست نهبووه له پارستهي مهرجيدا هاتوو، شارستهكهي له كوتاييدا ديته، ههواله يهقينهكهي تيايه، كه مهبهستي قسهكههه بيگهيينيته (قسه بۆكراو) = (ليچوو)، ئەويش ئەوهيه:

كه هاتوو رستهيي عومرت گهيشته وهختي پسان

تهخهالوفى نيه ((بالله)) به قههري يهك سهري موو... ل ٨٤.

به هه مان شیوه له نیوه دیره کانی تر دا ده لیت:

به حوکمرانی ئەگەر ببیه شاهی ((که یخه سره و))
به پالەوانی ئەگەر ببیه ((رۆسته م)) و ((بورزو و))... ل ٨٤.

له نیوه دیری یه که مدا:

ببی (ی): پاناوی لکاوی که سی دووه می تاکه، لیچووه.

که یخه سره و: له وچووه.

له نیوه دیری دووه مدا:

ببی (ی): پاناوی لکاوی که سی دووه می تاکه، لیچووه.

رۆسته م و بورزو و: له وچووه.

ئەگەر به زوهد و فه زیله ت ببیه شیخی ((جونه ی د))
وه ئەگەر به حیکمه ت و فه ن ببیه ((بوعه لی))، یا هوو... ل ٨٤.

له نیوه دیری یه که مدا:

ببی (ی): پاناوی لکاوی که سی دووه می تاکه، لیچووه.

جونه ی د: له وچووه.

له نیوه دیری دووه مدا:

ببی (ی): پاناوی لکاوی که سی دووه می تاکه، لیچووه.

بوعه لی: له وچووه.

به هه مان شیوه له م نیوه دیرانه ی سه رووشدا لیچوواندنه کان له باری ئەگەر دان و
دروست نه بوونه، له پارسته ی مه رجیدا هاتوون، بویه پییان ده گوتریت لیچوواندنی مه رجدار
(مه رچی)، چونکه لیچوواندنه که ده شی دروست نه بی و ئەگەر و گومانی تیدا بیت.

باسی سییهم: ئه‌وزاره‌کانی لیکچوواندن

((ئه‌وزاره‌کان: کۆمه‌لی دهربرینن، گوزارشت له سهر وه‌کیه‌کی ده‌که‌ن، که ئه‌م وه‌کیه‌کیه‌ ده‌شی به‌سترابیته‌وه به‌ پروویک یان چه‌ند پروویکی لیکچوون، له‌م پرووه، یان له‌و پروواندا لیچوو و له‌وچوو وه‌کو یه‌ک ده‌چوینرین))^(۱)، یاخود بریتینه: له‌و وشه و پاشگرانه‌ی، که مانای لیکچوواندن و هاوبه‌شی ده‌گه‌یه‌نن، لیچوو و له‌وچوو به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستنه‌وه، ((ئه‌وزار ته‌نها وشه‌یه‌ک نییه به‌لکو خه‌رمانه وشه‌یه‌کی په‌نگاو په‌نگه))^(۲).. ئه‌وانیش چه‌ندین ده‌سته‌ن له‌وانه:

یه‌ک: ئه‌و ئه‌وزارانه‌ی که له‌ زمانی عه‌ره‌بیه‌وه وه‌رگیراون وه‌کو: (عه‌ینی، ئه‌شوبه‌ی، شه‌بیه‌ی، میسالی، مه‌سه‌ل، ...).

عه‌ینی: هه‌شت جار به‌کارهاتوه

دلم مه‌فتوونی چاوی دولبه‌ریکی نیگته په‌ردازه
که مه‌حزی حوسنه، عه‌ینی شوخیه، سه‌رچاوه‌یی نازه... ل ۹۱.

ئه‌شوبه‌ی: یه‌ک جار به‌کارهاتوه

هه‌ر فه‌جری کازیبه‌و که ئه‌شوبه‌ی به‌ زولفی یار
هه‌ر سوبجی سادیه‌وه له‌ به‌یازی جه‌بین ئه‌کا... ل ۲۳.

شه‌بیه‌ی: یه‌ک جار به‌کارهاتوه

گول خه‌ریکی ره‌نگ و بو‌یه‌عنی شه‌بیه‌ی روومه‌ته
خونچه مه‌شغوولی ته‌به‌سسوم، هه‌ر ده‌لیی لیوو ده‌مه... ل ۹۷.

میسالی: یه‌ک جار به‌کارهاتوه

هه‌ر لاله‌یه‌و میسالی شه‌فه‌ق سوور ئه‌چیته‌وه
هه‌ر ژاله‌یه‌و له‌ ئه‌نجومی چه‌رخ‌ی به‌رین ئه‌کا... ل ۲۳.

مه‌سه‌ل: پینچ جار به‌کارهاتوه

(۱) ئیدریس عه‌بدو‌للا، شیواز، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی مناره، هه‌ولیر، ۲۰۱۲، ل ۷۵.

(۲) عه‌زیز گه‌ردی، په‌وانبیزی له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا، به‌رگی یه‌که‌م، روونبیزی، ل ۳۲.

ئەو رۆژە كەوا دای له دلم تیری موحهببەت
گرتی به مهسهل ئایینه تهسویری موحهببەت
چونكه بووه دیوانه بهزهنجیری موحهببەت... ل ۷۱.

دوو: ئەو ئەوزارانەى كه له زمانى فارسىیەوه وهگرراون
وهكو: (چەشنى، ئاسا، ئاسایى،...).

چەشنى: شازده جار بهكارهاتووه
برواننه ئاونگ و گيا تاكوو بزائن..
ئەم ههروهكوو زمووته، ئەویش چەشنى بلوره... ل ۹۱.

ئاسا: يەك جار بهكارهاتووه

لههه و خوانى تهلیسمى سهخهتەى و زیندانى ماته‌مدا
گههئى كاووسى بئى تاوان و گاهئى بیژهن ئاسا خۆم... ل ۶۵.

ئاسایى: يەك جار بهكارهاتووه

كه ئیمرو (كونده بوو)ی ئەملاك و خانووی عیترهتی ئەو بئى
سبهی چۆن ئەچیه ژیر سایه‌ی هوما ئاسایى پیغه‌مبەر (صلی الله علیهم وسلم)... ل ۴۴.

سى: ئەو ئەوزارانەى كه تاییه‌تن به زمانى كوردی

لهوانه: (وهك، ههروهك، وهكوو، ههروهكوو، ئەلئى، هه‌ر ده‌لئى، له...ئەكا، ین، بیه، ...).

وهك: حهفتاو حهفت جار بهكارهاتووه

پورته‌وی رووی تۆم كه دى لهو ساوه وهك ((روحُ البیان))
هه‌ر خه‌ریكى سه‌یری سووره‌ی ((والضحی))تم، رۆحه‌كه‌م... ل ۶۷.

هه‌روهك: سى جار بهكارهاتووه

((بیخود)) به كرده‌وه‌و قسه، خاك‌م به‌سه‌ر، وه‌هام
هه‌روهك دهم و جنیوی بتان نیشم و هه‌شم... ل ۶۳.

وهكوو: چل و حهفت جار بهكارهاتووه

عومریکه له دووری مهحمهلی لهیلا وهکوو مهجنوون
خۆم لیڤهوو دل ویلی بیابانی کوهیتم... ل ۵۷.

ههروهکوو: ههشت جار بهکارهاتوو

له دیوانی چه مه نزاری مهحه بیهت ههروهکوو قومی
به لا گهردانی سهروی میسرهعی مهوزوونی بالاتم... ل ۵۵.

ئهلیی: دوازه جار بهکارهاتوو

که ئه چه حوجره ئهلیی دهشتی ((شاره زوور)) ه به بی تو
ولاخ ئه خاته مه له ئاوی ((زهلم)) ی ئهشکی رهوانم... ل ۶۴.

هه دهلیی: دوو جار بهکارهاتوو

هه دهلیی غیلان و خوورن نهو عورووسانی چه مه ن
رووی زه مین جهنناتی عهدنه، هینده تازهو خوڤرهمه... ل ۹۷.

له... ئه کا: بیست و چوار جار بهکارهاتوو

زاهید که سهیری په رچه می سونبول ئه کا ئه لی..
ئه م رشته بادراوه له ((حبل المتین)) ئه کا... ل ۲۳.

ین: یه ک جار بهکارهاتوو

دوو دیدهی نیرگسینی پر له لاله م
له دهوری لیوی ئه و چاو جوانه ئه گری... ل ۱۲۰.

بیه: چوارده جار بهکارهاتوو

ئه مه بوی نه سیمی به هاره، یاخه بهری سرووشی هه واییه
دهمی رۆح به خشی نیگاره، یانه فه سی مه سیحی سه ماییه... ل ۱۱۱.

هه واییه.. واته: وهکو هه وایه.

سه ماییه.. واته: وهکو سه مایه.

ئەم خىشتەيەي خوارەوہ ئەم باسە باشتەر پروندەكاتەوہ:

ژمارەي دووبارەبوونەوہ	جۆري ئامراز	ژ
۷۷	وہک	۱
۳	هەر وەک	۲
۴۷	وہکوو	۳
۸	هەر وەکوو	۴
۱۲	ئەلئى	۵
۲	هەر دەلئى	۶
۸	عەينى	۷
۱۶	چەشنى	۸
۲۴	لە ... ئەکا	۹
۱	ئەشوبەي	۱۰
۱	شەبيەي	۱۱
۱	ميسالى	۱۲
۵	مەسەل	۱۳
۱	ئاسا	۱۴
۱	ئاسايى	۱۵
۱	ين	۱۶
۱۴	يىە	۱۷

باسی چوارەم: مەبەستەکانی لیکچوواندن و گرنگی لیکچوواندن

یەكەم: مەبەستەکانی لیکچوواندن

لیکچوواندن هونەرێکی بەربلای و فراوانە، ھۆکاری دروستکردنی لیکچوواندن، یان

مەبەست لە دروستکردنی لیکچوواندن زۆرن، ھەر نووسەرێک بەپێی بۆچوونی خۆی بە

چەند خالێک، باسی مەبەستەکانی لیکچوواندن دەکات، لەوانە: (د. عەزیز گەردی) لە کتێبی رەوانبێژی لە ئەدەبی کوردیدا باسی (شەش) مەبەستی لیکچوواندنی کردووە^(۱)، (د. ئیدریس عەبدوڵلا) لە نامە دکتۆراکەیی خۆیدا، باسی (هەشت) مەبەستی لیکچوواندنی کردووە^(۲)، بۆیە منیش بە بۆچوونی خۆم گرنگترینیان لەم (پینچ) خالەیی خوارەو کورتدەکەمەو، کە لە لای بێخود بە دیمکردووە، ئەوانیش بریتینە لە:

۱. بەرز کردنەو و جوانکردنی حالی لێچوو

ئەمە ئەوکاتە خۆ دەنوین، کە سیفەتی لەوچوو لەلای قسە بۆ کراو پوون بێ، لێچوو

بەشتیکی جوان بچووینت بۆ ئەوێ قسە بۆ کراو بتوانی لەحالی لێچوو تینگات.. بۆ نمونە:

برواننە دنیا کە ئەلی جەننەتە ئیمرو
لاین ھەموو غیلمانە، لە لاین ھەموو حورە... ل ۹۱.

دنیا: لێچوو

جەننەت: لەوچوو

شاعیر لەم دێردا دنیاى بە جەننەت چوواندووە، لیکچوواندنەکەى بۆ بەرز کردنەو و

جوان کردنی لێچوو بەکارھیناوە.

۲. ناشرین کردن و شکاندنەوێ حالی لێچوو

ئەمە ئەوکاتە خۆ دەنوین، کە لیکچوواندنەکە بدیته پال وەسفکراویک کە لەوچوو،

ئەو وەسفکراوە بەھۆی لیکچوواندنەکەو، حالەتی دروستی خراپتر بکەوینتە بەرچاوی.. بۆ

نمونە:

(۱) برواننە: عەزیز گەردی، رەوانبێژی لە ئەدەبی کوردیدا، بەرگی یەكەم، پوونبێژی، ل ۵۵ تا ۵۸.

(۲) برواننە: د. ئیدریس عەبدوڵلا مستەفا، لایەنە رەوانبێژییەکان لە شیعری کلاسیکی کوردیدا، ل ۱۴۸ تا ۱۵۳.

قەت بە دنیا دل مەدەن جادووگەرى ئىرانىيە
سىنەمايىكى پىر ئاشووب و فریب و ئانىيە... ل ۱۱۰.

دنیا: لیچووه

جادووگەر، سینهما: له وچووه

شاعیر هاتووه باسی دنیا دەکات و بە جادووگەر و سینهما دەیانچووینیت، که سیفەتی
ناپەسەندن، مەبەستیشی لەمە شکاندنی لیچووهکەیه که دنیا.یە.

۳. زیدەپۆیی کردن

ئەمە ئەوکاتە خۆدەنوینى، که پیدانی گەلیک سیفەت بە لیچوو، که له راستیدا
زیدەپۆییەکی تیدایە بەلام بەهۆی ئەوەی که هەندیک له لیکچوواندنەکان بەرھەمی خەیاڵن،
بەمەش جوانی بە دەقەکە دەگەیهنن.. بۆ نمونە:

کەوسەر وەکوو تەنوورەیی چاوی پىر ئاومە
دۆزەخ وەکوو تەنووری دلەى پىر هەلاومە... ل ۹۲.

کەوسەر، دۆزەخ: لیچووه

تەنوورەیی چاوی پىر ئا، تەندووری دلەى پىر هەلاومە: له وچووه

شاعیر حەوزی کەوسەر و دۆزەخی کردووه بە لیچوو، چا و دلای خوشی کردووه بە
له وچوو، له گەل ئەوهدا ئەوزاریشی بەکارهیناوه، مەبەستی ئەوەیە بلای نەگیزاوی کەوسەر
دەگاتە گیزاوی چاوی من و نەھالاوی گەرمی دۆزەخیش دەگاتە ھالاوی گەرمی دلای من،
دیارە ئەمەش زیدە پۆییەکی زۆری تیدایە.

۴. بەرھەمەینانی دەقی ئەدەبی

ئەمە لەزۆربەى لیکچوواندنەکان دیتە دى بەلام ئەوکاتە جوان زەقەدەبیتەو، که
لیکچوواندنەکە وینەیهکی نایاب و جوانی پیشکەش کردبیت، بۆ نمونە:

ھەر بەردی جۆبیارە سپی و سافە وەک سەدەف
ھەر شەونمە له دانەیی دورپی سەمین ئەکا... ل ۲۳.

بەردى جۆببار: لىچووه

سەدەف: لەوچووه

شەونم: لىچووه

سەمىن: لەوچووه

ئەو ژینگەپەيەى ئەم دوو لىكچوواندەنى تيا دروستكراوه وشە و دەربەرپنەكانى گەلئى ناسك و جوان و سەرنجپراكىشن، بەو شە وینەپەيەى ئەدەبى جوانى بەرھەم ھىناوھ.

۵. زەفكردنەوھى حالەتى لەوچوو

ئەمە ئەوكاتە خۆدەنوینئى، كە سىفەتى لىچوو لەلای قسە بۆ كراو پروون بى، بەلام سىفەتى لەوچوو لەلايدا نەزانراو بى، بۆپە لىكچوواندەنەكە دروست دەكرى، بۆ ئەوھى قسە بۆ كراو بتوانئى لەحالى لەوچوو تىبگات.. بۆ نمونە:

فیدای دولبەرئى ئەبم كەعەینى دلرۇبايىپە
غولامى سەرورەئى ئەبم كەفەخرى پاشايىپە
كە روژى ھىجرى ماتەمەو شەوى ويسالى شايىپە
كە سەد ھەزارى وەك منى بە جان و دل فیدايىپە... ل ۱۵.

سەد ھەزار: لىچووه

من: لەوچووه

شاعیر لىرەدا بەحسب باسى خەلك دەكات كە چۆن بە گيان و بە دل خويان فیدایى دولبەر دەكەن، بەلام لە راستیدا لە ئاوينەى باسى ئەودا مەبەستى خستنه پروو و زەفكردنەوھى ھەوالئى ژيانى خويەتى، چۆن روح و گيانى خوى فیدا كردووه.

دووهم: جوانى و گرنكى لىكچوواندن

لىكچوواندن رۆلىكى گرنگ و فراوانى ھەپە لە رازاندنەوھى وشە و بەپىزكردنیدا لە ھەردوو بواری زمان و ئەدەبدا، ئادەمیزاديش يەك لە ئارەزووھەكانى ئەوھە كە شت بە جوانى و پروونى و وینەپەيەى زیندوو ببینئى و سەرنجى بۆ شتە جوانەكان رابكيشئى، بۆپە

ليکچوواندن ئەو مەبەستەي ئادەمیزاد وەدی دینیت، کەواتە ليکچوواندن کۆمەليک داوا و گرنگی هەيه لەوانە:

۱. مەبەست لە ليکچوواندن زمانی تيگەياندن و تيگەيشتنە و شتە ناديارەکان ئاشکرا دەکا.

۲. يەکیکی تر لە گرنگی ليکچوواندن پوونکردنەوہیە، سيفاتەکانی ليچوو و لەوچوو جوانتر و ديارتر پوون دەکاتەوہو ويئەيهکی جوان بەرہەم دیت.

۳. ليکچوواندن بناغەي ھونەرێکی دیکەي پوونبێژيیە، کە ئەويش (خواستن)ە.

۴. ليکچوواندن کاریگەري زۆرتەر بۆ ئاخوتن دروست دەکات.

۵. ليکچوواندن ھەندیک جار وادەکات زیاتر لە ليکدانەوہیەکمان ھەبێ بۆ وشەيەک، يان

ويئەيهک، کە لەوچوو بیت، بەلام ئەم ويئە و وشەيە واتای زیاتر لە سنوری وشەکان بگەينن و چەند لێیان وردبينەوہ واتای زۆرتريان بۆ دروست دەبیت.

بهشی دووهم: خوازە (المجاز)
باسی یه کهم: درووست و جورەکانی
باسی دووهم: پیناسەیی خوازە
باسی سییەم: جورەکانی خوازە
باسی چوارەم: پەییوەندییەکانی خوازە

بهشی دووهم: خوازه (المجاز)

بۆ ئهوهی له خوازه تیبگهین و باسیبکهین، زانایانی رهوانبیرژی ههمیشه باسیکی دیکهیان پیشخستوو، که ئهویش درووست (حهقیقهت)ه، چونکه ئهگهر له درووست گهیشتین، ئهوا بۆمان پوووتر دهبیتهوه و دهزانین مهبهستمان له خوازه چیه، چونکه خوازه پیچهوانهی درووسته له پرووی بهکارهینانی واتای وشهکانهوه.. له بهرئهوه لیرهشدا سهرهتا باسی درووست دهکهین، ئینجا دهچینه سهر خوازه و جورهکانی.

باسی یهکهم: درووست و جورهکانی

درووست (الحقیقه)

درووست له پرووی وشهیهوه: درووست زاراوهییکه له وشهیی (حق)ی عهرهبییهوه وهرگیراوه، (حق)یش واتاییکی چهسپاو و نهگوری ههیه، له پرووی وشهیهوه ههندیك واتای تایبهتی ههیه، لهوانه فهراهیدی دهلیت: (حهق پیچهوانهیی ناههقییه، ههندیك جار بهواتای واجب بوون دیت له کاتیکدا، که دهگوتری: حهق ئهوهیه وهها بکهی. واته: واجبه وهها بکهی، کهوابی حهقیقهت ئهوهیه، که واجب بوونی فرمانهکان و ئهرکهکان بهجی دین)^(۱).

(ئهحمهدی کوری محهمهدی موقری)ش له کتییی (المصباح المنیر)دا ههمان قسهکانی فهراهیدی دهکات به توزیک دریژکردنهوه، بهههمان شیوه دهلیت: (حهق پیچهوانهیی ناههقیه)^(۲) نمونهکانیشی زۆربهی نمونهکانی فهراهیدینه.

له زمانی کوردیشدا (درووست) پیچهوانهیی ههلهیه، که وایی ئهگهر وشهییك بۆ واتاییک بهکارهینرا، واتای خۆی بوو، ئهوه (درووست)ه و ئهگهرنا (ههله)یه، له فهرههنگی (خال)دا بۆ واتای وشهیی درووست، (شیخ محهمهدی خال) پیی وایه: ((شتیکه ریکی دهستووری ئاسمانیی، یا زهمینی بی))^(۳)، (گیوی موکریان)ش له فهرههنگی (کوردستان)دا ههمان قسهکانی (محهمهدی خال) دهکات به توزیک دریژکردنهوه، به ههمان شیوه دهلی: ((شتیکه

(۱) بۆ زانیاری زیاتر بروانه: أبی عبدالرحمن الخلیل بن أحمد الفراهیدی، کتاب العین، تحقیق: د. مهدي المخزومي، د. إبراهيم السامرائی، الجزء الثالث، دار الرشید للنشر، بغداد، ۱۹۸۱، ص. ۶.

(۲) بروانه: العالم العلامة أحمد بن محمد بن علی الفيومي المقرئ، المصباح المنیر (معجم عربي - عربي)، مكتبة لبنان - بيروت - لبنان، ۱۹۸۷، ص. ۵۵.

(۳) شیخ محهمهدی خال، فهرههنگی خال، جزمی دووهم، چاپخانهی کامهران، سلیمانی، ۱۳۸۳هـ - ۱۹۶۴م، ل. ۱۱۶.

به پینی دستووری ئاسمانی، یان زه مینی ره وایت، شیوا، راست، که سیکه راست بی و درق نه کا))^(۱)، واته هر وشه یه ک بو واتای دروستی خوی به کار دیت.

که وایی له فره نگدا (دروست) = (حهق).. واتاییکی جیگیری هیه، واته: به کارهینانی ههرشتیک به و هه قه ی، که له بنجا هه یه تی.

دروست له پوی زاراهه ییه وه: حه قیقه ت له وه هاتوه، که سه عده دین ته فتازانی له کتییی (المطول) دا ده لیت: ((دروست ئه و وشه یه یه، که بو واتای فره هنگی خوی به کارهاتیت))^(۲)، به هه مان واتا، گوتراوه: ((دروست بریتیه له و وشه یه یه، که بو واتای خوی به کارهاتوه))^(۳)، واته: واتای فره هنگی وشه که نه گورد ریت، هر بو هه مان واتای خوی به کاریت، که له فره نگدا بوی دانراوه، به لام زانایانی ره وان بیژی بو جوره کانی دروست چه ند جوریکیان ده ستیشا نکر دو وه زیاتریان خور دکر دو ته وه، له م پوه وه باسی دروستیان کردوه، گو تو یانه: ((دروستی زمانی ئه و دروسته یه، که له سنووری تاکه وشه دا به رجه سته ده بی))^(۴)، بو نمونه: مه به ستمان له گول هر گوله که له فره نگدایه، مه به ستمان له باران، ئه و دلویه ئاوانه یه، که له ئاسماندا ده باریت، مه به ستمان له خور ئه و خوره یه، که به یانی له روزه لاتدا هه لدی و ئیواره له روزه ئاوادا ئاوده بی، به لام ((دروستی ئه قلی ئه و دروسته یه، که له سنووری رسته دا دیت))^(۵)، بو نمونه: که ده لئین منداله که گریا، مه به ستمان له به کارهینانی هر یه که له واتاکانی ئه و وشه به کارهاتوانه یه، که بو واتای فره هنگی خویان بیت.

(عه زیز گه ردی) له کتییی ره وان بیژی له ئه ده بی کوردیدا، باسی دروستی کردوه و ده لیت: ((دروست بریتیه له و مانایه ی، که وشه که له بنچینه دا بوی دانراوه بی هیچ پیچ و په ناو هینان و بردنیک))^(۶)، واته هر وشه یه ک له هر زمان و شیوه زاریکا بیت، بو ئه و واتایه به کار دیت، که له فره نگدا بوی دانراوه، بو واتایه کی تر نه خوازراوه.

(۱) گیوی موکریانی، فره هنگی کوردستان، ل ۴۷.

(۲) سعدالدین مسعود بن عمر التفتازانی، المطول شرح تلخیص المفتاح، ص ۶۴.

(۳) الشیخ الامام عبدالرؤف بن المناوی، التوقیف علی مهمات التعاریف، تحقیق: د. عبدالحمید صالح حمدان، الطبعة الاولى، عالم الکتب، القاهرة، ۱۴۱۰هـ - ۱۹۹۰م، ص ۱۴۴.

(۴) محمد علی التهانوی، موسوعة کشاف اصطلاحات الفنون والعلوم، تحقیق: د. علی دحروج، الجزء الاول، الطبعة الاولى، مکتبه لبنان ناشرون، بیروت - لبنان، ۱۹۹۶، ص ۶۸۴.

(۵) محمد علی التهانوی، موسوعة کشاف اصطلاحات الفنون والعلوم، ص ۶۸۴.

(۶) عه زیز گه ردی، ره وان بیژی له ئه ده بی کوردیدا، به رگی یه که م، پوهون بیژی، ل ۶۵.

جۆرهكانى دروست

سه بارهت به جۆرهكانى دروست، له زانايانى رهوانبيژى ههيه، دروستى كردووه ته سى جۆر، ئەوانيش بريتيه له: دروستى شهري، دروستى عورفي، دروستى زمانى، بهلام له راستيدا دروستى شهري و دروستى عورفييه، كه ئەمانه باسكردنى رهگ و ريشهى وشهكانن، كه له بنجدا واتايهكيان ههبووه، بهلام له شهري و عورفدا واتايهكى تايبهتيان بۆ دروستكراوه بۆ نمونه وشهى (جن) له زمانى عه رهبيدا له بۆ هه موو داپوشراويكى ئەسلى و دروستكراو (مه بهستى له داپوشراوى ئەسلييه بۆ نمونه عه وره تي مروقه)، وه مه بهست له داپوشراوى دروستكراو، بۆ نمونه: په له يهك به روخسارى مروقه دهكه ويته له ئەنجامى هه ر بهر كه وتنيك روخساره كهى ده شه وي نيته، بۆيه خاوه نه كهى هه ول ده دات ئەم په له يه به شار يته وه به هه ر شيوه يهك له شيوه كان بيت.

له زمانى عه رهبيدا وشهى جن، كه دروستيكي عورفييه بهم شيوه يه دروستبووه، چونكه به هه موو شار دراوه و پوشراويك دهگوتريته له فه رهنگى زمانى عه رهبيدا، بهلام دواتر وشهى جن تايبه ت كراوه به جۆريك له خولقي نراوه كانى خودا، ئەوهش بيگومان له بهر ئەوهى ئەوانيش له بهر چاوى مروقه دا شار دراوه و مروقه ناتوانيت بيانينيت⁽¹⁾.

راجى ئەسمه ر له كتيبي (علوم البلاغه) دا ئەويش دروستى كردوته سى بهش، هه مان ئەو سى به شان يه، كه (د. ئينعام) ئاماژهى بۆ كردبوون، ته نها ناوى حه قيقه تي عورفي دهگوريت بۆ حه قيقه تي ئيستلاحي⁽²⁾، بهلام (د. عقيد خالد حمودى العزاوى) له كتيبي (البحث البلاغى عند الاصوليين)، دروستى كردوته به چوار بهش، ئەوانيش بريتيه له: (دروستى عورفي، دروستى شهري، دروستى زمانى، دروستى ئيستلاحي)⁽³⁾، بهلام دروست له روانگه ي به لاغيه كانه وه به شيوه يهكى گشتى دوو جۆره، ئەوانيش بريتيه له: دروستى وشه يى و دروستى واتايى، ئيمهش ئەوه يان په سنه ند دهكه ين.

(1) إنعام فوال عكاوى، المعجم المفصل في علوم البلاغة البديع و البيان و المعانى، ص ٥٤٦ و ٥٤٧.
(2) برواته: راجى الأسمر، علوم البلاغة (الموسوعة الثقافية العامة)، دار الجيل، بيروت - لبنان، ١٤٢٦هـ - ٢٠٠٥م، ص ٩٤.
(3) أ. م. د. عقيد خالد حمودى العزاوى، البحث البلاغى عند الاصوليين، الطبعة الاولى، دار العصماء، سورية - دمشق، ١٤٣٣هـ - ٢٠١٢م، ص ١١٥.

۱. درووستی وشهیی

((مه‌به‌ست لئی به‌کارهینانی تاکه وشه‌یه بۆ ئەو واتایه‌ی له بنجدا بۆی دانراوه، وه‌کو قه‌له‌م بۆ ئامرازی نوسین و شیر ئازهلکی به‌هیزی درنده‌یه، که به‌م ناوه ده‌ناسرئ))^(۱)، یان به‌شیوه‌یه‌کی ڕوونتر: بریتییه له به‌کارهینانی تاکه وشه، جا ههر وشه‌یینک بی، بۆ ئەو واتایه‌ی له بنجدا وشه‌که بۆی درووست بووه، وه‌کو (به‌رد) بۆ (به‌رد) و (ئاسن) بۆ (ئاسن) و (زیر) بۆ (زیر) و به‌م شیوه‌یه. ئیتر که ده‌لین (به‌یون) مه‌به‌ستمان لئی ئەو گوله‌یه، که له‌باخچه‌دا شین ده‌بیت.. بۆ نمونه:

کوردینه به‌گه‌ل بیته‌وه وا وه‌ختی سرووره
وه‌ختی گول و ((ریحانه)) و ((ئه‌سرین)) و ((چنور)) ه ... ل ۹۰.

(گول)، (ریحانه)، (ئه‌سرین)، (چنور)، هه‌موو ئەوانه بۆ واتای تاییه‌ت و درووستی
خویان به‌کارهینراون، (درووستی وشه‌یی) نه.

۲. درووستی واتایی

((هه‌رچی درووستی واتاییه، ئەمه‌یان له سه‌ر بنه‌مای درانه‌پال داده‌مه‌زری، واته:
درانه‌پالی واتا بۆ خاوه‌نی درووستی خۆی، وه‌کو حیلانن بۆ ئەسپ، خویندن بۆ بالنده،
قسه‌کردن بۆ مرژف، جا ده‌لین: ئەسپه‌که حیلانندی، بالنده‌که خویندی، محمه‌د قسه‌ی کرد،
به‌لام ئەگه‌ر هاتوو کرده‌ی خویندمان دایه مروژف بۆ نمونه گوتمان گورانی بیژه‌که خویندی،
لیژهدا درانه‌پاله‌که ده‌بیته درانه‌پالکی خوازه‌یی نه‌ک درووست، چونکه خویندن به‌مانای
(التغرید) عه‌ره‌بی دیت، سیفه‌تی بالداره نه‌ک سیفه‌تی مروژف))^(۲)، بۆیه ئەم دراوه‌پاله پێی
ده‌وتریت دراوه‌پالی خوازه‌یی نه‌ک درووست.

درووستی واتایی مه‌ودایه‌که‌ی فراوانتره له درووستی وشه‌یی، له به‌رئه‌وه‌ی له
سنووری رسته‌دا ده‌بی، یاخود له سنووری گریدا، ئەمه‌ش له‌سه‌ر درانه‌پالی سیفه‌تیک، یان
فرمانیک بۆ خاوه‌نی راسته‌قینه‌ی خۆی داده‌مه‌زریت، واته مانایه‌کی دیاریکراو بدریته‌پال
خاوه‌نه درووست و راسته‌قینه‌که‌ی خۆی.. بۆ نمونه:

(۱) یوسف ابو العدوس، مدخل الى البلاغة العربية (علم المعانی - علم البيان - علم البديع)، الطبعة الثانية، دار
المیسرة للنشر والتوزيع و الطباعة، عمان - الاردن، ۱۴۳۰هـ - ۲۰۱۰م، ص ۱۷۰.

(۲) یوسف ابو العدوس، مدخل الى البلاغة العربية (علم المعانی - علم البيان - علم البديع)، ص ۱۷۰.

گهره کته گهر نه که ی وهختی که چوویتته شاری ((تهق تهق)) تهق دهخیلت بم نه که ی قهت جی به تهیری ((حاجی لهق لهق)) لهق... ل ۱۱۶.

(لهق) واته (لهفکردن) بۆ (حاجی لهق لهق) بهکارهاتوو، که جییان پی لهق مه که،

ئه مهش دروستی واتاییه.

باسی دووهم: پیناسهی خوازه

خوازه جوړیکه له جوړهکانی هونهری رهوانبیژی و رۆلیکی گرنگ له پیکهینانی بنیاتی

شيعری پیکههینیت، خوازه له زمانی کوردیدا بۆ واتای ئه و وشهیه بهکاردی، که له زمانی

عه ره بیدا پیی دهگوتری: مه جاز.

خوازه له رووی وشهیه وه: عه ره ب (المجاز) ی پیده لاین... لای ئه وان مه بهست له مه جاز

به واتای ریگه پیدان هاتوو، له فرههنگه کانیاندا بهم شیوهیه باسکراوه، له فرههنگی (لسان العرب) دا واته: ((چوو نیو رییه که و گرتییه بهر))^(۱)، له فرههنگی (محیط المحيط) یشدا، مه جاز وهکو وشه به مانای ((ریگه پیدراو دیت، واتا: بهو رییه دا رویشت، که بوی ئاساییه، ریگه پیدراوه))^(۲).

له کوردیشدا مه بهست له خوازه: ئه و وشهیه یه، که به واتای داواکردن و خوازینتی

کردن دیت، له فرههنگی (ههنبانه بۆرینه) دا گه لی واتای وشه یی بۆ لیدروستبووهکانی خوازه

نوسیوو، له وانه: ((خوازتن: داواکردن، ئاره زوکردن، خوازراو: داواکراو، خوازتنه وه:

به ئامانهت وهرگرتن))^(۳)، له فرههنگی (کوردستان) یشدا ئه م زاراوانه بۆ خوازه دیاریکراوه

له وانه: ((خووازه: خووایشت، خووازه لۆک: سووالکهر، خووازه کار: دهروژه کار، خووازیی:

داخوازی))^(۴)، که واته خوازه له زمانی کوردیدا به واتای خوازتمان و خوازتنی شتی که له

که سیکي تر.

خوازه له رووی زاراوه ییه وه: مه جاز له زانستی رهوانبیژیدا (خوازه) ی پیده گوتریت،

له بهر ئه م گرنگییه ی خوازه رهوانبیژانی عه ره ب ده لاین: ((عه ره ب به زوری خوازه

(۱) الإمام العلامة أبي الفضل جمال الدين محمد بن مكرم ابن منظور الافريقي المصري، لسان العرب، المجلد الخامس، دار صادر، بيروت، بدون سنة الطبع، ص ۳۲۶.

(۲) المعلم بطرس البستاني، محيط المحيط (قاموس عصري مطول للغة العربية)، الجزء الثامن، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ۲۰۰۹، ص ۲۱۵.

(۳) هه ژار، ههنبانه بۆرینه، ل ۲۴۸.

(۴) گیوی موکریان، فرههنگی کوردستان، ل ۳۸۴.

به کاردههینن و به دیاردهیه کی پر له شانازی نیو ئاخاوتنه کانیانی ده زانن، پیمان وایه: مه جاز فه ساحه ت و لوتکه ی دهربرینی به لاغیبه، له م ریگه یه شه ویه پیمان وایه زمانه که یان به پیش زمانه کانی دیکه که وتوووه))^(۱).

د.ئیدریس) یش به م شیوه یه ریژه ی دیاریکردوووه و ده لیت: ئیمه ی کوردیش پیمان وایه نه ک به ته نیا له زمانی عهره بی به لکو له زمانه کانی تر و له زمانی کوردی به تایبه ت، ریژه ی به کارهینانی خوازه له نیو زمانی قسه کردن و ئه ده بیاتی فولکلور و به تایبه تیش ئه ده بیاتی کون و نویمان ریژه یه کی یه کجار به رزه، به لایه نی که م (%۵۰) ی دهربرینه کانی ئاخاوتتمان خوازه ن و له نیو ئه ده بیثماندا بو (%۸۰) و (%۹۰) یش به رز ده بیته وه، ئه مه ش له وه وه سه رچاوه ده گری، که ئه و که سه ی بیرى خوی دهرده بری جا به ئاخاوتن بی یان به نوسین هه میشه پیی خوشه به نویتترین شیواز قسه بکات، بو ئه وه ی زورتترین کاریگه ر دروست بکات، لیزه شه ویه ئه و ریژه زوره ی خوازه به هه موو شیوه کانی خوازه ی ژیری و خوازه ی زمانی و خواستنه کان و شیواز خوازه یییه کان، ته واوی به شه کانی ئاخاوتن له هه ردوو به شی سه ره کی ئاخاوتندا، که (هه وال و دارشتن) ه بته شیواز و دهربرینی خوازه یی^(۲).

جورجانی ده لیت: ((هه ر وشه یه ک مه به ست لی غه یری ئه و واتایه بی، که له بنجدا بو ی دانراوه ئه وه خوازه یه))^(۳)، (سه کاکی) ش به هه مان شیوه باسی خوازه ده کات و به شیوه یه کی روونتر پیناسه ی خوازه ی کردوووه ده لیت: ((خوازه بریتیه له وشه ی به کارهینراو بو غه یری ئه و واتایه ی له بنجدا بو ی دانراوه (...))، له گه ل بوونی قهرینه یه ک، که ریگری بکات له وه ی وشه که بو واتای دروستی خوی به کارهینرابی))^(۴)، (عه له وی) ش ده لیت: ((وشه ی به کارهاتوو له شوینیکی جیا له شوینی بنجی خوی، ناو دهنری به خوازه))^(۵).

که واته: ره وانبیژان له باره ی چه مکی زاراوه ی (خوازه) وه هه مان بیرو بوچوونیان هه یه، ته نیا له شیوازی دارشتنیا ن بو پیناسه کانیان له یه کیکه وه بو یه کیکی تر جیاوازیان هه یه، که ئه وه شتیکی ئاساییه، بو یه (ابن الاثیر) به هه مان شیوه دهرباره ی خوازه ده لیت: ((خوازه ئه و وشه یه یه، که مه به ستی له به کارهینانی واتایه کی دیکه یه، جیاوازه له و واتایه ی له نیو زماندا

(۱) ابی علی الحسن بن رشیق القیروانی، الازدی، العمده، الجزء الاول، الطبعة الخامسة، دار الجیل، سوریا، ۱۴۰۱هـ، ۱۹۸۱م، ص ۲۶۵.

(۲) بو زانیاری زیاتر بره وانه: د. ئیدریس عه بدوللا، شیواز و شیوازه گه ری، چاپی یه که م، چاپخانه ی روزه لات، هه ولیر، ۲۰۱۰ - ۲۰۱۱، ل ۶۵ و ۶۶.

(۳) الشیخ الإمام أبی بکر عبدالقاهر بن عبدالرحمن بن محمد الجرجانی النحوی، أسرار البلاغة، قرأة وعلق علیه: محمود محمد شاکر، مطبعة المدنی، القاهرة، بدون سنة الطبع، ص ۳۵۱.

(۴) أبی یعقوب یوسف بن محمد بن علی السکاکی، مفتاح العلوم، ص ۴۶۸.

(۵) یحیی بن حمزه بن علی بن ابراهیم العلوی الیمنی، الطراز (المتضمن لأسرار البلاغة و علوم حقائق الاعجاز)، الجزء الاول، ص ۶۳.

وشه که ههیه تی))^(۱)، (د. محمد حسین) یش هر پایه که ی (جورجانی) دینیتته وه و پئی وایه: ((مه جاز له پرووی وشه ییه وه له ره ها بوونی ئەنجامدانی شتی که وه دیت، ئەگەر بیتو له یاسا لایدایی (...))، به وهش وه سف ده کړی که ریگه پیدراو (مجاز) ه، ئەمه به و واتایه ی که ده برپینه که یان له شوینی درووستی خوئی لابر وه یان وشه که یان له شوینی دیکه به کارهیناوه))^(۲). واته به کارهینانی وشه یه ک، که گواستراوه له شوینی خوئی له زماندا بو واتایه کی تر، یان به واتایه کی تر خوازه بریتیه له: ((به کارهینانی وشه بو غهیری ئەو واتایه ی له بنجدا بوئی دانراوه، واتا: به کارهینانی وشه که بو مانایه کی دووهم، که به به ریدا ده کړی، ئەمه ش چهند جوړیکه وه کو خوازه ی ره ها و خوازه ی خواستن و خوازه ی به لابر دن و خوازه ی ژیری))^(۳).

خوازه بهر له وهی زاراوه یه کی ئەده بی بیت، زاراوه یه کی زمانه وانی گرنگه و له فرهنگی زمانی میلله تاندا به دی ده کړیت، له زمانی ئینگلیزیدا (Allegory) بو دانراوه، ههروهک له پیناسه یه کدا بو خوازه گوتوو یانه: خوازه واتای ئەوه ده گه یه نیت، که چیروکینک یان وینه یه کی بینراو یان وشه یه ک، واتای دووهمی جیاواز تره له و واتا ئاساییه ی، خوئی ههیه تی، ئەو واتا جیاوازه ش خوئی له پشت واتا باوه که ی هه شارداوه^(۴). ماموستا (عه لائهدین سه جادی) ش باسی خوازه و درکه پیکه وه ده هینیتته وه و جیاوازیان ده کات، له جیاوازی کردنه که یدا ته نیا پیناسه ی خوازه وهرده گرین، که ده لیت: ((ئو وشه یه یه له کاتی خوئا بو گوزاره یه کی تایبه تی دانراوه، ئەو گوزاره یه بووه به گوزاره یه کی راسته و راستی وشه که، ئیسته که هینراوه و گوێزراوه ته وه بو گوزاره یه کی تر))^(۵)،

بو نمونه: گوله که گریا، ئەگەر له م ده برپینه (گوله که) خوازه بی، (گریان) ه که درووست بی، ئەوه که وایی (گوله که) له باتی که سیک به کارهاتوو، که له هه ندی پرووه وه وه کو جوانی و پاکی و هیمنی و... هتد، وه کو (گول) و ابووه، بویه قسه که ره یه کسه ره گوتی (گوله که گریا) نه یگوت ئەو منداله ی له جوانی و پاکی و هیمنی وه کو (گوله) گریا، چونکه له وینه خوازه ییه که کورتبیرییه کی خوش و ئاسان و جوان و ره وان هه یه له بنیاتی بنجی ده برپینه که، که له وینه لیکچوو اندنه که هاتوو، دریژ برییکی زه حمه ت و ناخوش هه یه.

(۱) فی ادب الکاتب والشاعر لضیاء الدین بن الأثیر، المثل السائر، قدمه و علق علیه: د. احمد الحوفی، د. بدوی طبانه، القسم الاول، دار نهضه مصر للطبع و النشر، الفجالة - القاهرة، دون سنة الطبع، ص ۸۴.

(۲) محمد حسین علی الصغیر، الصورة الفنية فی المثل القرآنی، دار الرشید للنشر، العراق، ۱۹۸۱، ص ۱۵۰.

(۳) المعلم بطرس البستانی، محیط المحيط، الجزء الثامن، ۲۰۰۹، ص ۲۱۵.

(4) Baldick, Chris, *The Concise Oxford Dictionary of Literary Terms*, Oxford: Oxford University Press, 2001, p: 6.

(۵) عه لائهدین سه جادی، خوشخوانی (گوزاره کاری، ره وانکاری، جوانکاری)، ل ۵۵ - ۵۶.

له كۆى ئەو پىناسانەى سەرەوهدا گەيشتنە ئەوہى، خوازە دياردەيەكى زمانىيە بەتەنيا تايبەت نيە بە زمانىك جيا له زمانەكانى دى، دروستبوونى ئەم دياردەيەش پەيوەستە بە بەرەو پىشچوونى زمانى، بە كورتى دەتوانىن بلىين: خوازە برىتييە له بەكارهينانى وشەييەك بۆ بيجگەى ئەو واتا فەرەهنگىيە دروستەى هەيەتى، يان گواستەنەوہى واتاكەى له شوينى رەسەنى خۆى بۆ شوينىكى تر، بە ھۆى بوونى قەرینەيەك له نيوان ھەردوو واتاى دروست و خوازوادا، بەشيۆەيەك، كە پيوستە ئەو دەربخا ئەم وشەيە واتا خوازادەكەى مەبەستە، نەك بۆ واتاى دروست بەكارهينرايىت.

حالةتى خوازە (مجاز) له زماندا

وہك له پىناسەكانى پيشوو دەرکەوت له زماندا زۆرجار دياردەى خوازەيى (مجاز) دروست دەبيت ئەمەش ماناى وايە وشە دەكرى بۆ واتايەكى دووہميش، كە جيا له واتاى بنجى خۆى بەكارهينرى، رەوانبيزان لەم بارەيەو دەلين: ((ھەرەكو چۆن ئادەمىزاد ريگەى خۆى يان ھەنگاوەكانى خۆى له سەر ريگايەكەوہ بۆ ريگايەكى تر دەگوازىتەوہ، بەھەمان شيۆە (وشە)ش شوينى خۆى دەگورى له واتايەكەوہ بۆ واتايەكى نوئ وەردەچەرخى، چونكە بۆ غەيرى واتاى بنجى خۆى بەكارهينراوہ، كەوايى خوازە بەرەوپيش چوون و گەشەكردنى واتاى وشەيە ھەرەوہا باركردنەتى بە واتا نوئيە داھينراوہكان، له كاتيكدا له فەرەهنگدا وشە خوازادەكە ئەو واتايەى نەبوو))^(١).

ھۆى دروستبوونى خوازە

دەشى ئەوہ بلىين لای عەرەب (ئيبين و جنى) يەكەم رەوانبيز بى، ھاتبى پىناسەى بۆ خوازە كەرىن، كە پىي وابووہ خوازە پىچەوانەى دروست بيت، ھۆى دروستبوونى خوازە له روانگەى (ئيبين و جنى)يەوہ: ((بۆ سى ھۆكار له (درووست) ھەقىقەت لا دەدات، برىتينيە له فراوان بوون و جەخت كردنەوہو پوختكردنەوہى ليكچووواندن، ئەگەر ھاتوو ئەم سى وەسفە له ھەر دەربرينىكا نەبن ئەوا بە دروستى تەواو دادەنريت))^(٢). واتا ئەگەر ھەر

(١) محمد حسين على الصغير، الصورة الفنية في المثل القرآنى، ص ١٥٠.

(٢) أبى الفتح عثمان بن جنى، الخصائص، تحقيق: محمد على النجار، الجزء الثانى، الطبعة الرابعة، دار الشؤون الثقافية العامة، العراق - بغداد - اعظمية، دون سنة الطبع، ص ٤٤٤.

وشهیهک بۆ واتای پوختکردنهوهی لیکچوواندن و فراوان بوونی واتا و جهختکردنهوه هات،
ئەوا ئەو وشهیه به خوازه دادهنریت.

حهقیقهتی خوازه

خوازه به شیوهیهکی داهینهرا نه له زمانهکاندا دروست دهبیته، ((ئەم پیکهاته زمانیهی
خوازه په یوهندییهکی بهتینی بهوهوه هیه، که له دهروونهکاندا دهخولیتتهوه، له وینه و واتا و
هه لچوونه لیکدراوهکان له گه ل یه کتردا، به واتایهکی تر، په یکه ره وشهیه خوازه ییهکان له
واقیعهدا هیچ نین ته نیا ئەوه نه بی دریزه وه بووی ئەزمونی ئەو خوازه لیکدراوهن، که هر
که سیک مه به سته تی))^(۱)، به گشتی بابته و به کارهینانی خوازه زور بلاوه له زماندا.

باسی ستهیه: جوړهکانی خوازه

هونهری خوازه به شیوهیهکی سه رهکی دابهش دهبیته سه ره دوو جوړ، ئەوانیش بریتینه

له: (خوازه ی زمانی و خوازه ی ژیری).

یه که م: خوازه ی زمانی (المجاز الغوی)

((بریتیه له و وشهیهی بۆ واتایهکی جیا له واتای بنجی خوی به کارده هینری له بهر
په یوهندییهک، له گه ل قهرینهیهک، که ئەو قهرینهیه ریگری له وه دهکات وشهکه بۆ واتای
درووست به کارهینرابی))^(۲)، سه بارته به و په یوهندییهش، که له نیوان واتای درووست و
واتای خوازه یی وشهکاندا هیه، ((دهشی په یوهندییهکه لیکچوون بی، دهشی په یوهندییهکه
بیجگه له لیکچوونیش بی))^(۳).

خوازه ی زمانی یه کیکه له دوو جوړهکه ی خوازه، ((ئەو خوازه یه له تاکه وشه دا هیه،
به لام دهشی (له پیکهاته شدا هه بی ههروهکو له خواستنی ته مسیلی دهبینری) درانه پالی ئەم
خوازه یهش وهکو درانه پالی خوازه ی ژیری نییه، بۆیه له م پیناسه یه دا گوتوو یانه: خوازه ی
زمانی بریتیه له به کارهینانی وشه یان پیکهاته له غهیری ئەو واتایه ی له باری درووستدا
هه یانه، له گه ل بوونی قهرینهیهک، جا ئەگه ر په یوهندییهکه په یوهندی لیکچوون بوو له نیوان
واتای درووست و واتای خوازه یی وشهکه، ئەوه جوړی خوازه که خواستنه، ئەگه ریش

(۱) مهدی صالح السامرائی، المجاز فی البلاغة العربیة، الطبعة الاولى، دار ابن کثیر، بیروت - لبنان، ۱۴۳۴هـ -
۲۰۱۳م، ص ۲۳۵.

(۲) علی الجارم، مصطفى أمين، البلاغة الواضحة (البيان، والمعاني، والبدیع)، المكتبة العلمیة، بیروت - لبنان،
دون سنة الطبع، ص ۶۶.

(۳) سه رچاوه و لاپه ره ی پینشوو.

په یوه نډیبه که له سهر بڼه‌مای لیکچوون نه‌بوو، نه‌وه خوازهی په‌هایه))^(۱)، مه‌به‌ست له قهرینه‌ش ((نه‌ویش ده‌شی وشه‌یی بی یا وه‌خود حال‌ی بی))^(۲)، به واتایه‌کی تر ده‌توانین بلین خوازهی زمانی ((بریتییه له واژه‌بیک که، به دوو شهرت له غه‌یری مانای راسته‌قینه‌که‌ی خوی دا به‌کاربری:

نه‌وه‌ل: ده‌بی علاقه و پیوه‌ندیکی له نیوان نه‌وه دوو مانایه‌دا بیی.
دوه‌م: پیویسته نیشانه و قهرینه‌بیکیش هه‌بی که نه‌هیلی ئیراده‌ی مانای راسته‌قینه‌ی واژه‌که بکری))^(۳)

بۆ نمونه: وشه‌ی (ده‌ست) له فره‌ه‌نگه‌کانی زمانی کوردیدا به واتای (په‌لی ئاده‌میزاد له شانیه‌وه تا په‌نجه‌کانی) دیت، به‌لام نه‌م وشه‌یه له نیو نه‌ده‌بیاتدا، چ سهرزازی و چ نووسراویش بۆ واتای دیکه‌ش هاتوه، نه‌ویش هیژیکی یارمه‌تیده‌ره، نه‌وه‌تا که ده‌لین: (فلان به ده‌سته) یان (ده‌ستیکی دریژی هه‌یه) نه‌مه مانای نه‌وه نیه، که نه‌وه که‌سه ده‌ستی هه‌بی، هه‌موو که‌س ده‌زانی مه‌به‌ست له (ده‌ست)، ده‌سه‌لاته، چونکه ده‌سته‌که باسیکی هوی (سه‌به‌بی) یه بۆ ده‌سه‌لات، به‌وه‌ش که‌وابی (ده‌ست) جگه له واتا فره‌ه‌نگی و بنجییه‌که‌ی نه‌م واتا نوییه‌شی هه‌یه.

سه‌بارت به جوړیش، نه‌وا (خوازهی زمانی) دابه‌ش ده‌بیته سهر دوو جوړ، نه‌وانیش بریتینه له: (خواستن و خوازهی په‌ها).

أ. خواستن (الاستعاره)

نه‌مه‌یان باسیکی دووروو دریژه، بۆیه دواتر له به‌شی سینه‌مدا به تیرو ته‌سه‌لی باسی لیوه ده‌که‌ین.

(۱) محمد هیثم غره، البلاغة من منابعها، القسم الثاني، البيان و البديع، دار الرؤية، دمشق - سوريا، ۱۴۲۸هـ - ۲۰۰۷م، ص ۶۵.

(۲) علی الجارم، مصطفى أمين، البلاغة الواضحة (البيان، والمعاني، والبديع)، ص ۶۶.

(۳) محمد سعید ابراهیم محمدی، گه‌شتی له علمی به‌لاغه (معانی، بیان، بديع، عروض، قافية)، انزابجان غربی، مهاباد، ۱۳۶۴، ل ۴۸.

ب. خوازەى رەها (المجاز المرسل)

((بريتييه له بهكارهيتانى وشه بۆ واتايەك، جيايه له واتايەى لهبنجا بۆى دانراوه، لهبەر پهيوهندييهك كه پهيوهندی ليكچوون نيه، لهبەر ئهوهش پهيوهندييهكانى غهيره ليكچوون زۆرن، بۆيه ناوئراوه به خوازەى رەها))^(١)، پهيوهندييهكانى نيوان واتاي دروست و واتاي خوازراو، كه دهبنه هۆى دروستبوونى ويتهى خوازەى رەها زۆرن، بۆيه زانايان ئاماژهيان بۆ ئهوهش كردوو، گوتويانه: ((خوازەيهكه به پهيوهندی نيوان واتاي دروست و واتاي خوازەى له سەر بنه‌ماى غهيري ليكچوون دروستكراوه))^(٢)، واته: ليرهدا پهيوهندی نيوان واتاي دروست و واتاي خوازەى ليكچوون نيه، بهلكو دهشى پهيوهندی له يهكجيا بيت، به واتايەكى تر خوازەى رەها ((بريتييه له بهكارهيتانى وشه بۆ مانايەكى ترى جيا له ماناي بنه‌رهتى خۆى، بههۆى بوونى پهيوهندييهك له نيوان ههردوو مانادا، ئه‌م پهيوهندييهش ليكچوون نه‌بى، نيشانه‌يهكيش هه‌بى ريگرى ماناي يه‌كه‌م بكات))^(٣).

دووه‌م: خوازەى ژيرى (المجاز العقلى)

((بريتييه له درانه‌پالى فرمان، يان ئه‌وهيه كه له واتاي فرمانى بى بۆ غهيري ئه‌وهى هى خۆيه‌تى، ئه‌مه‌ش لهبەر بوونى قهرينه‌يه‌ك، كه ريگرى دهكات له‌وهى دراوه‌پاله‌كه دراوه‌پالى دروست بيت))^(٤)، واته: ئه‌م جوهرى خوازە له‌سەر بنچينه‌ى عه‌قل دروست ده‌بيت، نوسه‌رى (علوم البلاغة) له زنجيره‌ كتيبه‌كانى (الموسوعة الثقافية العامة) دا هه‌مان پيناسه‌ى سه‌روويان كردوو بۆ خوازەى ژيرى گوتويانه: ((درانه‌پالى فرمان و ئه‌وهى له شيوه‌ى فرمانه‌ بۆ غهيري خاوه‌نى دروستى خۆى، كه ئه‌مه به پهيوهندييهكى بي‌جگه‌ى ليكچوون دروستبووه))^(٥)، (محمد بن صالح عثيمين) يش هه‌ر به هه‌مان شيوه‌و به زيادييه‌كى كه‌م له‌وانه‌ى سه‌روو وتوويه‌تى: خوازەى ژيرى ((بريتييه له درانه‌پالى فرمان، يان ئه‌وهى له شيوه‌ى فرمانه، بۆ غهيري ئه‌وهى هى خۆيه‌تى له رواله‌تدا له لايه‌ن قسه‌كه‌ردا، ئه‌وه‌ش لهبەر بوونى پهيوهندييه‌ك))^(٦).

له ئه‌ده‌بى كورديشدا سه‌باره‌ت به‌م جوهرى خوازەيه (عه‌لائەدين سه‌جادی) به‌م شيوه‌يه باسى دهكات و ده‌ليت: ((ئه‌وهيه كه نسبه‌تى شتيك بدريته لای شتيكى تر، كه ئه‌م

(١) محمد هيثم غرة، البلاغة من منابعها، القسم الثانى، البيان و البديع، ص ٦٥.

(٢) محمد ربيع، علوم البلاغة العربية، الطبعة الاولى، دار الفكر، عمان - الاردن، ١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م، ص ٦٣.

(٣) موحسين ئه‌حمده مصطفى گه‌ردى، به‌هارى روه‌انيژى (واتاناسى، روه‌انيژى، جوانكارى)، ل ١٧٣.

(٤) مسعد الهوارى، قاموس قواعد البلاغة و أصول النقد والتذوق، مكتبة الايمان، دون سنه الطبع، ص ٥٦.

(٥) راجى الأسمر، علوم البلاغة (الموسوعة الثقافية العامة)، ص ٩٦.

(٦) محمد دياب، حنفى ناصف، سلطان محمد، مصطفى طوموم، شرح دروس البلاغة، شرح: محمد صالح

العثيمين، الطبعة الاولى، مكتبة المحمدي، مصر، ١٤٢٦هـ - ٢٠٠٥م، ص ١٣٣.

نسبته له راستیدا حهق نیه لهو بدری))^(۱)، کهواته ئەم جوړه خوازهیه به خستنه پال دروست دهبیت و شتیك بدریته پال شتیکی تر، که له راستیدا حهق نییه ئەو شته بدریته ئەو، بۆ نمونه: دهگوتریت (ههولیر هولاکوی بهزاند)، ئەمه رستهیه که گوزارشتکه ره، واتایه کی سیاسی و شانازییه کی گه وره ی له خۆدا هه لگرتوو، چونکه هولاکو به هوی سوپاکه ی ئەو هه موو ولات و دهوله ته گه ورانه ی داگیر کرد، له به رده م قه لای هه ولیردا بشکی، ئەمه بیگومان شانازییه کی گه وره یه بۆ هه ولیرییه کان، به لام ئەمه هه موو شعرییه تی ئەم رسته یه ی به ره م هیناوه، دهنه مه به ست له (هه ولیر) هه ولیری شارنیه، به لکو خه لکی هه ولیره، که قه لایه کی سه ختیان دروست کردوو، ئەم قه لایه بوو ته هۆکاریکی باش بۆ خۆراگرییان و پاریزراو بوونیان، مه به ست له (هولاکو) ش خودی هولاکو نیه، چونکه هولاکو نه هاتو ته هه ولیر، به لام مه به ست له (هولاکو) سوپاکه ی هولاکو یه، که ئەوان به هه ولیردا تیپه ربوون و که بینیان قه لاکه ی هه ولیر سه خته و به باشی پاریزراوه، بۆیه نه یان توانی داگیری بکه ن و به جتیان هیشت.

کهوابی له م رسته یه ی سه روودا چ هه ولیر و چ هولاکوش هه ردووکیان خوازه نه و هیچیان دروست (الحقیقه) نییه.

(۱) عه لئه دین سه جادی، ئەدهبی کوردی و لیکۆلینه وه له ئەدهبی کوردی، چاپخانه ی مه عارف، بغداد، ۲۶۶۷ ک - ۱۹۶۷ م، ل ۹۳.

باسی چوارەم: پەيوەندییەکانی خوازەى رەها

پەيوەندییەکانی خوازەى رەها يەكجار زۆرن، هەر لە كۆنەوه هەر زانایەك هاتووە ژمارەيەكى ديكەى زياد كردووە لە زاناکانی پيش خۆى بۆ نمونە: (خەتیبى قەزوینی) باسى (هەشت) جۆرى كرد بوو، بەلام (ئيبين ئەشير) كەزانستەكەى لە (ئەبى حامدى غەزالە) وەرگرتوو، (چوارە) جۆرى خوازەى رەهايان ئاماژە بۆ كردوو، دواتر (سيوہيتى) ئەم جۆرانەى خوازەى رەهاى گەياندۆتە (بيست) جۆر لەلاى (زەرکەشى) ش ژمارەى جۆرەکانى خوازەى رەها گەيەنراووتە (بيست و شەش) جۆرى سەرەكى و (پينج) جۆرى ديكەشى، كە پيى وابوو بە دواين جۆرى هونەرەکانى خوازەى رەها دەچن، لەو جۆرانەى لە سەر وو ئاماژەى بۆ كرد بوو، بەم جۆرە باسى لە (سى و يەك) جۆرى خوازەى رەها كردوو^(۱).

هەرچى لە رەوانبىژى كورديشە، (عەزیز گەردى) باسى (نۆ) جۆرى پەيوەندى خوازەى رەهاى كردوو^(۲)، بەلام (عەلئەدين سەجادی) بەشيوەيەكى گشتى باسى خوازەى زمانى كردوو و تەنيا تيشكى خستۆتە سەر (دوو) جۆرى خوازەى رەها ئەويش لەبەر پەيوەندییەکانى (هۆيى و شوينى) يە^(۳)، (د. ئيدريس) يش ئاماژەى بە (سيزدە) جۆرى پەيوەندییەکانى خوازەى رەهاى كردوو^(۴).

سەبارت بە پەيوەندییەکانى خوازەى ژيرى، دەبى ئەو بليين: (سەكاكى) خاوەنى كتيبى (مفتاح العلوم) يەككە لە زانا بەناوبانگەکانى رەوانبىژى، كتيبەكەى كورتكراووتەو (تلخيص)، دانى بەمجۆرەى خوازەيه (خوازەى ژيرى) نەهيناو، ئەوەى لەبارەى ئەم هونەر نووسيو تەنيا بۆ ئەو، كە برۆا بەخوينەر بهينى، شتيك نيه بە ناوى خوازەى ژيرى و ئەوەى هەيه هەمووى خوازەى زمانيه، كە پيى وايه خوازە هەمووى خوازەى زمانيه^(۵)، بەلام هەندىك لە زانايانى ديكە لەسەر ئەم رايە نەرؤيشتوون و پينان وابوو خوازەى ژيريش چەند پەيوەندییەكى هەيه، بۆيه هەيانە لەسەر بنەماى شەش جۆرى پەيوەندى (هۆيى و كاتى و شوينى و بەركارى و بكەرى و مەصدەرى) شەش جۆرى خوازەى ژيرى دەستنیشانكردوو^(۶)، لاى كورديش (عەزیز گەردى) باسى لە تەنيا (سى) جۆرى خوازەى ژيرى كردوو، لە ژير ناوہەکانى (دانه پال ھۆ، دانه پال كات، دانه پال شوين)^(۷)، بەلام لە كتيبى ترى (عەزیز گەردى) دا كە دواى كتيبى رەوانبىژى لە ئەدەبى كوردیدا نووسيوەتى،

(۱) پروانە: يوسف ابو العدوس، مدخل الى البلاغة العربية (علم المعانى - علم البيان - علم البديع)، ص ۱۷۴.

(۲) عەزیز گەردى، رەوانبىژى لە ئەدەبى كوردیدا، بەرگى يەكەم، رەوانبىژى، ل ۸۳ تا ۸۵.

(۳) عەلئەدين سەجادی، خۆشخوانى، ل ۵۹ - ۶۰.

(۴) پروانە: د. ئيدريس عەبدوللا مستەفا، لايەنە رەوانبىژيهەکان لە شيعرى كلاسيكى كوردیدا، ل ۱۶۷ تا ۱۷۵.

(۵) پروانە: السكاكى، مفتاح العلوم، ص ۵۱۱.

(۶) پروانە: د. عبدالعزیز عتيق، علم البيان، ص ۱۴۷ الى ۱۵۵.

(۷) پروانە: عەزیز گەردى، رەوانبىژى لە ئەدەبى كوردیدا، بەرگى يەكەم، رەوانبىژى، ل ۸۶ تا ۸۷.

هەر باسی خوازهی ژیری نه کردوو^(۱). عه لائهدین سه جادیش تیشکی خستوته سهر دوو جۆری خوازهی ژیری له بهر په یوهندییه کانی (هۆیی و کاتی)^(۲). (د. ئیدریس) یش باسی (شهش) جۆری خوازهی ژیری کردوو له بهر په یوهندییه کانی (کاتی و شوینی و بهرکاری و هۆیی و سه رچاوهیی و په یوهسته کی شوینی)^(۳)، به لام له کتیبیکی نویی که (دوو) سال دواى ئەوهی یه کهم نووسیوییه تی، باسی په یوهندییه کانی خوازهی ژیری نه کردوو، به لکو به شیوهیه کی گشتی باسی له په یوهندییه کانی خوازهی کردوو، تاییدا تیشکی خستوته سهر (۱۱) په یوهندی خوازهی، له ژیر ناوه کانی (شوینی و کاتی و ژمارهیی و ئاوه لئاوی و بهرکاری و ئامیری و کهرتی و گشتی و رابردوویی و ئایندهیی و هاوسییه تی)^(۴).

به شیوهیه کی گشتی ئیمهش ئەو رایه په سهند ده کهین، که باسی له په یوهندییه کانی خوازه بکهین، که (سه کاکای) ئاماژهی بو کردبوو. گرنگترین ئەو په یوهندییه کانی که له شیعیری (بیخود) دا بهرجهسته بوونه له خواروه ده خهینه روو.

په یوهندییه کانی خوازه له شیعیری بیخودا:

چهند جۆریکی ههیه، له وانه تیشک ده خهینه سهر سیزده په یوهندی، که له م دیوانه دا نمونهیان بو دۆزراوه ته وه، دوانزه یان ئەوانه ن که لای رهوانیژیانی تریش تیشکیان خراوه ته سهر و ئەوهی سیزده میان خۆم تیشکی ده خه مه سهر، ئەوانیش بریتینه له:

۱. په یوهندی کهرتی (العلاقة الجزئية)

((واته: گوزارشتکردن به کهرت له جیاتی گشت، ئەوهش ئەو کاته ده بی، که واتای دروستی وشه ی باسکراو له ده برپینه که، کهرتیک بی له واتا خوازهییه که ی))^(۵)، به واتایه کی تر ((ئوهیه، که واتای دانراو بو وشه ی ده برپراو کهرتیک بی له واتا خوازهییه که ی، ئەم

(۱) بروانه: عه زیز گهردی، رهوانیژی بو پۆلی دووهی په یمانگا کانی مه لبهندی مامۆستایان، پۆلی پینجه می په یمانگا کانی پیگه یانندی مامۆستایان، چاپی یه کهم، چاپخانه ی وهزاره تی په روه رده، هه ولیر، ۱۴۲۳ ک – ۲۰۰۲ ز، ل ۶۱ تا ۶۷.

(۲) عه لائهدین سه جادی، خوشخوانی، ل ۵۶ تا ۵۸.

(۳) بروانه: د. ئیدریس عه بدوللا مسته فا، لایه نه رهوانیژییه کان له شیعیری کلاسیکی کوردیدا، ل ۱۷۷ تا ۱۸۱.

(۴) ئیدریس عه بدوللا، کۆوانه کانی رهوانیژی، ل ۱۷۵ تا ۱۸۹.

(۵) محمد ربیع، علوم البلاغة العربیة، ص ۱۰۰.

په یوه نډیبه ش ناوی گشت به ناوی که رته وه دهنی))^(۱)، واته: باس له که رت ده که ریت مه به ست لپی گشته.. بؤ نمونه:

دلا، تاکه ی له گولزاري خه یالا
وه کوو شه ونم ئه بی عه ودالی ((خورشید))... ل ۴۲.

(دل)، واته: (که سه که)، دل سه باره ت به که س که رتیکي بچووکه، باس له و که رته کراوه و مه به ست خاوه نی ئه و که رته یه، واته: باسی دلی کردووه، مه به ستی خو یه تی، که مرؤقه که یه، قهرینه ش ئه وه یه دل شاراوویه و دیار نیه، ئه وه ی دیاره و خه یالی هه یه خودی مرؤقه که یه، له مه وه که سی به رامبه ر تیده گات مه به ستی ئه وه یه، که ئه و که سه تاکه ی هه ر به خه یال کردن ژیانی ده باته سه ر.. ئه وه ش که وایی خوازه یه به په یوه ندی که رتی.

ئه گری و ئه لئ: وه تن جگه ری من برایه وه
یاران چرایي به زمی حه مییه ت کوژایه وه... ل ۱۰۶.

(جگه ری من برایه وه)، واته: (که سیکی من برایه وه)، جگه ر سه باره ت به که س که رتیکي بچووکه، باس له و که رته کراوه و مه به ست خاوه نی ئه و که رته یه، که مرؤقه که یه، قهرینه ش ئه وه یه جگه ر شاراوویه و نابینرئ، ئه وه ی ده بینرئ و دیاره هه ر پووخساری دهره وه ی مرؤقه که یه، له مه وه که سی به رامبه ر خویندنه وه بؤ ناوه وه ی مرؤقه که ده کات و ده زانیت مه به ستی له جهرگ سووتان یان مردنی ئه ولاد دیت.

تووشی تیغی نازی تو بووم تازه توخوا لیم گه ری
با شه هاده ت بی به ئه سبابی نه جاتم، رؤحه که م... ل ۶۸.

(ناز) سه باره ت به که س که رتیکي بچووکه، لیره دا تیغ هی تویه، واته: هی که سه، نه ک هی ناز، که واته باس له ناز کراوه مه به ست لپی که سه که یه، واته: باس له که رت کراوه مه به ست لپی گشته، به مه ش خوازه به په یوه ندی که رتی دروستبووه.

شتیکت دیوه ئه ی دل هه ر له مه جنوون
که ری ئه و بی سه ر و سامانه ئه گری... ل ۱۲۰.

(۱) وداد نوفل، علم البیان، مؤسسه حورس الدولیة، الاسکندریة، ۲۰۱۴، ص ۸۰.

(دل)، واته: (کهسهکه)، دل سه بارهت به کهس کهرتیکی بچوکه، باسی دهکات مه بهستی خویهتی، بوچی بیخود ری مه جنوون دهگری، دل کهرته، به خویشی گشته، واته: باس له کهرت کراوه، مه بهست لئی گشته، بویه پیی دهلین خوازه به په یوهندی کهرتی.

۲. په یوهندی گشتی (العلاقة الكلية)

((ئوهیه مانای بنجی وشه ی گوکراو گشتیک بی، واتای مه بهستیش له خو بگری، که مه بهست واتا کهرتیه کهیه تی))^(۱)، واته: ((لیردها گشت دهخریته پروو و مه بهست کهرته))^(۲)، لیردها باس له گشت دهکریت و مه بهست ئه و کهرتیه که پارچه یه که له و گشته، بو نمونه:

پیی بلئ وهک من هه موو ئه هلی ((سوله یمانی)) ئه لئین:
حافیزی ئه و بن له کاک ((ئه حمه د)) هه تا شاهی ((نه جه ف))... ل ۴۹.

لیردها که باس له هه موو ئه هلی سلیمانی کراوه، گوایه وهکو بیخود خه لکی سلیمانی هه مان قسه یان هیه، به لام قهرینه ی ئه قلی ده لئ: بیگومان هه موو خه لکی سلیمانی وانا لئین، واته: باسی گشت کراوه و مه بهست ده بی هندی ئه هلی سلیمانی بی، که کهرتیه کهیه، نه ک هه موو خه لکی شاری سلیمانی.

له و ساوه که بیماری ئه وم دیوه به دووربین خه لکینه مه پرسن له منی خهسته وو میسکین... ل ۷۰.
باسی (من) کراوه، که گشته، به لام مه بهست (سه ر) یان (پشت)، یان هه ر شوینیکی تری نه خو شه کهیه، قهرینه ی ئه قلی ده لئ: بیگومان نه بووه مرو فیک هه موو شوینی له شی نه خوش بی، واته: باسی گشت کراوه و مه بهست له و کهرتیه که به شیکی له شی نه خو شه کهیه.

ئه گه ر چی میلیه تی کوردی دو چاری دوزه خی غه م کرد
به لام شوکری خوا خو ی بو به هه شتی جاویدان رویی... ل ۱۳۹.

(۱) أمین ابو لیل، علوم البلاغة (المعاني و البیان و البدیع)، الطبعة الاولى، دار البركة للنشر و التوزیع، عمان - اردن، ۱۴۲۷هـ - ۲۰۰۶م، ص ۱۷۴.
(۲) محمد أحمد أبوبکر أبو عامود، البلاغة الاسلوبية، الطبعة الاولى، مكتبة الادب، القاهرة، ۱۴۲۰هـ - ۲۰۰۹م، ص ۲۱۴.

لیزه‌دا باس له میله‌تی کورد کراوه، گوايه هه‌موو میله‌تی کورد له ناو غه‌مدان، که ئه‌مه گشته‌که‌یه، به‌لام مه‌به‌ست له هه‌ندیک میله‌تی کورده، په‌یوه‌ندی نیوان هه‌ر دوو وشه‌که په‌یوه‌ندی گشتیه، باس له گشت کراوه که (میله‌تی کورده) و مه‌به‌ست هه‌ندیک له میله‌تی کورده، واته: باس له گشت کراوه، مه‌به‌ست لئی که‌رته، به‌مه‌ش خوازه به په‌یوه‌ندی گشتی دروستبووه.

٣. په‌یوه‌ندی رابردویی (العلاقة اعتبار ماكان)

((ئه‌مه ئه‌و کاته ده‌بی که وشه‌یه‌ک به‌کاربه‌ئیری، ئه‌م وشه‌یه هی رابردویی شته‌که بی، به‌لام مه‌به‌ستمان لئی ئه‌و واتایه بی، که له پاشتردا، یان له ئیستادا شته‌که پێی گه‌یی بی))^(١)، واته: ((مه‌به‌ست له‌م په‌یوه‌ندیی گوزارشتکردنه له‌شت، به‌و شیوه‌یه‌ی که له رابردوودا هه‌یبوو))^(٢)، لیزه‌دا شت به‌ ناوی رابردویی دیت و مه‌به‌ست باری ئاینده‌ی ئه‌و شته‌یه.. بۆ نمونه:

ئاره‌زوو ئه‌که‌م ئیوه، وه‌ختی ئیحتیزار
به‌شان و زه‌فه‌ره‌وه بم به‌ن بۆ مه‌زار... ل ١٤٥

وه‌ختی ئیحتیزار.. خوازه‌یه به په‌یوه‌ندی رابردویی، چونکه وه‌ختی ئیحتیزار، وه‌ختی هاتنی فریشته‌ی گیانکێشان و پیش مردنه، به‌لام قه‌رینه‌ی عه‌قلی ده‌لی: له‌م وه‌خته‌دا مرو‌ف بۆ ئه‌وه ناشی له شوینی خۆی بیگوازیه‌وه، بۆیه ده‌بی مه‌به‌ستی وه‌ختی (مردن) بی، که له‌ دوا‌ی مردن ئاساییه (جه‌نازه) که بۆ هه‌ر کوێیه‌ک ببری. به‌م شیوه‌یه‌ش خوازه‌که ده‌بته په‌یوه‌ندی رابردویی، چونکه باسی رابردویی کردووه، به‌لام مه‌به‌ستی ئاینده‌یه.

٤. په‌یوه‌ندی هاوسنییه‌تی (العلاقة المجاورة)

((ئه‌وه‌یه شت له جیاتی هاوسنییه‌ی بی))^(٣)، وه‌کو ناوه‌ینانی کراس له جیاتی لاشه.. بۆ نمونه ده‌گوتری: کراسه‌که‌ی خویناوی بوو.. مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه لاشه‌که‌ی زامدار و خویناوی بوو. به واتایه‌کی تر ((بریتییه له ناو نانی شت به‌ناوی ئه‌وه‌ی له هاوسنی دایه، وه‌کو به‌کاره‌ینانی وشه‌ی ئاوه‌ین (الوادیه) له جیاتی وشه‌ی گۆزه (المزادة)، کاتیک ده‌گوتری:

(١) عاطف فضل محمد، البلاغة العربية، ص ١٠٥.

(٢) محمد أحمد أبوبکر أبو عامود، البلاغة الأسلوبية، ص ٢٢٨.

(٣) احمد مصطفى المراغي، علوم البلاغة (البيان و المعاني والبدیع)، ص ٢٥٣.

ئاوهينهكه ئاوى تيا نهماوه.. مهبهست ئهويه: گۆزهكانى سهر پشتى ئاوهينهكه ئاوى تيا نهماوه))^(۱)، له م پهيوهنديه دا باسى شتيك دهكريت و مهبهست ئه وشتهى تره، كه هاوسنيهتي.. بۆ نمونه:

ئهگهر له حاله ئهپرسی، به سهنگى سورمهى دوورى
شكاوه شووشهههى وهسلم، نهماوه نوتقى زمانم... ل ۶۳.

ليزه دا مهبهست له سورمه (چاوه)، چونكه (سورمه) له خويدا نرخى نيهه، بهلام ئهگهر
چوه ناو چاو، جوانى دهكات. پهيوهندي نيوان (سورمه) و (چاو) پهيوهندي هاوسنيهتيهه،
بهمهش خوازه به پهيوهندي هاوسنيهتي دروستبووه.

۵. پهيوهندي كاتى (العلاقه الزمانيه)

((ئهويه كه گوزارشت له كاتى روودانى فرمان دهكات، وهكو: ساليكى پر پيت و
بههكهت بهسهه خهلكيدا تيهههه... ليزه دا ئاشكرايه سال پر پيت و بههكهت، يان خالى له
پيت و بههكهت نابى، بهلام ئهويه پر پيت و بههكهت، يان بى پيت و بههكهت دههه، ئهوه
كيلگهكانن، بهلام سالهكه كاتى روودانى بى پيتى، يان پر پيتيهكهه))^(۲)، كهواته ليزه دا ((گوته
بۆ بكهريك بنياتنراوه، ئهوه بكههه (كات)ه، ههه چهنده (كات) ههه كارىگهريهكى لهسهه
گوتهكهنيهه، بهلام به بهر چاوگرتنى (درانهپال) گوتهكه وهههه لىكراوه))^(۳)، واته ليزه دا باس
له كات دهكريت و مهبهست ئهوه خهلك، يان ئهوه شتهيه كه له ناو ئهوه كاته دا بوونى ههيه.. بۆ
نمونه:

له قولزوومى ريساله تا دورپيكي كهس نه ديدهيه
له بورجى چهرخى عيززه تا مههيكى بهرگوزيدهيه... ل ۱۶.

(چهرخ) خوازهيه به پهيوهندي كاتى، واته: چهرخى خهلكى به عيزهت، چونكه قهرينهى
عهقلى دهلى: چهرخ له خويهوه عيززهت و شههمهزارى تووشى نابى، ئهمانه سيفهتي خهلكى
چهرخهكهن، پهيوهندي نيوان چهرخ و ئهوه خهلكهه لهو چهرخه دا دهژين پهيوهندي كاتيهه.

(۱) فضل حسن عباس، أساليب البيان، الجزء الثاني، دار ابن الاثير للطباعة و النشر في جامعه الموصل، دون
سنة الطبع، ص ۳۰۱.

(۲) راجى الأسمر، علوم البلاغة (الموسوعة الثقافية العامة)، ص ۹۷.

(۳) محمد حسين على الصغير، اصول البيان العربي (رؤية بلاغية معاصره)، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد
- العراق، ۱۹۸۶، ص ۴۹.

٦. په یوهندی شوینی (العلاقة المکانیة)

((فرمان، یان ئه وهی له واتای فرمان دایه، له م په یوهندییه دا ددریته پال شوینته که ی،
واته: ددریته پال ئه و شوینته ی تییدا پرووی دایه))^(١)، به واتایه کی نزیک له مه ((په یوهندییه که،
تیایدا فرمان، یان ئه وهی له واتای فرمان دایه، ددریته پال شوینی پرووانی فرمانه که))^(٢)،
واته: باس له شوین دهرکیت، به لام مه به ست له و خه لکه یه که له و شوینته دا بوونی هه یه.. بۆ
نمونه:

زهمین نهیدیوو سه روی موخته دیل وهک قه ددی مه وزوونی
زهمان نه بیستبوو خونچه ی گولی وهک لیوی خه ندانی... ل ١٢٧.

خوازه له (زهمین) دایه، قهرینه ئه قلییه، نه بینین فرمانه دراو ته پال زهمین و زهمین
کراو ته بکه ر، به لام زهمین شوینه ناتوانی بیته بکه ر، ئه وهی ده توانی بیته بکه ر، بیگومان
خه لکی سه ر زهمینه که یه، که واته: زهمین بکه ری خوازه یه، خه لکی زهمین بکه ری دروسته،
په یوهندی نیوانیان شوینییه، به م شیوه یه خوازه به په یوهندی شوینی دروستبووه.

٧. په یوهندی بهرکاری (العلاقة المفعولیة)

((ئه وهی که له سه ر بنه مای بهرکار دامه زرابی و مه به ست لی بی بکه ری دروست بی))^(٣)،
واته: ((لیزه دا دهرچوونی درانه پاله که له بکه ره وه بۆ بهرکاره، بۆ نمونه: سالیکی ئاوه دانه!!
ژووریک ی پروونا که.. جا ماله که به خه لکه که ی ئاوه دانه، ژووریش پروونا کراو ته وه، نه وهک له
خویدا پرووناک بی))^(٤)، واته: باس له بهرکار دهرکیت مه به ست لی بی بکه ره.. بۆ نمونه:

ئهی باخه وان مه زانه که زستان گه رایه وه
موژده م به ری که بۆ چله ئه م به فره شین ئه کا... ل ٢٣.

(١) ولید ابراهیم قصاب، البلاغة العربیة (علم البیان)، الطبعة الثانية، دار الفكر، دمشق - سوریه، ١٤٣٥هـ -
٢٠١٤م، ص ٢١٧.

(٢) زین کامل الخویسکی، د. احمد محمد المصری، فنون بلاغیة، الطبعة الاولى، دار الوفاء لدینا للطباعة و
النشر، الاسکندریة، ٢٠٠٦، ص ٥٦.

(٣) مصطفی الحلوة، محاضرات فی البلاغة العربیة، الطبعة الاولى، حقوق الطبع محفوظة، عمان، ١٩٩٣، ص ٩٠.

(٤) خالد ابراهیم یوسف، مداخل کتابة العربیة و بلاغتها، الطبعة الاولى، مؤسسه الرحاب الحدیثة، بیروت -
لبنان، ١٩٩٩، ص ١٢٣.

زستان گه پرایه وه: زستان خوازیه به په یوهندی بهرکاری، چونکه له لایهن (خودا) وه
هموو سال دهگه ریته وه، دنا خوئی ناتوانی بهی، که واته (خودا) بکهری دروسته و زستان
بکهری خوازیه، به مهش خوازه به په یوهندی بهرکاری دروستبووه.

۸. په یوهندی ئاوه لئاوی (العلاقة الوصفية)

((لیرهدا سیفهدت دهخریته روو، به لام مه بهست مه و صوفه))^(۱)، له م په یوهندی دا ئاوه لئاو
دهر ده که ویت، مه بهست لیئی ئه و شته یه، یان ئه و که سه یه، که له لایهن ئاوه لئاوه که وه و هسف
کراوه.. بؤ نمونه:

سه د شوکری خودا چاکه وه بوو خهسته که هی ئیمه ییش
ئهی دافیعی تیفووسی دهر وون توژی دوعاتان... ل ۷۳.

خهسته: ئاوه لئاوه، کراوته بکهر، به لام بکهری خوازیه

مه بهست: مروقه خهسته که یه، که بکهری دروسته و به مهش خوازه به په یوهندی
ئاوه لئاوی دروستبووه.

۹. په یوهندی ژماره یی (العلاقة الأرقام)

((لیرهدا ژماره ییک دهخریته روو، به لام به وردی خوئی مه بهست نییه، به لکو مه بهست
پیژه ییکی بچوو کتر، یان گه وره تر له ژماره هاتووه که))^(۲)، واته: بؤ دهر برینی زوری و که می
شت قسه کهر گوزارشت به ژماره دهکات.. بؤ نمونه:

به هزار تهختی خوسره وی نادم

جیگه پیییکی یه ک گه دای وه تن... ل ۸۰.

هزار بؤ گه وره کردن و مانای زور هاتییه، دهر که وتووی خوازیه، به مهش خوازه به

په یوهندی ژماره یی دروست بووه.

هزار بولبول ئه کا مهست و ئه ییشیگریینی

له گولشه نی که ئه و ئاره ق گولاوه پی ئه که نی... ل ۱۳۲.

(۱) حمید آدم ثوینی، البلاغة العربية المفهوم و التطبيق، ص ۱۹۵.

(۲) ئیدریس عهبدوللا، کوانه کانی رهوانیئی، ل ۱۷۸.

ههزار بۆ گهوره كردن و مانای زۆر هاتییه، دهرکهوتووی خوازهییه، پهیوهندی نیوان ههزار و زۆر، چهندایهتییه، دهرکهوتووی درووست: بولبولی زۆره.

۱۰. پهیوهندی تاییهتکردن (علاقة الخصوص)

((ئوهیه که مانای دانراوی وشهی گوکراو تاییهت بی، بهلام مهبهستی له بهکارهینانی گشت بی، وهکو بهکارهینانی ناوی (کهس) تهمیم، تهغلیب، رهبیعه، .. هتد لهسه ناوی هۆز، بهر لهوهی ناوهکهی بکهویته سهر و بلاویتهوه))^(۱)، واته: وشهکه تاییهت بیته به یهک شت، وهک ئهوهی ناوی کهسیک بخریته سهر ناوی هۆزیک، یان نهتهوهییک.. بۆ نمونه:

ئهولادی وهتهن، ئیمه کهوا میلهتی کوردین
بۆ غایهتی ئاسایشی میلهت ههموو گوردین... ل ۱۴۳.

خوازه لیژهدا له وشهی (کورد)دایه، لهزودا کورد ناویکی تاییهت بووه، لهپاشان کراوته ناوی نهتهوهییک به گشتی، بیگومان ناوی زۆربهی هۆز و نهتهوهکان هه بهم شیوهیه له ناویکی تاییهتهوه بۆ سهر ناوی هۆز و نهتهوه خراوته روو، بهمهش واتایکی گشتگیری بۆ دروستبووه.

چونکه میعماری تهریقته باوک و باپیری ئهون
بۆیه دیواری ههساری ((نهقشبهندی)) مهحهکهمه... ل ۹۸.

خوازه لیژهدا له وشهی (نهقشبهندی) دایه، لهزودا نهقشبهندی ناویکی تاییهت بووه، لهپاشان کراوته ناوی تهریقتهیک، بهپیی سهراوهکان ناوی زۆربهی تهریقته و بنهماله له ناویکی تاییهتهوه خراوته سهر ئهو تهریقته و بنهمالهیه.

(۱) وداد نوفل، علم البیان، ص ۸۳.

۱۱. په یوهندی هوی (العلاقة السببية)

((ئوهویه، که وشه ی لیوه رگیراو، هوو کاریگر بی، له غهیری خوئی.. وهکو: باران مه پ و مالاته که ی بووژانده وه))^(۱). مه بهست له م قسه یه: باران بووه هوئی سهره له دانی گژوگیا، به وهش، مه پ و مالات بووژانه وه. لیزه دا باسی هوو ده کړی و مه بهست به رهوییه.. بو نمونه:

به یادی نه و به هاری پووی تویه
که چاوم هه وری زستانه ئه گری... ل ۱۱۹.

لیزه دا باسی هه وری کراوه، به لام مه بهست بارانه، چونکه فرمیسک به باران ده چی نه ک به هه وری، به لام بوچی گوتراوه هه وری، چونکه هه وری هوی بارینی بارانه که یه، بویه به م جوړه خوازه یه ده لین خوازه به په یوهندی هوی، چونکه باسی هوو کراوه که (هه وری) ه، مه بهست به رهوییه که (باران) ه.

۱۲. په یوهندی سه رچاوه یی (العلاقة المصدرية)

((ئوهو فرمانه یه، که هی بکه ریکه، به لام به خوازه دراوه ته چاوگ))^(۲)، به واتایه کی تر ((ئوهویه که فرمان، یان ئه وهی له واتای فرمان بی، بدریته چاوگه که ی خوئی))^(۳)، واته: ئه و چاوگ و وشه بنجییه ی که فرمانه که ی لیرووستبووه. له م په یوندییه دا شاعیر فرمان ده داته پال چاوگه که ی، ئه وهش دراوه پالیکی درووست نییه، ((چونکه درووست ئه وهیه فرمان بدریته پال بکه ره که ی))^(۴)، بو نمونه:

سه رسه ری مردن که هات و دای به با وهک گه رده لوول
خه رمه نی عومری تیجاریکی نه جیب ئه ی ((بو الفُضُول)... ل ۱۵۲.

(مردن) واته: (مه رگ)، چونکه لیزه دا چاوگ هاتووه که (مردن) ه، به لام مه بهست (مه رگ) ه، که (ناو) ه که یه، به وهش خوازه به په یوهندی سه رچاوه یی درووستبووه.

(۱) حلمی مرزوق، فی فلسفة البلاغة العربية (علم البيان)، دار الوفاء لدنيا الطباعة و النشر، الإسكندرية، بدون سنة طبع، ص ۱۲۶.

(۲) احمد مطلوب، فنون بلاغية، (البيان - البديع)، ص ۱۰۶.

(۳) بن عيسى باطاهر، البلاغة العربية مقدمات و تطبيقات، ص ۲۸۸.

(۴) محمد هيثم غرة، البلاغة من منابعها، القسم الثاني، البيان والبديع، ص ۶۴.

۱۲. په یوهندی خاوهندارییه تی (مولکایه تی)

له م په یوهندی دا باسی مولک ده کریت و مه بهستی خاوهنی مولکه که یه، بویه پیی ده لین خوازه به په یوهندی خاوهندارییه تی، یان مولکایه تی.. بۆ نمونه:

شه هادته نامه یی عیرفان له دستا

موجازی مه دره سه ی دینی و شوعووری... ل ۱۲۱.

باسی دین کراوه، به لام دین مه دره سه به ریوه نابات، نه وهی مه دره سه به ریوه ده با نه و ماموستایانه، که له سایه ی ته علیماتی دینه که مه دره سه که یان دروستکردوه، واته: باسی دین کراوه مه بهستی نه و که سانه، که بوونه ته خاوهنی دینه که ی، بکه ری خوازه هاتووه دینه، به لام بکه ری دروست، که ماموستایه نه هاتووه، بویه خوازه به په یوهندی خاوهندارییه تی دروستبووه.

جوانی و گرنگی خوازه

خوازه ده ورکی بالا ده گه یه نی له ره وان بیژیدا، له به ره وهی ده برینه کان فراوانتر ده کات، و ده کات نوسه ره له تیروانین و وهستان له نیو خولگه ی وه ستاوی به کاره یانی ئاسایی بۆ زمان پرزگاری بیته و شیوازیکی جوان و کاریگره پیشکده ش بکات. به شیوه یه کی گشته خوازه کومه لیک داوا و گرنگی هه یه له وانه:

۱. خوازه ده رگایه که له ده رگاکانی فراوان بوونی واته، و ده کات خاوه نه که ی له ته سکی واته ی وشه یی وشه کان پرزگاری بیته و وشه و ده سته واژه کان به واته ی نوی و وینه ی جوانتر له خو یان پیشکده ش بکات.

۲. هونه ریکی جوانه بۆ ده برینی واته، له کاتیکدا له ده برینی راسته وخو نه و هونه ره و جوانکارییه داهینراوه به دی ناکری.

۳. خوازه یارمه تیده ره بۆ فراوان بوونی زمان و هونه ری ده برین، یارمه تی نوسه ره ده دات له سه ره نه وهی، بتوانی یه ک واته ده بریری به کومه له وینه یه کی جیاوان، خه یال ئازاد ده کات و چیژی نه ده بی ده به خشیت و شیعر له راسته وخویی ده پاریزی.

۴. زۆربهی جوړه‌کانی خوازه له موباله‌غویه‌کی جوان و کاریگر خالی نینه، که ئه‌مه وا ده‌کات، خوازه‌که جوان و سه‌رنج‌راکیش بیت ، هه‌روه‌کو خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی: [يجعلون أصابعهم فى أذانهم من الصواعق]...[البقرة/۱۹]، واته: له‌تاو ده‌نگی بروسکه په‌نجه‌یان له‌ناو گوئی‌ه‌کانیان ده‌نا، واته: لی‌ره‌دا خوی گه‌وره باسی په‌نجه ده‌کات، مه‌به‌ست لی ئه‌وه‌یه: زۆر ده‌ترسن.

۵. خوازه دیسان کورت‌بری ده‌گه‌یینی، واته: به شیوه‌یه‌کی کورت و پوخت واتای مه‌به‌ست ده‌گه‌یینیت، ئه‌مه‌ش مه‌به‌ستی‌که له مه‌به‌سته‌کانی ره‌وانی‌ژان، بو نمونه: که ده‌لین: (گونه‌که رۆیی)، ئه‌وا زۆر کورتره له‌وه‌ی بلین: (خه‌لکی گونه‌که رۆیی)، دیاره گومانی تیدا نییه کورت‌بریش به‌شی‌که له به‌شه‌کانی ره‌وانی‌ژی.

بهشی سییه‌م: خواستن (الاستعاره)
باسی یه‌که‌م: پیناسه‌ی خواستن و بنه‌ره‌ته‌کانی
باسی دووه‌م: جوّره‌کانی خواستن
باسی سییه‌م: جوانی و گرنگی خواستن

بهشی سییه م: خواستن (الاستعارة)

خواستن جوړیکه له دوو جوړه سهره کییه که ی خوازه ی زمانی (خوازه ی رها، خواستن)، نه وه ش دوه ستیته سهر نه و په یوه ندییه ی، که له نیوان واتای دروست و واتای خوازه ی وشه کانداهیه، نه گهر نه و په یوه ندییه لیچوون بوو نه و هونه رکه (خواستن) ه و نه گهریش په یوه ندییه که لیچوون نه بوو، ئیدی هر په یوه ندییه کی دیکه بوو، نه و پئی ده گوتریت (خوازه ی رها).

خواستن یه کیکه له هونه ر ديار و چره کانی رهوانبیژی، رولیکی بهرچاو ده بییت له پیکهینانی بنیاتی شیعی، بهمه ش که لتوریکی گهره ی نه ده بی و شیوازیکی جوان و کاریگر بو هر میلله تیک دروست ده کات، جا چ بو نه و بهرهمه نه ده بیانه ی، که نووسراونه ته وه، یان نه شنووسراینه وه.

خواستن وینه ی جوان دروست ده کات، نه گهر خواستن نه بییت، گرنگترین جوړی وینه نابیت، چونکه به شیوه یه کی گشتی به شیکی گهره ی شیعییه ت له خواستن کورته بیته وه، خواستن له بهر نه و گرنگییه ی که هیه تی، لای هندی له رهوانبیژان وه کو باسیکی سهر به خو له چوارچیوه ی (رهوانبیژی) باسی لیکراوه، ئیمه ش هر نه وه به گونجاو ده زانین، که خواستن باسیکی سهر به خو بییت، بویه خواستن بووه ته بهشی سییه می نه م نامه یه.

باسی یه که م: پیناسه ی خواستن و بنه رته کانی

خواستن له پروی وشه ییه وه: له فرههنگه عهره بییه کانداهلی واتای وشه یی بو خواستن (استعاره) دانراوه، له فرههنگی (لسان العرب) دا خواستن ((واته: داوای لیکرد، شته که ی بداتی، یان من وه کو خواستن لیم خواست و نه ویش پئی دام))^(۱)، له فرههنگی (محیط المحيط) یشدا، خواستن واته: ((به لیخواستراوی پئی دا، هه روه ها ده گوتریت: شته که م

(۱) الإمام العلامة أبي الفضل جمال الدين محمد بن مكرم ابن منظور الافريقي المصري، لسان العرب، المجلد الرابع، دار صادر، بيروت، دون سنة الطبع، ص ۶۱۸، ۶۱۹.

لی خواست، ئه‌ویش پیی دام))^(۱)، واته: مه‌به‌ست لی خواستنی شتیکه له که‌سیک له کاتی پیویست بوونی، بۆ نمونه: کتیییک له براده‌ریک ده‌خوازی و ده‌یهینی و ده‌یخوینییه‌وه، به‌لام خواستراوه‌وه هی خۆت نییه، له پاشان بۆی ده‌به‌یه‌وه.

له زمانی کوردیشدا مه‌به‌ست له واتای وشه‌یی خواستن ئه‌و وشه‌یه‌یه، که له فره‌هنگی (خال)دا به واتای (داوا کردنی شتیک له یه‌کیک بۆ چه‌ن ده‌میک))^(۲) دیت، له فره‌هنگی (کوردستان)یشدا، گیوی موکریانی هه‌مان قسه‌کانی (شیخ محهمدی خال) ده‌کات^(۳)، له فره‌هنگی هه‌نبانه بۆرینه‌ش به واتای ((خوازتن))^(۴) دیت، که‌واته مه‌به‌ست له واتای وشه‌ی خواستن بریتیه له وه‌رگرتنی، یان خوازتنی شتیک له که‌سیکه‌وه بۆ چه‌ند ده‌میک، بۆ نمونه: ده‌گوتری ئه‌م کتیه‌م له فلانی خواست.

خواستن له پووی زاراوه‌یه‌وه: له ره‌وانیژیدا مه‌به‌ست له خواستن: ((گواستنه‌وه‌ی وشه‌یه له واتای بنجی بۆ واتای خواستراو، که له نیوان واتا نویکه و واتا یه‌که‌مه‌که‌ی وشه‌که لیکچوون هه‌یه))^(۵)، له واتایه‌کی نزیک له‌مه خواستن ((بریتیه له به‌کاره‌یتانی وشه‌یه‌کی دیاریکراو بۆ بینجگه‌ی ئه‌و واتایه‌ی له ئاخاوتنی ئاسایی ده‌یگه‌یینی، ئه‌وه‌ش له‌به‌ر په‌یوه‌ندی لیکچوون))^(۶)، واته: به‌کاره‌یتانی وشه‌یه‌که بۆ ده‌ربرینی واتایه‌کی تر، نه‌ک واتا دروسته‌که‌ی له‌به‌ر په‌یوه‌ندی لیکچوون له نیوان هه‌ردوولادا.

(پومانی) ده‌لیت: ((بریتیه له هه‌لواسینی ده‌ربرین بۆ بینجگه‌ی ئه‌و واتایه‌ی له بنجدا و له فره‌هنگی زماندا بۆی دانراوه))^(۷)، هه‌روه‌ها گوتویانه: خواستن ((ئه‌وه‌یه وشه بۆ شتی داده‌نری، له‌شوینیکی دیکه خواستراوه))^(۸)، که ئه‌م پیناسه‌یه به شیوه‌یه‌کی گشتیه و وه‌کو پیویست پروون نییه.

-
- (۱) المعلم بَطرس البستاني، محيط المحيط (قاموس عصري مطول للغة العربية)، الجزء السادس، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ۲۰۰۹، ص ۲۱.
 - (۲) شيخ محهمدی خال، فره‌هنگی خال، جزمی دووهم، ل ۷۱.
 - (۳) بروانه: گیوی موکریانی، فره‌هنگی کوردستان، ل ۳۸۴.
 - (۴) هه‌ژار، هه‌نبانه بۆرینه، ل ۲۴۸.
 - (۵) محمد طاهر اللادقي، المبسط في علوم البلاغة (المعاني و البيان و البديع)، مراجعة: إبراهيم محمد طاهر اللادقي، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت، ۱۴۲۹هـ - ۲۰۰۸م، ص ۱۶۲.
 - (۶) عبدالرحمن حسن حبنکه الميداني، البلاغة العربية (أسسها و علومها و فنونها)، الجزء الثاني، الطبعة الثالثة، دار القلم، دمشق، ۱۴۳۱هـ - ۲۰۱۰م، ص ۲۲۹.
 - (۷) أبي بكر محمد بن علي المعروف بأبن حجة الحموي، خزنة الادب و غاية الارب، قدم له: د. صلاح الدين الهواري، الجزء الأول، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت - لبنان، ۱۴۳۰هـ - ۲۰۰۹م، ص ۱۱۵.
 - (۸) للعلامة الامام أبي الحسين احمد بن فارس بن زكريا الرازي اللغوي، الصحابي، حققه: د. عمر فاروق الطباع، الطبعة الاولى، مكتبة المعارف، بيروت - لبنان، ۱۴۱۴هـ - ۱۹۹۳م، ص ۲۰۹.

(ئەبى ھىلالى عەسكەرى) ش گوتوويەتى: ((گواستنەوھى دەستەواژەيىكە لە شوپىنى بەكارھىنانى بنجى خۆى لە زامندا، بۆ شوپىنىكى تر، لەبەر مەبەستىك))^(۱)، ھەر دەربارەى ئەم چەمكە ھەندى لە رەوانبىژەكان بەشيوەيەكى پونتر و وردتر گوتوويانە: خواستن ((بريتىيە لە بەكارھىنانى وشە بۆ بىجگەى ئەوھى بۆى دانراو، لەبەر پەيوەندى لىكچوون لە نىوان واتاى لىگوازراوھو ئەو واتايەى بۆى بەكارھىنراو، لەگەل قەرینەيىكىش، كە ئەو قەرینەيە دوورى دەخاتەوھ لە گەياندى واتاى بنجى))^(۲)، بەو پىيەى خواستن يەككە لە ھونەرە بەرزەكانى رەوانبىژى و لە ھەناوى لىكچوواندوھ ھاتۆتە دەرەوھ، لىكچوواندىكە كورت و چرکراوھتەوھ، بە نەھاتنى لايەنىكى سەرەكى لىكچوواندى، بۆيە ((واتا لە (خواستن)دا لە ريگەى ئەقلەوھ دەزانریت، نەوھك لە ريگەى وشەكە))^(۳)، بۆ نمونە دەلالت: (گولكىم بينى پىكەنى)، ئەمە واتاى ئەوھيە: كەسيكى سيفەت گولم بينى، قەرینە: پىكەننە، كە ئەمە تايبەتە بە ئادەمىزادە و ريگرە لەوھى بۆ گول بەكاربھيت.

لىخواستراو: پووەكە

بۆخواستراو: ئادەمىزادە

خواستراو: ((گول))ە

قەرینە: پىكەننە، ھى مرۆفە و گول پىناكەنى

كەوابى ھەر خوازەيەك لە سەر بنەماى لىكچوواندى پىكدىت و بنەرەتەكانى ئەوزار و رەوى لىكچوون وەلانرابن و لە لىچوو و لەوچووش يەكيان مابن، ئەوا ئەو خوازەيە پىي دەگوتريت (خواستن).

لە زمانى توركىشدا بەرامبەر خواستن زاراوھى (igretileme) بەكارھاتوھ، مەبەست لىي ئەوھيە ((لە يەككە لە دوو لايەنە سەرەكەكانى لىكچوواندى دروست دەبىت))^(۴). لە كۆى ئەو پىناسانەى سەرودا گەيشتىنە ئەوھى ھەموو پىناسەكان وەكو يەكن، بەلام ھەر يەكەو بەشيوازو دەربرىنى جياواز لەوھى دىكە باسى خواستنى كردوھ.

خواستن لە نىو ئەدەبىياتى مىللەتان گرنگىيەكى تايبەتى ھەيە بە تايبەت لە ھونەرى شىعردا، لە زمانى ئىنگلىزىدا بەرامبەر خواستن زاراوھى (metaphor) ھەيە، كە لە

(۱) أبى ھلال الحسن بن عبدالله بن سهل العسكري، كتاب الصناعتين، ص ۲۴۰.

(۲) السيد أحمد الهاشمى، جواهر البلاغة، ص ۲۷۶.

(۳) أحمد مطلوب، في المصطلح النقدي، مطبعة المجمع العلمي، بغداد، ۱۴۲۳ھ - ۲۰۰۲م، ص ۱۷۸.

(۴) Ömer Yildiz, Mustafa Ekinci, Hamdi Koçak, Mehmet ONAY, Şaban TUĞLA, Erdal DANACI, EDEBİ METİNLERİ, MİLLİ EĞİTİM Basımevi, İstanbul, 2001, s 23.

فهره‌نگی لۆنگمان دا ((بریتییە له زاراوه‌یه‌ک، که وه‌سفی، یان باسی شتیک، یان بیرۆکه‌یه‌ک ده‌کات، به به‌کاره‌ینانی چه‌ند وشه‌یه‌ک، به‌لام ئەم وشانه‌ بوشتی تر به‌کارده‌هینرین، که سیفه‌تی هاوشیوه‌یان هه‌یه و تاییه‌تمه‌ندیان له یه‌که‌وه‌ نزیکه، به‌بێ به‌کاره‌ینانی یه‌کیک له دوولایه‌نه‌کانی لیکچوواندن))⁽¹⁾.

که‌واته به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ده‌توانین ب‌لین: خواستن لقیکی خوازه‌ی زمانیه، بریتیه له هینانی وشه‌یه‌ک له رسته‌دا بو مانایه‌کی دیکه، جیا له مانای دروست و فهره‌نگی خوی، به‌و مه‌رجه‌ی په‌یوه‌ندی نیوان واتای دروست و واتا خوازه‌یه‌که‌ی لیکچوواندن بیت، له‌گه‌ل بوونی قهرینه‌ییکیش، ئەو قهرینه‌یه رێگر بێ له‌وه‌ی مه‌به‌ست له‌و رسته‌یه واتای خوازه‌ی وشه‌که‌یه، نه‌ک واتای دروست.

په‌یوه‌ندی و جیاوازی خواستن به‌ لیکچوواندن

خواستن له سه‌ر بنه‌مای لیکچوواندن دروست ده‌بیت، زۆربه‌ی په‌وانیژان له لیکدانه‌وه‌و شیکردنه‌وه‌یاندا خواستن و لیکچوواندنیان له یه‌کتري دانه‌برپوه و لیکچوواندنیان به‌قوناغی یه‌که‌می خواستن داناوه.

خواستن ئەوکاته دروست ده‌بیت، که لیکچوواندنه‌که دوو بنه‌رته ناسه‌ره‌کیه‌کانی (ئه‌وزار و پووی لیکچوون) له ده‌ستده‌دات و له دوو بنه‌رته سه‌ره‌کیه‌کانیشی (لیچوو و له‌وچوو) یه‌کیان ده‌مینن و یه‌کیان لاده‌بریت، ئیتر بێ ئەم دووانه لیکچوواندنه‌که له بار ده‌چێ، به‌وه‌ش ئەو هونه‌ره‌ی له نوێ دروست ده‌بیت، پێی ده‌گوتریت خواستن. بو نمونه:

ئەو مندالە‌ی له جوانیدا ده‌لێی په‌پوله‌یه، گریا.

ئەم رسته‌یه‌ی سه‌روو رسته‌ییکی ئاساییه، واتا که‌ی روون و ئاشکرایه و هه‌موو که‌س تێی ده‌گا، چ شتیکی نادیار ی تیا نییه، ئەم نمونه‌یه (لیکچوواندنی درێژه‌ی به‌ره‌للا)یه، هه‌ر چوار بنه‌رته‌کانی لیکچوواندنی تیدا، که بریتینه له:

ئەو مندالە: لیچوو

(1) LONGAN, Dictionary of English Language and Gulture, second edition, England, 1998, p.854.

په پووله: له وچووه

له جوانیدا: رووی لیکچوونه

ده لئی: نه وزاره

به لآم نه گهر هاتوو رسته که مان کرده: (په پووله که گریا).. نه وا ههست ده که مین لادانی تیا به، چونکه بکه ر و فرمانیک رسته بیکیان به ره مهیناوه، له باری ئاساییدا ناشی پیکه وه بین، ئاخهر (گریان) حاله تیکه تاییه ته به ئاده میزاد، ئیدی په پووله ناگریی، چونکه په پووله بو واتای دروستی خوئی به کارنه هیتراره، بو نه و منداله به کاره هیتراره، که له جوانیدا وه کو په پووله و ابو، وه کو له رسته که ی سه روو خستمانه روو. که واته:

نه و منداله: بکه ری دروسته

په پووله: بکه ری خوازه ییه

نه گهر سهیری نه م دوو بکه رانه ش بکه مین، ده بینین سه رها په یوه ندی نیوان نه م دوو بکه رانه په یوه ندی لیکچوونه، دوا ی نه وه په پووله وه کو خوازه بو مندال به کاره اتوو، خوازه که زمانیه، چونکه وشه ییکه له جیاتی وشه ییکی تر به کاره اتوو، دیاره هه ر خوازه ییکش به م شیوه یه هاتبی، پیی ده گوتریت: (خواستن)، له جوړه کانی دیکه ی (خوازه) جیا ده بیته وه.

نه گهر هونه ری لیکچوواندن هونه ریکی سه رها تایی شیعری بیت لای شاعیر بو

دروستکردنی وینه ی شیعری، نه وا هونه ری خواستن هونه ریکه په یوه ندی به نه زمون و

پیگه یشتنی خه یالی شاعیره وه هیه له و دروستکردنه دا، که واته ((چوواندن و خواستن نه و دوو ریگا جیاوازه ن، که ده توانین هه مان واتایان پیی ده ربیرین))^(۱)، له (لیکچوواندن) دا هه ندی جار سیفته تی هاوبه شی دوو بنه رته سه ره کیه کان ده ستنیشان ده کریت، به لآم له خواستندا هه همیشه نه مه ده ستنیشان نا کریت، به کراوه یی ده مینیتته وه، نه مه ش وا ده کات جگه له وه ی شاعیر چه ند هاوبه شیکی مه به ست بووه، خوینه ریش شتی نویی بخاته سه ر.

(۱) م. عبدالسلام سالار، په ببردن به جیاوازی نیوان چه ند هونه ریکی ره وانییژی، گو فاری زانکوی سلیمانی، به شی B، ژماره: (۱۲)، سلیمانی، کانونی یه که می ۲۰۰۳، ل ۵۶.

پیناسه‌ی خواستن له‌پووی په‌یوه‌ندی به‌خوزه

له‌م ږووه‌وه ده‌کړئ به‌کورتی بلین: خواستن جوړیکې خوزه‌ی زمانیه، ((که په‌یوه‌ندی نیوان بکه‌ری دروست و بکه‌ری خوزه‌یی، په‌یوه‌ندی لیکچونه))^(۱). واته: وشه‌یه‌ک له‌جیاتی وشه‌یه‌کی تر به‌کار دیت، په‌یوه‌ندی نیوان دوو وشه‌که په‌یوه‌ندی لیکچون بیت، ئه‌وا ده‌بیته خواستن.

پیناسه‌ی خواستن له‌پووی په‌یوه‌ندی به‌لیکچوواندنه‌وه

له‌م ږووه‌وه ده‌کړئ به‌کورتی بگوتړئ: خواستن ((لیکچوواندنیکه‌یه‌کی له‌بنه‌ږته سهره‌کیه‌کانی لابراره، هه‌میشه په‌یوه‌ندی‌که‌ی لیکچونه))^(۲)، واته: خواستن هونه‌ریکه له‌سهر بنه‌مای لیکچوواندنی ره‌وان دروست ده‌بیت، به‌لام ئه‌و کاته‌ی لیکچوواندنه ره‌وانه‌که‌یه‌کی له‌دوو بنه‌ږته سهره‌کیه‌کانی (لیچوو و له‌وچوو) نه‌مینن.

بنه‌ږته‌کانی خواستن (أركان الاستعاره)

به‌شیوه‌یه‌کی گشتی بنه‌ږته‌کانی خواستن به‌سهر چوار بنه‌ږتی سهره‌کیدا دابه‌شده‌کړین:

۱. لیخواستراو (المستعار منه): ئه‌وه (له‌وچوو) ه.
۲. بوخواستراو (المستعار له): ئه‌وه (لیچوو) ه، ئه‌م دووانه‌ش (لیخواستراو و بوخواستراو)، به‌دوو لایه‌نه‌کانی خواستن ناو ده‌برین.
۳. خواستراو (المستعار): ((ئه‌و وشه‌گوزاروه‌و به‌کاره‌اتووه‌یه، که به‌هویه‌وه‌ی نه‌بی، واتا نازانری))^(۳)، واته: ئه‌مه وشه‌ی گوکراوه‌که‌یه.
۴. قهرینه: ((قهرینه‌ی زمانی، یان واتایی، که ریگری ده‌کات له‌وه‌ی مه‌به‌ست له‌خواستن مانا لیخواستراوه‌که‌ی بی))^(۴)، واته: ئه‌مه خواستنه‌که‌ی ږوون ده‌کاته‌وه و ریگری ده‌کات له‌وه‌ی که‌وا ئه‌و وشه‌یه‌ی خواستنی دروستکردووه، بو واتایی دروست و بنجی به‌کاره‌اتبیت، هوکاریکی یاخود نیشانه‌یه‌کی ږوونکه‌ره‌وه‌یه وا ده‌کات، پیت بلیت: ئه‌م وشه‌یه بو چ واتایه‌ک

(۱) ئیدریس عه‌بدوللا مسته‌فا، لایه‌نه ره‌وانیژیته‌کان له‌شیعری کلاسیکی کوردیدا، ل ۱۸۷.

(۲) علی جارم، مصطفی‌آمین، البلاغة الواضحة في البيان و المعانی و البديع، دليل البلاغة الواضحة، حقه و علق: قاسم محمد النوري، الطبعة الاولى، مكتبة دار الفجر، دمشق - بيروت، ۱۴۳۵هـ - ۲۰۱۴م، ص ۱۴۱.

(۳) أحمد مطلوب، د. کامل حسن البصير، البلاغة و التطبيق، ص ۳۳۵.

(۴) أحمد مطلوب، د. کامل حسن البصير، البلاغة و التطبيق، ص ۳۳۵.

به کارهاتووه. (د. و داد نوفل) یش به هه مان شیوه بنه پته کانی خواستن به سهر چوار بنه پته دابهش کردووه^(۱).

بۆ نمونه: ئه گهر و تمان (گورگه که هاواری کرد)

لیخواستراو: (ناوی گیانداریک) ه

بۆخواستراو: (ئاده میزاد) ه

خواستراو: گوکراوی (گورگ) ه

قه رینه: هاوار کردنه، که دراو ته پال گورگ، له باری ئاساییشدا هاوار کردن سیفه تی

مروقه و تایبه ته به مروقه کان، نه وهک به گورگ.

باسی دووه م: جوړه کانی خواستن

به شیوه یه کی گشتی ههر له سه ره تاوه ده بی ئه وه بزانی، که خواستن به پی ئه و

دهر برینه زمانیه ی دروستی دهکات، دوو جوړی خواستن هه یه، ئه وانیش بریتینه له

(خواستنی تاکه وشه) و (خواستنی دهر برینی لیکراو).

یه که م: خواستنی تاکه وشه (الاستعاره المفرد)

((ئه وه یه که لیخواستراو ته نیا وشه یه ک بی))^(۲).. وهکو بلئی: (شیره که به شمشیره وه

هات). واته: جهنگاوه ره که وهکو (شیر) هات، (شیر) لیخواستراوه و تاکه وشه یه. واته: له م

جوړه دا وشه ی خواستراوه که ساده ده بیته.

گه هئ بۆ شاهه که ی ئه و رهنگی ته مکین

گه هئ بۆ ماهه که ی بورجی وه قووری... ل ۱۲۱

خواستنی له (ماهه که) دایه، که تاکه وشه یه که، به واتای (که سیک) دیت، قهرینه

(وقووری) یه، که تایبه ته به ئاده میزاد، به لام ئه گهر (مه به ست له ماهی ئاسمان بووایه، ده بوو

سیفه تی (ویقاری) ی پین نه دات، به وه خواستنی تاکه وشه به ره مهاتووه.

(۱) پروانه: د. و داد نوفل، علم البیان، ص ۵۰ - ۵۱.

(۲) راضی نواصره، البلاغه و البیان و فصاحة الکلام عند سیدنا الإمام، ص ۶۹. ههروه ها پروانه: د. محمد

مصطفی أبو شوارب، د. أحمد محمود المصری، قطوف بلاغیة، الطبعة الأولى، دار الوفاء، الإسكندریة، ۲۰۰۶،

ص ۹۵.

وتم: ئەى خەتت و خامەت ميل و سورمەى چاوى مەھجووران
وتم: ئەى بۆيى نامەت بۆيى جامەى ماھى كەنعانى... ل ۱۳۰.

خواستن لە (ماھى كەنعان)دايە، كە تاكە وشەيەكى ليكدراو، واتە: حەزرەتى (يوسف)ە،
قەرىنە (جامە)يە، واتە: كراس كە تايبەتە بە ئادەمیزاد، بەمەش خواستنى تاكە وشە
بەرھەمھاتووہ.

دەبى بلىين زۆربەى جۆرەكانى خواستنیش كە لەم نامەيە، يان لە نامە و كتيبەكانى
تايبەت بە خواستن ھەنە، ھەر لە سەر بنەماى خواستنى تاكە وشەن، بۆيە لەم نامەيەدا
بەتيرۆ تەسەلى باس لەو جۆرانەى خواستن، كە بەرى تاكە وشەنە دەكەين و نمونەى
پيويستيان لە شيعرەكانى بيخود دەخەينە بەر چاؤ.

دووہم: خواستنى دەربرينى ليكدراو (الاستعارة المركبة او التمثيلية)

((ئەم خواستنە لە كۆمەلە وشە، يان لە دەربرينى پيكدراو لە چەند وشەيەكى پيكديت،
نەك لە تاكە وشە))^(۱)، واتە ئەو جۆرە خواستنەيە، كە بۆخواستراوھەكى گوتەيىكى ليكدراو
بيت، واتە: تيايدا بۆخواستراو وينەيەكە، بە واتايەكى تر ((ئەوھە كاتيك كە رستەيەك بە
پەيوەندى ليكچوون لە بيچگەى ماناي بنەرەتى خۆى بەكاربەھيتريت پيى دەلين خواستنى
تەمسيلي))^(۲).. بۆ نمونە:

چرا ئيمشەو كەوا فرميسك ئەريژى
ئەلى ھەر بۆ منى پەروانە ئەگرى... ل ۱۱۸.

لە بنجدا لە نيوہ ديري يەكەمى ئەم دەربرينەدا ليكچوواندنيكى بەم شيوەيە ھەبووہ،
گوتراوہ (چرا وەكو مروؤف فرميسك ئەريژى).. لەمەشدا:

چرا: ليچووہ

وہكو: ئەوزارہ

مروؤف: لەوچووہ

(۱) ئيدريس عەبدوللا مستەفا، لايەنە رەوانبيژيەكان لە شيعرى كلاسكى كورديدا، ل ۱۹۱.
(۲) محمد حسين محمدى، بلاغت (معانى، بيان، بدیع)، چاپى دوم، انتشارات زوار، تهرآن، ۱۳۹۰، ص ۱۰۰.

فرمیسک ئەرئیزی: روى لیکچوونه، که ئەم وینهیه به ماناکانی فرمیسک دارشتنی چرا، داوهرینی دلۆپی مۆمی توادهیه.. ، واته: روى لیکچوونه که ی زیاتر له شتیکه وه دروستبووه. له پاشان ئەم لیکچوواندنه تیکدراوه و بنه رته کانی لابران، ئەوهی ماوه ته وه (لیچوو) ه و (له وچوو) ش لابراره، به لام په یوه سستیکی (له وچوو) که (فرمیسک ریشتن) ه دراوه ته پال (لیچوو)، قهرینه ش ئەوهیه، که فرمیسک ریشتن ده دریته پال مرۆف نه ک شتی بی گیان، چراش شتیکی بی گیانه، ناشی له باری دروستدا سیفتهی مرۆفی بدریته پال، ئەوهش نواندنیکی جوانه، بۆیه به مجۆرهی خواستن ده گوتریت: (خواستنی دهر برینی لیکدراو، یان خواستنی وینهیی).

جۆره کانی خواستنی تاکه وشه

خواستنی تاکه وشه به بهرچاوگرتنی چه ندین ره هه ند جۆره کانی ده ستنیشان ده کریت، له خواره وه به بهرچاوگرتنی یه که یه که ی ئەو لایه نانه جۆره کانی خواستنی تاکه وشه ده خه یه روو:

یه که م: خواستن به بهرچاوگرتنی جۆری وشه خواستراوه کان

مه به ست له جۆری وشه خواستراوه کان پیکهاته ی فره هنگی وشه کانه، به بهرچاوگرتنی ئەم لایه نه دوو جۆری خواستن ده ستنیشان کراوه، بریتینه له خواستنی بنجی و خواستنی شوینکه وته یی.

۱. خواستنی بنجی (الاستعارة الاصلية)

((ئوه وه که وشه ی لیخواستراو ناوی ره گه ز و له هیچ چاوگیکه وه نه هاتوو، جا ئە گه ر ناوی خود (رووت) بی، وه کو شیر، خوین، ... یان ناوی واتا بی، وه کو کوشتن و خه وتن و واگیی))^(۱)، واته: لیره دا وشه ی لیخواستراو ناویک بیت، نه چیتته سه ر هیچ یه که له چاوگه کان،

(۱) بلقاسم ساعی، محاضرات في فن البيان و البديع، الطبعة الاولى، دار الكتاب الحديث، قاهره، ۲۰۱۴، ص ۹۵.

به واتايه کی تر ((ئوهيه وشه ی خواستراوه، یان ئه و دهر پینه ی ناویکی لی به ره مهینراوه، لیوه رگراو (مشتق) نه بی))^(۱). بۆ نمونه:

چییه یارب که ناوی ((کاک)) ئه به ن زاهیر ده بی شه و قم ده لی بۆ زهر پیه یکی بی نه و خورشیدی ره خشان هات... ل ۲۸.

خواستن له (خورشیدی ره خشان) دایه، به واتای یاری وه کو رۆژ جوانه دیت، قهرینه (هات) ه، که تایبه ته به ئاده میزاد، به لام ئه گهر مه به ست رۆژی ئاسمان بووایه، ده بوو بلی (هه ل دیته وه).

ئه و وشه ی (خورشید) ه ناویکه ناچیته وه سه ر چ (چاوگ) یک و له چ (چاوگ) یک وهر نه گیراوه، به لکو وشه یکه بوونیکی فرههنگی سه ره به خوی هه یه، بۆیه ئه و خواستنه ی دروستی کردووه، پیی ده گوتریت: خواستنی بنجی.

تا له من ئه و ماهی چاو به خوماره خوی ون کردووه تیفلای دلمی تووشی بیماری سه ر و بن کردووه... ل ۱۰۲.

خواستن له (ماه) دایه، به واتای یاری وه کو مانگ چاو جوان هاتووه، قهرینه (چاو به خومار) ه، که سیفه تی مروقه، نه وه ک ماهی ئاسمان.

ئه و وشه ی (ماه) ه، ناویکه ناچیته وه سه ر چ (چاوگ) یک و له چ (چاوگ) یک وهر نه گیراوه، به لکو وشه یکه بوونیکی فرههنگی سه ره به خوی هه یه، بۆیه ئه و خواستنه ی دروستی کردووه، پیی ده گوتریت: خواستنی بنجی.

ده می بوو ((صافی)) یا نادیده دل بوو بوو به په روانه ت به کامی خوی گه بی بیستی که وا شه معی شه بوستان هات... ل ۲۸.

خواستن له (شه معی شه بوستان) دایه، واته: که سینکی جوانی روخسار روناکی وه کو چرا، قهرینه (هاتن) ه و هه سادته ی (ئه و - دل) ه، که وه کو ده زانری مروقه هه سودی به مروقه ده بات نه ک به شتی تر.

(۱) ابن عبدالله أحمد شعيب، الميسر في البلاغة العربية، دروس و تمارين، الطبعة الأولى، دار ابن حزم، بيروت - لبنان، ۱۴۲۹هـ - ۲۰۰۸م، ص ۹۳.

وشه‌ی (شه‌مع)یش ناویکه ناچیته سهر چ (چاوغ)یک و له چ (چاوغ)یک وهرنه‌گیراوه، به‌لکو وشه‌ییکه بوونیکه فهره‌نگی سهر به‌خوی هه‌یه، بویه ئه‌و خواستنه‌ی دروستی کردووه، پئی ده‌گوتریت: خواستنی بنجی.

۲. خواستنی شوینکه‌وته‌یی (الاستعاره التبعية)

((ئه‌وه‌یه وشه‌ی خواستراو، یان ئه‌و دهربرینه‌ی ناویکی لی به‌ره‌مه‌ینراوه، ناویکی لی وهرگیراو (مشتق) یان فرمانیک بی))^(۱)، یان به‌م جوره‌ش ده‌توانین بلیین ((ئه‌وه‌یه، که ئه‌و وشه‌یه‌ی خواستنه‌که‌ی تیا‌یه، فرمان بی، یان وهرگیراو (مشتق) بی))^(۲)، واته: ئه‌و خواستنه‌یه، که وشه‌ی خواستراوی فرمانیک یان ههر وشه‌ییکی دیکه بیت و بچیته‌وه سهر یه‌ک له چاوغه‌کان . بو نمونه:

که گول روئی له باخا بو نه‌نالن

هه‌تا مردن هه‌زاران وه‌ک هه‌زاران... ل ۷۵.

خواستن له (روئی)دایه، ئه‌م فرمانه له چاوغی (رویشتن)ه‌وه وهرگیراوه، واته: خواستراوه‌که شتیکه شوینکه‌وته‌ی چاوغه، واته: گول مرد، په‌یوه‌ندی نیوان (مرد) و (روئی) په‌یوه‌ندی لی‌کچوونه، چونکه ئه‌وه‌ی (مرد)، ئه‌وه (ده‌روا)، بویه‌ش به‌مه خواستنی شوینکه‌وته‌یی دروستبووه.

دووه‌م: به‌هرچاوغرتنی دوو لایه‌نه‌کانی خواستن

به‌هرچاوغرتنی دوو لایه‌نه‌کانی خواستن (لی‌خواستراو و بو‌خواستراو) دوو جوری خواستن هه‌یه، بریتینه له خواستنی ئاشکرا و خواستنی درکاو.

(۱) ابن عبدالله أحمد شعيب، الميسر في البلاغة العربية، دروس و تمارين، ل ۹۴.
(۲) محمد أمين الضناوي، معين الطالب في علوم البلاغة (علم المعاني - علم البديع - علم البيان)، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ۱۴۲۱هـ - ۲۰۰۰م، ص ۱۰۵.

۱. خواستنی ئاشکرا (الاستعارة التصريحية)

((ئەو، ھە، کە بە ئاشکرا (لەوچوو) ھەکی ھاتوو))^(۱). واتە: لێچوو ھەکی نەماو، ھەروەھا بەم شێوەیەش دەتوانین بڵین ((ئەگەر لێچوو مان لابرد و تەنیا لەوچوو مان ھێشتەو، ئەوا نیازی ھۆمان بە ئاشکراو راشکاوی خستوتە روو...))^(۲)، واتە: ئەو خواستنی، کە لە دوو بئەرەتە سەرھەکیەکانی لێچوو و لێچوو، تەنھا (لەوچوو) ی مابیتەو، بۆیە پێی دەوتریت ئاشکرا، چونکە (لەوچوو) بە ئاشکرا لە جیاتی وشەییکی دیکە بەکار دیت، بۆ نمونە:

مەپرسە جاھ و حیشمەتی دوو بێچوھ شیری ھەیدەری
لە خادیمیکی بێشە یان چ سووننی و چ جەعفەری... ل ۲۰.

(دوو بێچوھ شیر) واتە: (دوو مندال)، شیر بە ئاشکرا بۆ ئەو مەبەستە خواستراوەو ئەدای کاری خۆی کردوو، قەرینەش: (ھەیدری)یە، کە نازناوی (ئیمامی عەلی)یە، دوو مندالیش مەبەست لە دوو کوری ئیمامی (عەلی)یە، کە ئەویش (ھەسەن و حوسەین)ن. بەمەش خواستنی ئاشکرا بەرھەم ھاتوو.

لە جیگەیی جەنابی ئەو کە بوو ئیتر سەگی لەعین
لە ترسی شیرێ ھەیبەتی بەلوورەلوور فیرار ئەکا... ل ۱۹.

(سەگی لەعین) واتە: شەیتان، سەگ بە ئاشکرا بۆ ئەو مەبەستە خواستراوەو ئەدای کاری خۆی کردوو، قەرینەش: (لەعین)ە، واتە: نەفرەت لیکراو و مەلعوون و نەعلەت لیدراو، کە ئەمەش بۆ شەیتان بەکار دیت نەک بۆ گیانلەبەر، بەمەش خواستنی ئاشکرا بەرھەم ھاتوو.

دیدیەکەم لەو رۆژەوھ من ئاشناتم، رۆحەکەم
ئاشناییکی بەگیان و دل فیداتم، رۆحەکەم... ل ۶۷.

(دیدیەکەم، رۆحەکەم) واتە (کەسیکی ئازیزو خۆشەویست وەکو چاو و رۆحەکەم)،
(دیدیەکەم، رۆحەکەم) بە ئاشکرا بۆ ئەم مەبەستە خواستراوەو ئەدای کاری خۆی کردوو،

(۱) جمال إبراهيم قاسم، البلاغة الميسرة، الطبعة الاولى، دار ابن الجوزي، مصر - القاهرة، ۱۴۳۳ھ - ۲۰۱۲م، ص ۱۷۸.

(۲) محمد علي سلطاني، المختار من علوم البلاغة و العروض، الطبعة الاولى، سوريا - دمشق، ۱۴۲۷ھ - ۲۰۰۸م، ص ۱۰۰.

قهرینهش (ئاشناتم)ه، واته: ناسینی کهسیک، دیاره مه بهست لئی ئاشنابوونی یاره که یه تی، به مهش خواستنی ئاشکرا به ره هم هاتوو.

سه لاتی حق له سهر شه هی که شهق ئەکا قه مهر له دوور
سه لامی حق له سهر مه هی که ئەسپی خۆر له غار ئەکا... ل ۲۱.

(مه هی) واته: پیغه مبه ر (صل الله علیه وسلم)ه، (مه ه) به ئاشکرا بۆ ئەو مه بهسته
خواستراوه و ئەدای کاری خۆی کردوو، قهرینهش (سه لام)ه، تایبه ته به ئاده میزاد، به مهش
خواستنی ئاشکرا به ره هم هاتوو.

۲. خواستنی درکاو (الاستعارة المکنیة)

((ئەو خواستنه یه، که (له وچوو)ه که ی نه ماوه و ته نیا یه کئ له په یوه سته کانی هاتوو،
وه کو به لگه یه ک له سهری، به لام (لیچوو)ه که ی ماوه))^(۱). واته: ئەو خواستنه یه، که له دوو
بنه رته سهره که کانی لیکچوو اندن (لیچوو و له وچوو)، ته نها (لیچوو) مایته وه و له گه ل
په یوه سته کی (له وچوو) بدریته لیچوو، ئەمهش پیچه وانه ی خواستنی ئاشکرایه، ((ئوه یه، که
(له وچوو)ه که ی نه ماوه و به لام به یه کئ له په یوه سته کانی هیمای بۆ ده کری))^(۲). بۆ نمونه:

شه قین ئەکا به سهد سهری ((قوباد)) و تاجی قه یسه ری
هه تا نه چپته ((که ره لا)) گران ئەزانی ئەی په ری
که کومه لی مه له ک له وی له قافلە ی ((زوار)) ئەکا... ل ۲۰

خواستن له (سهری قوباد و تاجی قه یسه ری)یه، (سهر) و (تاج) به تۆپ چووینراوه، که
له بنجدا شهقی له سهر و تاج دها وه کو تۆپ.

سهر و تاج: لیچوو

تۆپ: له وچوو

وه کو: ئەوزاره

شهق: رووی لیکچوو

(۱) بلقاسم ساعی، محاضرات في فن (البيان و البديع)، ص ۹۰.

(۲) جمال إبراهيم قاسم، البلاغة المیسرة، ص ۱۷۸.

دواتر له م ليكچوواندندها له دوو بنه پړه ته سه ره كييه كاني (له وچوو) لابراره و ته نيا ليچوو
ماوه ته وه، په يوه ستيكيش له له وچوو دراوه ته ليچوو، چونكه توپاني به توپ ده كړي نه ك
به سه ر، به مه ش خواستني دركاو به ره هم هاتوه.

شوكرى خدا به تيري توه مه تن وهك ئه شكه بووس*
سينه ي عه دوو به تيغي حه سادته فگارته... ل ۱۵۶.

خواستن له (تيغي حه سادته) ه، حه سادته به عه سكه ر چوو ي تراوه، كه له بنجا
حه سادته وهكو عه سكه ر تيغي هه يه.

حه سادته: ليچوو

عه سكه ر: له وچوو

وهكو: ئه وزاره

تيغ: رووى ليكچوونه

دواتر له م ليكچوواندندها له دوو بنه پړه ته سه ره كييه كاني (له وچوو) لابراره و ته نيا ليچوو
ماوه ته وه، په يوه ستيكيش له له وچوو دراوه ته ليچوو، به مه ش خواستني دركاو به ره هم
هاتوه.

سيه م: به به رچاوگرتنى بو گونجاوه كان (الملائمات)

به به رچاوگرتنى بو گونجاوه كان، ئه وان ه ي له گه ل ليچوو گونجاون، يان له گه ل له وچوو
گونجاون، يان له گه ل هه ردووكيان گونجاون، سى جوړى هه يه:

۱. خواستنى په ها (الاستعاره المطلقة)

((ئهو خواستنه يه، كه ده شى ئهو سيفه تى له گه لى هاتوه، بو ليخواستراو و بوخواستراو
گونجاو بى و ده شى هيچيش نه هاتبى له گه ليان گونجاو بى))^(۱).. بو نمونه:

* توه مه تن: له قه بى روسته مى زاله، واتا: نازا، پاله وان، جه سته ي شيرنه بى. ئه شكه بووس: ناوى پاله وان ه.
(۱) محمد التونجى، معجم علوم العربية، الطبعة الأولى، دار الجيل للنشر و للطباعة والتوزيع، بيروت - لبنان،
۱۴۲۴ هـ - ۲۰۰۳ م، ص ۳۸.

له سهر وه تراخي دهشتي رۆح و شاخ و داخي بهرزي دل
هومای ئەوجی سه عادهت، بازی عيرفان ئاشيان رۆيی... ل ۱۳۸.

له نيوه ديڤري دووه مدا خواستن له هومای سه عادهت دايه، واته: بالندهی بهختيار و
كامه رانی، سه عادهت سيفه تيگه گونجاوه له گه ل لیچوو (بالنده) و له گه ل له وچووش (هوما)،
ههروه ها خواستن له (بازی عيرفان) يشدايه، واته: بالندهی عيرفان، عيرفان سيفه تيگه گونجاوه
له گه ل لیچوو (بالنده) و له گه ل له وچووش (بازی)، رۆيی له ژيڤر ههريه کيان بي ئاساييه.

۲. خواستنی پالیوراو (الاستعارة المرشحة)

((ئهو خواستنهيه، كه هه ندي سيمما و تاييه تمه ندي ههيه، كه گونجاون له گه ل له وچوو..
وهكو بو پياوی ئازا ده ليين .. شيریكي چر نووك تيژ هيرشي کرده سهر دوژمنه كان. ئەم
خواستنه (پالیوراو)ه چونكه پياوه ئازا كه به شير چووينراوه، ئەمهش له بهر ئەو هيزهيه كه
شير ههيه تي، هه چهنده زيده رويشي تيايه، جا (چر نووك تيژ) كه سيفه تي (له وچوو)ه بو
شيره كه وهكو سيفه تي زياد كراوه، بهو سيفه ته دهگوتري (الترشيح) پالیوراو))^(۱). واته: ئەو
خواستنهيه كه سيفه تيكي تيايه گونجاوه له گه ل لیخواستراو، به واتايه كي تر ((ئوهيه، له گه ليدا
شتيگ هاتوو، كه له گه ل له وچوو گونجاوه))^(۲)، بو نمونه: (قهله رهشه بالشكاوه كه م بيني).
بال سيفه تي (له وچوو)يه كه قهله رهشه، ئەمه له جياتي مروفيك هاتوو، كه لیچوو، به لام
مروڤ بالی نيبه.. بو نمونه:

ئەمن ((قطمير))ی ئيوه و ئيوه ((اصحاب الرقيم))ی من
له بو كه هفي ئەمانهت وا سهگي ده رگانه كه ی خوت هات... ل ۲۷.

خواستن له (سهگي ده رگانه كه) دايه، واته: كه سيكي وهكو سهگي به رده رگا هات.. شتيگ
هاتوو په يوه ندي به سهگه وه ههيه ئەويش (ده رگايه)، ئەمهش زياتر سيفه تي سهگه نه وهكو
كهس، كهس (لیچوو)ه وه سهگ (له وچوو)ه، (سهگي ده رگانه كه)، سيفه تي سهگه كه له بهر ده رگا
را ده وهستي بو پاسه وانی، واته: سيفه تي سهگه و له گه ل له وچوو گونجاوه، بهمهش خواستنی
پالیوراو به رهه م هاتوو.

(۱) وليد إبراهيم قصاب، البلاغة العربية (علم البيان)، ص ۱۷۱.

(۲) علی جارم، مصطفى أمين، البلاغة الواضحة في البيان والمعاني والبدیع، دليل البلاغة الواضحة، ص ۱۶۸.

۳. خواستنی پەتی (الاستعارة المجردة)

((ئەوھە، لەگەڵیدا شتیک هاتوو، که لەگەڵ لیچوو گونجاوه))^(۱)، دەبینین ئەم جۆره پیچەوانە ی خواستنی پالیئوراوه، چونکه ئەو شتە ی لەگەڵیدا دیت له (بۆخواستراو)هوه نزیکه، یان ((ئەوھە، که وشە ی خواستراو یان ئەو دەربرینە ی شتیکی لی وەرگیراوه لەگەڵ بۆخواستراو گونجاوه))^(۲)، وەکو شیریکی شمشیر به دەستم بینی.. (شمشیر) سیفەتی (مروقی ئازایه)، که (لیچوو)ه، به لام شیر که (له وچوو)ه، ناتوانی شمشیر هەلبگری. کهواته ئەو خواستنه یه، که سیفەتیکی تیا به گونجاوه لەگەڵ بۆخواستراو.. بۆ نمونه:

ئە ی باخه وان مه زانه که زستان گه رایه وه

موژده م به ری که بو چله ئەم به فره شین ئەکا... ل ۲۳.

خواستن له (به فره شین ئەکا)دایه، بۆ لیچوو گونجاون، که (مروقه)ه، نهک بو (به فر) که له وچوو، چونکه گریان سیفەتی مروقه و به فر ناگری، به مهش خواستنی پەتی (مجرد) به رهه م هاتوو.

ئەم شایی و سرووره له شهوقی به هاره، یا...

عه شقی گولیکه عه فووی هه موو موزنیبین ئەکا؟... ل ۲۳.

(عه فو) سیفەتی که لەگەڵ بۆخواستراو که (مروقه)ه گونجاوه، نهک له گەڵ (گول) که لیخواستراوه، به مهش خواستنی پەتی (مجرد) به رهه م هاتوو.

چوارهم: به بهرچاوگرتنی (ههستی و ئەقلی) دوو لایه نهکانی خواستن

هەر وهک چۆن له بهشی لیچوو واندندا ههستی و ئەقلی دوو لایه نهکه مان دیاریکرد، ئەوا لیژدهشدا به هه مان شیوه دیاری دهکەین، تاکه جیاوازیش ئەوهیه، که له لیچوو واندندا ههردوو لایه نهکه (لیچوو و له وچوو) له دێره شیعره که دا بهرچاو دهکوت، به لام له خواستندا ته نیا لایه نیکیان به دیار دهکەویت یان بۆخواستراو یان لیخواستراو، به بهرچاوگرتنی ئەوه ی

(۱) علی جارم، مصطفی أمين، البلاغة الواضحة في البيان والمعاني والبدیع، دليل البلاغة الواضحة، ص ۱۶۸.

(۲) حسنی عبدالجليل يوسف، علم البيان بين القدماء والمحدثين، الطبعة الأولى، دار الوفاء الإسكندرية، ۲۰۰۷.

دوو لایه‌نه‌کانی خواستن (لیخواستراو) و (بوخواستراو) هر یه‌که‌یان هه‌ستینه، یان ئەقلینه، ئەمجۆرانه‌ی خواستمان لای ئەم شاعیره (بێخود) به‌دیکرد:

۱. خواستنی ئەقلی هه‌ستی (الاستعارة المعقول للمحسوس)

ئەو خواستنه‌یه ((که بابە‌تیکی ژیری به‌نیتریت‌ه‌وه و بخوازیت بو بابە‌تیکی هه‌ستی))^(۱)، واته: لیچوو (بوخواستراو) ه‌که‌ی (ئەقلی) بییت و له‌وچوو (لیخواستراو) ه‌که‌ی (هه‌ستی) بییت.. بو نمونه:

توزی بێ دینی عه‌جەب جاده‌ی ویلایه‌ت ون ئەکا
گێژهلووکه‌ی مه‌عسیه‌ت ریگه‌ی هیدایه‌ت ون ئەکا... ل ۴۰.

خواستنی درکاو له (ریگه‌ی هیدایه‌ت) دایه، واته: هیدایه‌ت وه‌کو شاریک ریگه‌یه‌کی هه‌یه بو پیگه‌یشتنی، ریگا هی شاره‌که‌یه له‌وی وه‌رگیراوه و دراوته به هیدایه‌ت.

هیدایه‌ت: لیچوو، ئەقلیه

شار: له‌وچوو، هه‌ستییه

که‌وابی خواستنی ئەقلی هه‌ستی به‌ره‌م هاتوو.

گه‌هی زامداری تیغی ناز و غه‌مزهم، چاری ئەی جه‌رپ‌راح

گه‌هی بیماری چاوم، ئەی ره‌ئییسی سیححه‌ ده‌رمانی... ل ۱۲۹.

خواستن له (تیغی ناز و غه‌مزهم) دایه، تیغ هی عه‌سکه‌ره نه‌ک هی ناز، واته: ناز و

غه‌مزه وه‌کو عه‌سکه‌رن تیغیان هه‌یه.

ناز و غه‌مزه: لیچوو، ئەقلیه

عه‌سکه‌ر: له‌وچوو، هه‌ستییه

که‌وابی خواستنی ئەقلی هه‌ستی به‌ره‌م هاتوو.

(۱) هه‌زار فه‌قی سلیمان حسین، پرونیژی له شیعری مه‌حوی دا، ل ۱۴۰.

۲. خواستنی هستی هستی (استعاره المحسوس لمحسوس)

((ئەو خواستنهیه که هەردوو لاکە هستی بن و بە هەستەکان درکیان پێکەین))^(۱) ،
واتە: لیچوو (بۆخواستراو) هکە ی (هەستی) بیت و لەوچوو (لیخواستراو) هکە شی (هەستی)
بیت.. بۆ نمونه:

وەرە تۆش ویلی شەوقی شەو رەوی بە
کە بەو رەش بوو چاوی کالی ((خورشید))... ل ۴۲.

خواستن لە (چاوی کالی) دایە، چونکە سیفەتی مرۆڤە و دراو تە خورشید (رۆژ)، لێرە دا
خورشید (بۆخواستراو) ه، هەستییه، مرۆڤ کە بە قەرینە ی (چاوی کالی) دەیدۆزینە وە
(لیخواستراو) ه، هەستییه، بەمەش خواستنی هستی هستی دروستبوو.

کە لیوی گۆل بە هەناسەم ئەگا، ئەلی ئاخۆ
چ خونچەبیکە بە دەم بای سەباوہ پی ئەکەنی؟!... ل ۱۳۲.

خواستنی ئاشکرا لە (لیوی گۆل) دایە، واتە: (گۆل وەکو ئادەمیزاد لیوی) هەیه، لیو هی
ئادەمیزادە لە ئەو وەرگیراو و دراو تە گۆل.

گۆل: لیچوو، هەستییه

ئادەمیزاد: لەوچوو، هەستییه

بەمەش خواستنی هستی هستی دروستبوو.

۳. خواستنی ئەقلى ئەقلى (استعاره المعقول لمعقول)

ئەو خواستنهیه، کە لیچوو (بۆخواستراو) هکە ی (ئەقلى) بیت و لەوچوو
(لیخواستراو) هکە شی (ئەقلى) بیت، واتە: هەردوو لایەنە کە ئەقلى بیت.. بۆ نمونه:

سەرسەری مردن کە هات و دای بەبا وەک گەردەلوول
خەرمەنى عومرى تيجارىكى نه جيب ئەى ((بوالفضول))... ل ۱۵۲.

(۱) هەزار فەقی سلیمان حسین، پوونییژی لە شیعری مەحوی دا، ل ۱۳۷.

خواستن له (سه‌رسه‌ری مردن) دایه، سه‌رسه‌ر: به‌مانای ره‌شه‌بای توند دیت، واته: مردن وه‌کو بای (سه‌رسه‌ر) هات.

مردن: لیچوو، ئەقلییه

بای سه‌رسه‌ر: له‌وچوو، ئەقلییه

بای (سه‌رسه‌ر) بایه‌که له قورئانی پیروژدا ناوی هاتوو [وَأما عادٌ فأهلكوا بريحٍ صرصرٍ عاتية]... [الحاقة/٦]، [فصلت/١٤، ١٥]، [القمر/١٨، ١٩]، که تاییه‌تن به له ناو بردنی قه‌ومی عاد، قه‌ومی عادیش به‌ره‌شه‌با یه‌کی ساردی به‌هیزی ویران‌که‌ر له نیو بران، شاعیر له‌م دیره شیعره‌شدا مردنی به‌بای سه‌رسه‌ر چواندوو، به‌مه‌ش خواستنی ئەقلی ئەقلی دروستبووه.

پینجه‌م: به‌به‌رچاوگرتنی (گونجاوی و نه‌گونجاوی) دوو لایه‌نه‌کانی خواستن

به‌به‌رچاوگرتنی ئەوه‌ی دوو لایه‌نه‌کانی خواستن (لیخواستراو) و (بوخواستراو) پیکه‌وه گونجاون یان نه‌گونجاون، دوو جووری خواستن هه‌یه، ئەوانیش بریتینه له:

١. خواستنی گونجاوی (الاستعارة الوافقية)

((ئوه‌یه که تیایدا لیچوو و له‌وچوو دوو وشه‌ی پیکه‌وه دژ، یان پیچه‌وانه نه‌بن، به‌لکو دوو وشه‌بن، له‌رووه‌کانی عه‌قلی و کومه‌لایه‌تی، ئاسایی بن، له‌وه‌ی که‌وا پیکه‌گه‌ن.. بویه‌ش ئەو ناوه‌ی لیئراوه (گونجاوی)، چونکه گونجان له نیوان دوو لایه‌نه‌کانی هه‌یه))^(١)، به‌و واتایه‌ی له‌کاتی هینانه‌وه‌ی خواستنی سیفه‌تی شتیک بو شتیک تر له‌و هینانه‌وه‌یه‌دا گونجاویک هه‌بیت له‌نیواناندا، واته: ((ئوه‌یه که له پیکه‌وه هاتنی دوو لایه‌نه‌کانی خواستن له که‌سینک یان شتیک دروست ده‌کریت))^(٢)، هه‌موو خواستنیک ده‌گریته‌وه که هه‌ردوو لایه‌نه‌وه بگونجین.. بو نمونه:

ئه‌گه‌ر ڤووی ماهی من ساتی نه‌بینی

ئهبی ئاخوچ بی ئەحوالی ((خورشید))... ل ٤١.

(١) ولید ابراهیم قصاب، البلاغة العربية (علم البيان)، ص ١٦٧.

(٢) محمد حسین محمدی، بلاغت (معانی، بیان، بدیع)، ص ٩٧.

خواستن له (ماه) دایه، مړوځ به (ماه) چوینراوه، له پاشان بینین له مړوځه وه ودرگیراوه دراوته به ماه واته: (ماه) به کائینیکي زیندوو چوینراوه، که زور ئاساییه (ماه) و مړوځ به یه که وه بچوینرین، به مهش خواستنی گونجاوی به ره هم هاتوو، چونکه گونجان له نیوان لیچوو و له وچوودا هه یه.

۲. خواستنی نه گونجاوی (الاستعاره العنادیة)

پیچه وانیه خواستنی گونجاوه، ((ئو خواستنه یه لیچوو و له وچوو دوو وشه ی پیکه وه دژ، یان پیچه وانیه یه کن، به شیوه یه که که عقل قه بولی ناکات پیکه وه کوبینه وه))^(۱)، به واتای هینانی سیفته تی شتیک بو شتیک تر، که ئو دوو سیفته ته پیکه وه نه گونجین و دوور بن له یه که وه، بو نمونه: موژده بو دوستایه تیه ئه قل قه بولی ناکات بو سوکایه تی پیکردن بیت، به لام وه کو شیوازی سوکایه تی پیکردن، دهینریت. به واتایه کی تر ((ئوه یه، باری لیکچوواندنی نیوان هه ردوو لایه نه کان، له سهر وازهینان له وهک یه کی سیفته ته کان دامه زرابی))^(۲)، بو نمونه: (موژده) و (نازاری سهخت) هاوسیفه ت نینه و بو یه ک ناگونجیت، ته نها بو ریسوا کردن ئه م دهر برینه دیت.

نمونه بو ئه م جوړه خواستنه وه کو له م ئایه ته پیروزه دا هاتوو: [فَبَشِّرْهُم بِعَذَابِ أَلِيمٍ]... [إل عمران/۲۱]، [الانشقاق/۲۴]، [التوبه/۳۴]، تایبه ته به و که سانه ی مالی خه لک به سته م و حه رام ده خون، واته: ((موژده ی سزایه کی پر ئیشیان پی بده!))^(۳).

(موژده دان بو سزا) له م ئایه ته دا بو پیشاندانی ئه و وینه یه هاتوو، موژده و سزا هاوسیفه ت نینه و له گه ل یه کدا ناگونجین و مه به ست له خواستنی نه گونجاوه و بو ریسوا کردن به کارهاتوو، بو ئه وانیه باوهر ناهینن به ئایه ت و فه رمانه کانی خوا و پیغه مبه رانیش به بی هیچ حه قیک ده کوژن، واته تایبه ته به کافران.

له شیعی کوردیشدا بو ئه م خواستنه (بیخود) هه ر ئه م وینه یه ی ودرگرتوو و به شیوه یه کی دیکه گووتوو یه تی:

(۱) بن عیسی باطاهر، البلاغة العربية مقدمات و تطبیقات، ص ۲۵۹.
(۲) حسنی عبدالجلیل یوسف، علم البیان بین القدماء و المحدثین، ص ۵۰.
(۳) بورهان محمد امین، تهفسیری ئاسان بو تیگه یشتنی قورئان، چاپی سیئهم، له بلاوگراوه کانی کتبخانه ی رۆشنییر له سلیمانیه - هه ولیتر، ۲۰۰۲، ل ۵۲.

به شارهت بئ جهه ننه م جيگه ته ئه ي ((باغض)) ي سادات
به تووباي قامهت و پرووي ((جنه الماوي)) يي پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) ... ل ٤٤.

خواستن له (به شارهت بئ جهه ننه م جيگه ته) دايه، به شارهت به واتاي موژدهو
هه والي خوښ ديت، كه بو شتي باش ديت، نهك بو چووني شويني خهراپ، كه (جهه ننه م) ه،
هاوسيفهت نينه و له گه ل يه كدا ناگونجين، به مهش خواستني نه گونجاو يان هاودژي (العنادية)
دروستبووه.

شه شه م: خواستني گشتي (الاستعارة العامية)

((ئو خواستنه يه، كو كه ره وه ي نيوان هه ردوو لايه نه كاني پروونه و زورينه ي خه لكي تبي
ده گن))^(١)، واته: لاي هه موو كه سينك ئاشكرايه و چ رامن و بير كردنه وه يه كي ناوي، ده زانري
ليخواستراو و بوخواستراو له چ پروويه كدا پيك ده چن.. وه كو: شير بو پياوي ئازاو مانگ بو
ژني جوان و فروكه بو خيرا يي...، واته: مه به ست ليي ((ئو خواستنه يه، كه زور
به كار هينراوه و له سهر زارانه، زور پيوست به گه ران و ماندو بوون ناكات بو ئه وه ي تبي
بگه ي، چونكه كو كه ره وه ي نيوان دوو لايه نه كاني ئاشكرا و دياره، وه كو ده لي ي: شير يكم بيني
ته قه ي ده كرد))^(٢).. ليره دا ته قه كردن سيفه تي مروقه، بو يه به ئاشكرا دياره، كه مه به ست له
شيره كه جه نگاوه ره ئازا كه يه، ئو خواستنه ش وينه يه كه له سهر زاري هه مووانه، چ ماندوو
بووني ناوي بو ئه وه ي لي ي تبي گه ي، بو نمونه:

نيرگسي ئه و تاته بيبم بئ چ باكم زه خمه من
بو بريني ((ظاهر)) و ((باطن)) نيگهي مه ره مه ... ل ٩٨.

په يوه ندي نيوان ليخواستراو و بوخواستراو ئاشكرايه (جواني و دلگيري) يه، (نيرگز)
خواستراوه و چاوي يار بوخواستراوه، له خو شه ويستيدا چوون يه كن، به مهش خواستني
عامي به ره مه هاتووه.

(١) زين كامل الخويسكي، د. أحمد محمود المصري، رؤى في البلاغة العربية (دراسة تطبيقية لمباحث علم
البيان)، الطبعة الاولى، دار الوفاء، الاسكندرية، ٢٠٠٦، ص ١٢٢.
(٢) السيد أحمد الهاشمي، جواهر البلاغة، ص ٢٩٦.

حهفتهم: خواستنی راسته‌قینه (الاستعاره التحقیقة)

((ئەو خواستنه‌یه، که جیهیلدراو شتیکی ههستییه، وه‌کو ئەوه‌ی بلیی: شیریکم بینی))^(۱).. مه‌به‌ست له شیره‌که پیاویک بیت. به واتایه‌کی تر ((بریتییه له‌وه‌ی (بوخواستراو) که به‌رام‌به‌ر (لیچوو)ه، به‌ر هه‌ست یا ژیری بکه‌وی))^(۲)، واته: بوخواستراو ههستییه به‌ر پینچ هه‌سته‌کان ده‌که‌ویت، یانیش ئەقلییه، بو نمونه:

مه‌تافی یادگاری شیری یه‌زدان و ((حُسَینَین))ه
زیاره‌تگاهی ئالی چه‌زره‌تی ((طاها))یه به‌رزنجه... ل ۹۰.

خواستنی ئاشکرا له (شیری یه‌زدان)دایه، که مه‌به‌ست لیی چه‌زره‌تی (عه‌لی)یه و له ئازایه‌تیدا وه‌کو شیری خودا وایه..

له‌شه‌وقی ماهی رووی ئەو شوخه توخوا پرته‌وی ئەی روژ
به‌یادی چاکی سینه‌ی، ئەی سه‌حه‌ر ساده‌ی گریبان‌ی... ل ۱۲۹.

خواستنی ئاشکرا له (هاه) دایه، که مه‌به‌ست لیی ئەو دولبه‌ره خو‌شه‌ویسته‌ی وه‌کو (ماه)ه له جوانیدا، به‌مه‌ش خواستنی ته‌حقیقی به‌ره‌م هاتوو.

جوانی و گرنگی خواستن

خواستنی یه‌کیکه له دیارترین و به‌رزترین هونه‌ره‌کانی شیعرییته، هه‌ر له کۆنه‌وه و تا ئاده‌میزادیش ماب، سوود له خواستن وه‌رده‌گیری و به‌بی ئەمه پرۆسه‌ی قسه‌کردن و داهینانی ئەده‌بی خو‌ی به‌پێوه نابات، له‌به‌ر ئەوه تاکه هونه‌ریکه مه‌ودایه‌کی فراوان بو شاعیر ده‌هیلایته‌وه، وا ده‌کات شاعیر له جوغزیکی دیاریکراودا نه‌سوورپێته‌وه، به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی خواستن کۆمه‌لیک گرنگی هه‌یه، له‌وانه:

۱. خواستن دووپات‌کردنه‌وه‌و زیاده‌رۆیی یان وه‌سفی زۆر له واتا ده‌گه‌یه‌نی، له‌م رووه‌وه ره‌وانتره له (لیکچوو‌اندن).

(۱) شرف الدین الحسین بن محمد بن عبدالله الطیبی، التبیان فی البیان، تحقیق د. توفیق الفیل، عبداللطیف لطف‌الله، الطبعة الأولى، ذات السلاسل للطباعة والنشر، الكويت، ۱۴۰۶هـ - ۱۹۸۶م، ص ۱۸۹.
(۲) عزیز گه‌ردی، ره‌وانبیزی له ئەده‌بی کوردیدا، به‌رگی یه‌که‌م، روونبیزی، ل ۷۸.

۲. ئەو شىۋازە خواستەنە ئاسانتەر و جوانتەر و پەوانتەرە لە دەربېرىنى درووست، وادەكات بە وشەى كەم واتاى زۆر بگەيىنئىت، واتە: بەخشىنى واتايەكى زۆر بە رىگايەكى كورت، ئەمەش ھونەرىكى جوانە و كاريگەرى جىدەھىلى.

۳. لە خواستندا جوانى و اتا بە ديار دەكەوئى لە وشەو دەربېرىنى نوئى، كە دەروون پىي سەرسام دەبى، لەمەشدا دەربېرىنى راستەوخۆ نايگاتى، كەوابى بەمە خواستەن نرخیكى ھونەرى زياتر دروست دەكات.

۴. خواستەن تواناى گواستەنەوھى شتە ھەست پىنەكراوھكان و ناديارەكانى بۆ ھەست پىكراو و زىندوو و ديارەكان يان باوھكان ھەيە، بەمەش خەيالىكى جوان دەبەخشىت و وادەكات شتەكان ببىتە شتى بەرجەستە.

۵. خواستەن لە درووست كورتتەر و كاريگەرتەر، ھۆكاريكى گرنكى سەركەوتنى دەقى ئەدەبىيە، بە ھۆى خواستەنەوھ قسەكەر ئەو مەبەستەى ھەيەتى بە ئاسانى و بە باشى وەدى دىت، ھەموو كەس وەكو يەك، بەرپىژەى لەيەكجيا بۆ گەياندىنى مەبەستەكانى سوود لە خواستەن وەردەگرىت.

۶. ھەموو ئەوانە شىعەرەكانى بىخودى و اتا بەخش و پروون و جوان كردووھ.

به شی چوارهم: درکه (الکنایه)
باسی یه کهم: پیناسهی درکه و بنه رته کانی
باسی دووهم: جوره کانی درکه
باسی سییهم: جوانی و گرنگی درکه

به شی چوارهم: درکه (الکناية)

درکه هونه ریکه له هونه رهکانی ږوونییژی، ږولیکي بهرچاو له زماندا دهگیریت، سهبارت به پیناسه و باسکردنی هونه ری درکه، وهکو هر هونه ریکی تر تیشکی خراوته سهر و ږهوانیژان خستوویانه ته ږوو:

باسی یه که م: پیناسه ی درکه و بنه ږه ته کانی

درکه له ږووی وشه ییه وه: عه رب (الکناية) ی پیده لاین لای ئه وان مه به ست له کینایه: ئه و گوته ییه، که قسه که ر دهریده ږیت و مه به ستی واتایه کی دیکه یه، نه ک واتای وشه کانی گوته که ی خوی، ئه وه تا له فره نکه کانیاندا هاتوه: کینایه ئه وه یه: ((به شتی قسه ده که یین و مه به ست شتیکی تره))^(۱)، واته: ئه گهر وشه ی تر ت به کاره یینا و مه به ست واتایه کی تر بوو. به واتایه کی تر، ((دهر ږینیکه مه به ست لای غه یری ئه و واتایه یه، که له بنجا ږوی دانراوه، هر چه نده ده شی ږو واتای درووستیش هاتی))^(۲).

له کوردیشدا مه به ست له درکه: ئه و دهر ږینه یه، ((له ږووله تدا واتایک ده گه یین، له و دیوی ئه و واتایه ش واتایکی دیکه درکیپنده کریت، مه به ست واتاکه ی دووه مه، نه ک واتا ږوواله تییه یه که سه ره که))^(۳)، واته: شتیکی بلیت و مه به ست شتیکی تر بیت.

درکه له ږووی زار او هییه وه: (عه بدولقا هر جور جانی) ده لیت: ((مه به ست له درکه ئه وه یه، قسه که ر ده یه و واتایه ک له واتاکان بچه سپینی، به لام به و وشانه ناخاته ږوو، که له زمان ږوی دانراوه، به لکو هندی وشه ی تر به کار دینی، که به دوا دها تووینه، یان له بووندا ږو ئه و مان ده بن))^(۴)، واته: له درکه دا هر گیز واتای درووستی وشه و دهر ږینه کان مه به ست نییه، به لکو مه به ست هه میسه واتا درکه ییه که یه، ئه و واتایه ی له و دیوی ږسته و دهر ږینه کان ده یگه یینن، ږوونتر له و پیناسه یه، ږهوانیژانی دیکه گو توویانه: ((درکه ئه وه یه قسه که ر مه به ستی چه سپاندنی واتایه ک له واتاکان بی، به لام به وشه ی ږو دانراوی خوی له زماندا ئه وه ناکات، به لکو ږو وشه ی دیکه دیت و به کاریان دینی، که ږو واتا مه به سته که یان

(۱) الإمام العلامة أبي الفضل جمال الدين محمد بن مكرم ابن منظور الافريقي المصري، لسان العرب، المجلد الخامس عشر، دار صادر، بيروت، دون سنة الطبع، ص ۲۳۳.

(۲) المعلم بطرس البستاني، محيط المحيط (قاموس عصرى مطول للغة العربية)، الجزء السابع، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ۲۰۰۹، ص ۵۵۷.

(۳) ئیدریسه بدوللا مسته فا، لایه نه ږه وانیژیه کانه شیعریکلاسیکیکوردیدا، ل ۲۰۴.

(۴) الشيخ الإمام أبي بكر عبد القاهر عبدالرحمن بن محمد الجرجاني النحوي، دلائل الأعجاز، علق عليه: محمود محمد شاكر، الطبعة الثالثة، مطبعة المدني، مصر، ۱۴۱۳هـ - ۱۹۹۲م، ص ۶۶.

دهبات))^(١)، لیره‌دا راسته‌وخو ناوی شته‌که نابه‌ین، به‌لکو ناوی شتیکی تر ده‌به‌ین که په‌یوه‌ندی به‌مانای یه‌که‌مه‌وه هه‌بیته، تاوه‌کو گوئیگر له‌مانا باسکراوه‌که بو مانا مه‌به‌سته هیما بو کراوه‌که بچی، ((مه‌به‌ستت واتایه‌که‌و به‌وشه‌ی دیکه گوزارشتی لیده‌که‌ی))^(٢)، ئەم پیناسه‌یه ساده‌ترین و کورتترین پیناسه‌ی درکه‌یه، (زه‌مخه‌شری)یش ده‌لیت: ((درکندن له باره‌ی شتیکه‌وه کینایه‌ته))^(٣).

هه‌ندی نوسه‌ری تر له باره‌ی درکه گووتووایانه: ((درکه وازه‌ینانه له قسه‌کردن به ئاشکرا له باره‌ی شتیکه‌وه و قسه‌کردنه به پیوه په‌یوه‌سته‌که‌ی، بو ئه‌وه‌ی له‌رووی واتاوه له باسکراو به‌ره‌و جیه‌یلدر او مان بیات))^(٤)، بو نمونه: پیاوه‌که ده‌ستی دریژه.

ده‌ستی دریژه باسکراوه، مه‌به‌ست نییه، مه‌به‌ست پیاوئیکه زور خیرکه‌ره، که ئەم سیفه‌ته مه‌به‌سته‌و قسه‌که‌ر جیه‌یشتوو، واتا: به ئاشکرا نه‌یه‌یناوه.

ره‌وانیژانی دیکه، له‌وانه: هه‌ریه‌که له ته‌فتازانی له‌کونه‌کان و دکتور محهمه‌د سوله‌یمان له نوییه‌کان ده‌رباره‌ی درکه گووتووایانه: ((درکه ده‌ربریه‌یکه مه‌به‌ست لیی واتا پیوه په‌یوه‌سته‌که‌یه، هه‌ر چه‌نده ده‌شی مه‌به‌ست واتا درووسته‌که‌شی بی))^(٥)، لیره‌دا مه‌به‌ست له درکه ده‌سته‌واژه‌ییکه، مه‌به‌ست لیی واتا درووسته‌که‌ی نییه، هه‌ر چه‌نده ده‌شی مانا راسته‌قینه‌که‌یشی مه‌به‌ست بیته، چونکه هیچ قه‌رینه‌یه‌ک نییه، ریگری بکات له‌وه‌ی مانا راسته‌قینه‌که مه‌به‌ست بیته. بو نمونه: (فلان ده‌ستی پاکه) درکه‌یه، ده‌شی مه‌به‌ستی واتا وشه‌بیه‌که بیته که ده‌ستی پاک و خاوینه‌و چلکی پیوه‌نییه، ده‌شی واتا دووره‌که‌شی مه‌به‌ست بیته، که درکه‌که‌یه مه‌به‌ست لیی که‌سیکی ئەمینه و دزی ناکات.

(١) أبی بکر محمد بن علی المعروف بابن حجه الحموي، خزانه الأدب و غاية الارب، قدم له: د. صلاح الدين الهواري، الجزء الثاني، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت، ١٤٣٠هـ - ٢٠٠٩م، ص ٢٦٤.

(٢) أبی عبدالله فيصل بن عبره قائد الحاشري، تسهيل البلاغة، دار الايمان للطبع والنشر و التوزيع، الاسكندرية، ٢٠٠٦، ص ٨٩.

(٣) الإمام جلاله فخر خوارزم محمود بن عمر الزمخشري، أساس البلاغة، قدم له وعلق حواشيه: د. محمد احمد قاسم، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت، ١٤٣٤هـ - ٢٠١٣م، ص ٧٤٣.

(٤) حامد عبدالهادي حسين، البلاغة والمعنى في النص القرآني، دار الكتب والوثائق العراقية، بغداد، ١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م، ص ١٦٣.

(٥) سعدالدين التفتازاني، شرح المختصر، منشورات دار الحكمة، قم - إيران، دون سنة الطبع، ص ١٢٣. هه‌روه‌ها: د. محمد سليمان عبدالله الاشقر، معجم علوم اللغة العربية، الطبعة الأولى، دار النفائس للنشر والتوزيع، الادن، ١٤٢٦هـ - ٢٠٠٦م، ص ٣٤١.

دیاره لیزه‌دا ئەم بریاره‌ی سه‌روو، قسه‌ه‌له‌گرئ و هه‌موو جارێک راست نییه، چونکه ئەگه‌رچی راسته، زۆرجار ده‌شیت ئەو ده‌ربڕینه‌ی (درکه‌ی پێ درووست ده‌کریت، واتا درکه‌یی و واتا راسته‌قینه‌کە‌یشی بگه‌یینیت، چونکه له درکه‌دا زۆرجار ((به‌به‌ستی ئەقلی هه‌یه و قه‌ت ریگه نادات بیسه‌ر وینای واتای درووست بۆ گوته درکاوه‌که بکات))^(۱)، بۆ نمونه:

له یارانی وه‌فاداران ئەدیبیکی ((زه‌کی)) مابوو
له پر پشتی له دنیا کردو رووی بۆ مولکی عوقبا بوو... ل ۸۱.

له نیوه دێری دووه‌دا له رسته‌ی (له پر پشتی له دنیا کرد) درکه درووست بووه، واتا درکاوه‌که‌ی: بایه‌خ پێ نه‌دان به دنیا، به‌لام واتا درووسته‌که‌ی (له پر پشتی له دنیا کرد)، ئەمه‌یان مه‌حاله و ئەقل قه‌بولی ناکات ئەم رسته‌یه بۆ ئەو واتا درووسته‌ی به‌کارهاتیبیت.

به به‌رچاوگرنتی ئەم نمونه‌یه‌ی سه‌روو و چه‌ندین نمونه‌ی دیکه‌ش ده‌گه‌ینه ئەو رایه‌ی وه‌کو گوتمان، هه‌موو جارێک ناشیت رسته درکاوه‌که ئاسایی بیت بۆ واتای درووستی وشه‌که به‌کارهاتیبیت.

هه‌روه‌ها له زمان و ئەده‌بی فارسی‌شدا ئەم هونه‌ره وه‌ک هونه‌ریکی به‌رز و واتا‌ده‌ر گرینگی پیدراوه و لیکۆلینه‌وه‌ی له سه‌ر کراوه، یه‌کیک له دیارترین ره‌وانیژانی ئەو ئەده‌به (جه‌لاله‌دین هه‌مایی) یه به‌م شیوه‌یه پیناسه‌ی کردووه ((ده‌ربڕینه‌که دوو مانای دوور و نزیکی هه‌یه، ئەم دوو مانایه پیکه‌وه پێوه‌ستن، که زه‌ینی بیسه‌ر له واتای نزیک بۆ واتای دوور بگوازیته‌وه))^(۲).

له زمانی ئینگلیزیشدا به‌رامبه‌ر به درکه زاراوه‌ی (metonymy) به‌کارهاتووه، زاراوه‌یه‌کی دیاری ئەده‌بیاتی کۆن و نوێی ئینگلیزه، زۆرجار له بواری ئەده‌ب و قسه‌ی رۆژانه‌دا به‌کارده‌هینریت، به‌م شیوه‌یه پیناسه کراوه ((درکه وشه‌بیکه یان رسته‌یه‌که، تیایدا بۆ جیگرته‌وه‌ی سیفته‌ی وشه‌یه‌کی تر به‌کارده‌یت له به‌ر سیفته‌تیکی ناسراوی وشه‌که))^(۳).
لای کورد (عه‌زیز گه‌ردی) یش به شیوه‌بیکه دیکه پیناسه‌ی درکه‌ی دا‌رشتووه و گوتوویه‌تی: ((درکه ئەوه‌یه راسته‌وخۆ ناوی سیفته یان مه‌وسووف نه‌دری، به‌لکو به‌هۆی

(۱) ئیدریس عه‌بدو‌للاسته‌فا، لایه‌نه‌ره‌وانیژییه‌کان له‌شعیریکلاسیکی کوردیدا، ل ۲۰۷.

(۲) استاذ علامه جلال الدین همایی، فنون بلاغت و صناعات ادبی، چاپ هفتم، مؤسسه نشر هما، تهران، تابستان ۱۳۷۰، ص ۲۵۵ - ۲۵۶.

(3) On line Dictionary, love tak now corporation, 1999/10/17, www.yourdictionary.com.

شتی ترهوه بدرکینری و له پهوتی رسته که دا دهر بکه وئ. ئەمه مانای مانایشی پئ ده لئین. له درکه دا مهرج نییه نیشانه هه بی بۆ ئه وهی که مانا درکاوه که مه به سته، چونکه هه لده گری مانای راسته قینهی وشه کانیس مه به ست بی، هه ر چهنده مه به سته سهره کی هه ر مانا درکاوه که یه))^(۱).

له کۆی ئه و پیناسانهی سه روو خرایه روو، به کورتی ده توانین بلئین: درکه (الکنایه).. بریتیه له وشه یه ک یان رسته یه ک، که دوو واتای هه یه، یه کیان درووست و یه کیان درکاو، مه به ست و اتا درکاوه که یه، که بۆ غه یری واتای درووستی خۆی دیت و واتایکی درکاو ده گه یینیت، هه ر چهنده هه ندیک جار ده شی واتا درووسته که شی مه به ست بیت، چونکه زورجار هه یچ ریگریه ک یان قهرینه یه ک نیه، به ره لستی ئه وه بکات که واتا درووسته که ی مه به ست بیت.

جیاوازی نیوان درکه و خوازه

۱. له (خوازه) دا له بهر بوونی قهرینه یه ک ریگری له وه ده کات، که مانای راسته قینهی وشه که مه به ست بیت، به لکو ته نیا مانای خوازه یی وشه که مه به سته، به لام له درکه دا زورجار له بهر نه بوونی قهرینه یه ک ریگری له وه ناکریت، که مانا درووسته که مان مه به ست بیت، بۆ نمونه به که سیک دهوتریت (دهست کورت) ده شیت سه ره رای هه ژاری وه کو (کورتی ئەندامی دهست) یش لیکبدریته وه، چونکه له دهسته واژه که دا چ ریگریه ک نیه، ئاماژه به وه بکات، که مه به ست له دهسته واژه که ته نها واتا درووسته که ی بیت، به لام وه کو گوتمان هه ندی جار به ره ستهی ئه قلی هه یه ریگری ده کات له وهی دهر برینه درکاوه که بۆ واتای درووست هاتب.

۲. درکه و خوازه، هه ری هه که یان دهر برینیکن بۆ واتای درووستی خویان به کارنه هینراون، جیاوازی هه که یان له وه دایه، که درکه به زوری له سنووری رسته دهر ده که وئ و خوازه له سنووری وشه.

(۱) عه زیزگه ردی، ره وان بیژی بۆ پۆلی دووه می په یمانگا کانی مه لبه ندی مامۆستایان، پۆلی پینجه می په یمانگا کانی پیگه یان دنی مامۆستایان، ل ۶۹.

بنه‌په‌ته‌کانی درکه

درکه دوو بنه‌په‌ته‌تی سه‌ره‌کی هه‌یه، ئەوانیش بریتینه له:

۱. دهربرینی درکاو (المکنی به): مه‌به‌ست له‌مه ئەوه‌یه، به هۆیه‌وه‌ی درکه دروستبووه.. ئەوه‌ش ((واتای دروستی دهربرینه‌که نییه، به‌لکو واتای پیوه به‌ستراوی ئەو دهربرینه‌یه، له واتایه‌کی تر))^(۱).

۲. واتای درکاو (المکنی عنه): ئەوه‌ی له باره‌یه‌وه‌ی درکینراوه.. ((ئەوه‌ش ئەو واتا دروسته‌شاراوه‌یه، که به درکه ده‌یشارینه‌وه و ده‌بیته مه‌به‌ستی قسه‌که‌ر))^(۲)، واته: مه‌به‌ست لی ئه‌و واتایه‌یه، که له دهربرینه درکاوه‌که به‌رجه‌سته ده‌بیته.

په‌یوه‌ندی نیوان ئەم دوو بنه‌په‌ته‌کانی درکه په‌یوه‌ندی پیویستی و په‌یوه‌ستییه، واته دهربرینی درکاو پیویسته بۆ واتای درکاو، واتای درکاویش په‌یوه‌سته به دهربرینی درکاو.

باسی دووهم: جوهره‌کانی درکه

هونه‌ری درکه‌ش وه‌ک هونه‌ره‌کانی تری پوونییژی، له‌و دابه‌شکردنانه‌ی سه‌رجه‌م په‌وانییژان بۆ جوهره‌کانی (درکه) یان کردوووه، به‌سه‌ر سی جوهره‌ی دابه‌شکراوه، ئەوانیش بریتینه له:

۱. درکه له سیفەت (الکینایة عن الصفه)

۲. درکه له مه‌وسوف (الکینایة عن الموصوف)

۳. درکه له هاوگری (الکینایة عن النسبة)

(۱) ولید إبراهيم قصاب، البلاغة العربية (علم البيان)، ص ۲۳۴. هه‌روه‌ها: د. بن عیسی باطاهر، البلاغة العربية مقدمات و الطبیقات، ص ۲۹۷.
(۲) سه‌رچاوه‌ولا په‌په‌پیشوو.

۱. درکه له سیفەت (الکینایة عن الصفة)

((ئەوێهه له ئاڤوتندا، سیفەتیک، یان چەند سیفەتیک بهینرئ، له نیوانیاندا پەیوەندی و بۆ یەک پێویستی هەبێ، بە شیوەیەک کە بە ھۆی سیفەتە ھاتووہ درکاوەکە، زەین بۆ سیفەتە مەبەستەکە بچێ))^(۱).. بۆ نمونە: دەلێن (فلان ئختیار بووہ).. ئختیاری سیفەتە، مەبەست لێی: شتی لە بیر دەچیتەوہ.. چونکە مرۆقی ئختیار شتی لە بیر دەچیتەوہ. واتە: لەم جۆرەیاندا درکەکە سیفەتی دیاریکراوی کەسێک یان شتێک بدرکینیت، لێرەدا وەسفکراو باس دەکریت و سیفەت دەشاردریتەوہ، ھەرچەند سیفەت خۆی مەبەستە.. بۆ نمونە: عەرەب دەلێت: (مالەکە خۆلەمیشیان زۆرە).. واتە بەردەوام میوانی زۆریان دیت و مالێکی قەرەبالغن، چونکە شیوی زۆر، ئاگری زۆری دەوێ، ئەوہش خۆلەمیشەکە زۆر دەکات^(۲).. بۆ نمونە:

لە پاش ئیمامی نامەوہر ((عومەر)) خەلیفەیی زەمین
درەختی مەعدەلەت سەمەر، چەمەن تیرازی شەرع و دین
نە ھەر لە عەسری عەدلی یا مەرہو لە گورگ ئەبێ ئەمین... ل ۱۹.

درکە لە (مەرہو لە گورگ ئەبێ ئەمین)دایە، کە ئەمە وەسفکراوەکە، مەبەست لێی (دنیا پر لە ئارامی و نە ترسان دەبێ)، چونکە مەرہو سیفەتی فەقیر و نەزانی و گورگیش زۆردار و بویرە، ئەوہش وینەییکی شاعیر کردووێتیە درکە بۆ گوزارشتکردن لە ئارامی و فەقیری و ئەمینی خەلکی دنیا، بەم شیوەیەش لە مانای یەکەمەوہ، کە درکەکە، مەرہو لە گورگ ئەبێ ئەمین، دەگەینە واتای دووہم (دنیا بۆ خەلکی پر لە ئارامی و نە ترسان دەبێ)، ئەوہش درکە، مەرہو لە سیفەت.

دەربرینی درکاو: مەرہو لە گورگ ئەبێ ئەمین.

واتای درکاو: دنیا بۆ خەلکی پر لە ئارامی و نە ترسان دەبێ.

ئارەقم کرد و نەجاتی ھەر نەدام دەردی گوناح

لەرزو تاداری خەجالەت خۆم و روو زەردی گوناح... ل ۳۱.

(۱) بسیونی عبدالفتاح فیود، علم البیان، الطبعة الثانية، مؤسسة المختار للنشر والتوزيع، قاهره - مصر، ۱۴۲۵ھ - ۲۰۰۴م، ص ۲۰۳.

(۲) فضل حسن عباس، البلاغة فنونها و أفنانها (علم البیان و البديع)، الطبعة الأولى، دار الفرقان للنشر والتوزيع، عمان - أردن، ۱۴۰۷ھ - ۱۹۸۷م، ص ۲۴۵.

درکه له (روو زهرد) دایه، که ئه مه وه سفکراوه که یه، مه به ست لیی (شهر مه زارم) ه، چونکه روو زهردی ئاماژه یه بۆ به ردهوام بوون له سهر شتیک و سهر نه که وتنی له و شته و شهرمه زار بوونه، که ئه مه ش سیفه تی وه سفکراوه که یه، ئه م دهر برینه درکاوه (روو زهرد) بوو ته وه سف بۆ خاوه نه که ی، به مه ش درکه له سیفه ت به ره هم هاتوو ه.

دهر برینی درکاو: روو زهرد.

واتای درکاو: شهرمه زارم.

که هه لگیرا جه نازه ی، بوو به مه حشه ر دهشتی سهر قه بران
له بهر گریان و قور پیوان و واوه یلاو عه شاماتی... ل ۱۱۵

درکه له (قور پیوان) دایه، که ئه مه وه سفکراوه که یه مه به ست لیی هاوارو داد له ده ست که سیک یان شتیک، یان خوی زور هیلاک ده کرد، که ئه مه بوو ته وه سف بۆ خاوه نه که ی، به مه ش درکه له سیفه ت به ره هم هاتوو ه.

۲. درکه له مه وسوف (الکینایه عن الموصوف)

((ئه وه یه که مه به ست لیی سیفه ت و هاوگری نییه، به لکو مه وسوفه))^(۱)، وه کو (خاوه نی ئه رز و سه ما) کینایه ته له (ئه لالا) و (نانه خو ره ی پینج ئه نگوست) کینایه ته له مرو ف چونکه ئه وانه سیفه تی ئه و مه وسوفانه ن. واته: ئه و درکه یه یه که مه به ست لیی خودی مه وسوفه که یه، چه ند سیفه تیک ده گو تر ی، که ئه و سیفه تانه له شتیکدا هه ن، به هوی ئه و سیفه تانه ده گه یه نه ناسینی خاوه نی سیفه ته کان، به شیکی زور له مه ته له کانی کورد له م جو ره ن. بۆ نمونه:

بوچی نه بی به ساحیی نووره یی نه بیره یی

((عوسمان)) که بۆنی دوو گو لی له و نه و به هاره کرد... ل ۳۵.

دهر برینی درکاو: بۆنی دوو گو لی له و نه و به هاره کرد

واتای درکاو: دوو کچی له و ماله بۆن خو شه برد

(۱) حفنی محمد شرف، التصوير البیانی، الطبعة الثانية، مكتبة الشباب، القاهرة، ص ۲۲۳. ههروهه ها: د. أحمد هنداوی هیلال، استدرکات (السعد علی الخطیب فی المطول)، الطبعة الأولى، مكتبة وهبة، القاهرة، ۱۹۶۲هـ - ۲۰۰۱م، ص ۲۱۷.

درکه له (بۆنی دوو گۆلی لهو نهوبه هاره کرد) دایه، که بهواتای دوو کچی پیغه مبه ر (دروود و سلأوی خوای له سه ر) هاتوو، ئه ویش (پوقیه و ئومموکه لسوم) ن. ئه م دهر برینه درکاوه ی (بۆنی دوو گۆلی لهو نهوبه هاره کرد) بوو ته وه سف بۆ خاوه نه که ی که (دوو کچی پیغه مبه ر) ه، به وهش درکه له مه وسوف به ره م هاتوو.

۳. درکه له هاوگری (الکینایه عن النسبه)

((مه به ست ئه وه یه سیفه تی بۆ مه وسوفی بچه سپینری، ئه و سیفه ته بۆ شتی ده چه سپینری، که پئی ده گات، یان ره تده کریته وه پئی بگات، بۆ ئه وه ی له م ریگه یه وه بۆی بچه سپینری، یان لئی دوور کریته وه))^(۱). بۆ نمونه: (شکو له نیو پو شاک ی فلان دایه و ریز و پیاوه تی له نیو جله کانی فلان دایه)، ئه وهش درکه یه له وه ی فلان شکو دار و خاوه ن ریز و پیاوه تییه. واته: ((مه به ست ئه وه یه راسته وخو مانایه ک له ماناکان به که سیک نه دریت))^(۲)، یان ئه وه یه راسته وخو سیفه تی شتیک یان که سیک دهر نه خرئ، به لکو ئه و سیفه ته بخریته پال شتیکی سه ر به ئه و که سه، له م ریگه یه وه سیفه ته که بۆی بچه سپینری. بۆ نمونه:

وه ها بازاری حوسنی گهرمه ((ته و فیک))، وه ک ((عه زیز)) ی خو م
خه ریکی رو حه بیدا مو شته ری گه ر ماهی که نه عانه... ل ۹۹.

(وه ها بازاری حوسنی گهرمه ته و فیک)، ئه و رسته یه یه که درکه که ی دروست کردوو، واته: ته و فیک به رده وام خه ریکی چاکه کردنه، هو کاری دروست کردنی درکه که زور چاکه کردنی و باشی و جوانییه، که وای له شاعیر کردوو به م شیوه یه بنوسیت، که واشیبت لیکچوون له نیوان (ته و فیک) و (عه زیز) دا هیه، ئه وهش درکه یه له هاوگری، چونکه سیفه ته که راسته وخو نه هینراوه و وه کو هو کاریک پیشکه شی (ته و فیک) کراوه.

دهر برینی درکاو: وه ها بازاری حوسنی گهرمه ته و فیک

واتای درکاو: ته و فیک به رده وام خه ریکی چاکه یه

(۱) احمد هندأوی هلال، الکینایه فی لسان العرب لابن منظور، الطبعة الأولى، مكتبة وهبة، قاهرة، ۱۴۲۴هـ - ۲۰۰۳م، ص ۲۵.

(۲) محمد جلال الذهبی، سمات البلاغة عند الشيخ عبدالقاهر، الطبعة الثانية، مطبعة الأمانة، ۳ شارع جزيرة بدران - شبرا مصر، بدون سنة الطبع، ص ۲۷۸.

چەند جۆرىكى دىكەى دركە

۱. دركەى گشتى

((ئەو دركەيەيە، كە بە تىپەرىنى رۆژگار نەتەو بەرھەمى ھىناوہ و ھەموو تاكىكى نەتەو بەكارىدىنى، بەبى ئەوہى جى پەنجەى كەسى بە سەرەوہ بى و بەبى ئەوہى شتىكى تازە تيا بى))^(۱)... واتە: واتاى دركاوہكەى بە تىپەرىنى رۆژگار لاي ھەموو تاكىكى نەتەوہ يەك مەبەست دەگەيىنى.. بۇ نمونە:

خوسرەويكى وا بەنازو عيشوہ ھىند شەكرى شكاند
بووم بە فەرھاد ئاخرى بۇ گفتوگوى شيرىنى ئەو... ل ۸۶.

دەرپرېنى دركاو: شەكرى شكاند

واتاى دركاو: قسەيەكى كرد

(شەكرى شكاند) دركەيىكى گشتىيە و ھەموو نەتەو بەكارىدىنى، پەندىكى باوہ، ئىتر چ شتىكى نوئى تيا نىيە.

تابووتى توى كە دى وەتەن ئەمرو بە چاوى خوى
پشتى شكا كە عەشرەتى ساحىب نىشانى كورد... ل ۱۰۸.

دەرپرېنى دركاو: پشتى شكا

واتاى دركاو: زەرەرو زىانيان پىكەوت و تووشى بەلا بوون

(پشتى شكا) دركەيىكى گشتىيە و ھەموو نەتەو بەكارىدىنى، شتىكى نوئى تيا نىيە.

۲. دركەى خەبەرى

((ئەو دركەيەيە كە لە ناواخنى خويدا خەبەرىك پىشكەش دەكات و وەكو رستەيىكى خەبەرى دەخرىتە روو))^(۲).. واتە: واتا دركاوہكەى خەبەرى شتىكىمان پىدەدات.. بۇ نمونە:

ئىتر بۇ خاترى رىشى سىپى شىخى ((ضياءالدين))

علاجى! روو رەشم، موستەغرىقى عىسيانەكەى خوت ھات... ل ۲۷.

(۱) ئىدرىسە بدوللامستەفا، لايەنەرەوانىيىبەكانلە شىعەرىكلاسىكىكورىدا، ل ۲۱۶.

(۲) سەرچاوەپيشوو، ل ۲۱۹.

دەربەرییە درکاو: روو رەشم

واتای درکاو: تاوانبار و گوناھکار و شەرمەزارم

دەربەرییە درکاو لێرەدا بە شیوازی خەبەری هاتووہ (روو رەشم)

بۆ نەمانی مەزالیم، سوارانی جەنگی

تەپڵی بازیان لێدا بە شوخ و شەنگی... ل ١٤٤.

دەربەرییە درکاو: تەپڵی بازیان لێدا

واتای درکاو: جەنگیان راگەیاندا

دەربەرییە درکاو لێرەدا بە شیوازی خەبەری هاتووہ (تەپڵی بازیان لێدا).

٣. درکەیی مەرجی

((ئەو درکەییە کە لە ناواخنی خۆیدا زیاتر لە مەبەستیک پیشکەش دەکات و وەکو

رستەییکی مەرجی دەخریتە روو))^(١)، واتە: دەربەرییە درکاو بە شیوازی مەرجی دەخریتە روو.. بۆ نمونە:

زمانت بگرە تا پاپۆری ئیمان سەلامەت بێ

پەنا بە خوا لە گێژی حیددەتی دەریایی پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)... ل ٤٣.

دەربەرییە درکاو: زمانت بگرە

واتای درکاو: قسەیی غەلەت و زیاد نەکەیی

دەربەرییە درکاو لێرەدا بە شیوازی مەرجی هاتووہ (زمانت بگرە) ئەمە بووئە فرمانی

مەرج و ئەگەر روونەدات، ئەوا وەلامی مەرج کە (ئیمان سەلامەت بێ)یە، هەر روونادات.

٤. درکەیی فرمانی

ئەو درکەییە، کە فرمانی شتیکت بێ دەکات.. بۆ نمونە:

خاکی بەرپیی ئەو بە ((بێخود)) گەر بە ریفەت تالیی

دەس بە داوین کرتنی بۆ بانی عیرفان سوللەمە... ل ٩٩.

(١) ئیدریسە بدوللامستەفا، لایەنەرەوانیترییەکانلەشیعیریکلاسیکیکوریدیا، ل ٢٢٠.

ئەم دېرە دوو دركەى تىدايه، ھەردووكيان فرمانين.. ئەوانيش برىتینه له:

دركەى يەكەم:

دەربېرىنى دركاو: خاكى بەرپىي ئەوبە

واتاى دركاو: خزمەتكارىيە

دركەى دووھم:

دەربېرىنى دركاو: دەس بە داوین گرتنى

واتاى دركاو: لە تۆوہ ئومىدەمە سەر بکەوم و نەكەوم، ھەر دوو دركەكان بە شىوازی

فرمان ھاتوونە.

باسى چوارەم: جوانى و گرنكى دركە

ھەر ھونەرئىك لە ھونەرەكانى رەوانىيىژى كە دروست بوو، چەند سوڊىكى ديارىكراوى ھەيە، جىگەى خۆى لە ئەدەب و زماندا گرتوو، دركەش وەك ھەر ھونەرئىكى رەوانىيىژى چەند جوانى و گرنكى ھەيە، گرنگترىنيان لەم خالانەى خوارەوہ دەخەينەرۆو:

۱. ئەو واتاىەى لە رىگەى (دركە) دەردەبېرىت كارىگەرتر و بەھىزترە لەو واتاىەى، كە بەشىوہىيىكى راستەوخۆ دەردەبېرىت، بۆ نمونە: كە دەگوترىت (دەستى خۆى گەزت)، دركە بۆ واتاى پەشىمان بوونەوہ دىت، ئەمەش كارىگەرى زياترە لەوہى، بە شىوہىەكى راستەوخۆ بگوتراىە.

۲. لە رىگەى (دركە)وہ قسەكەر دەتوانى گوزارشت بە ھەموو شتىك بكات، بەتايبەت ئەو شتانەى ناشىت بە راستەوخۆ لە بارەى ئاساييدا لە كۆرۆ كۆبوونەوہ فەرمىيەكان لەبەر ھەر ھۆيەك بگوترى، وەك رىزگرتنىك لە گوڭر.

۳. شاردنەوہو ئاشكرا نەكردنى واتاى مەبەست و دەرنەبېرىنى بە راستەوخۆى، ئەمەيان يەكئىكە لە گرنگترىن ئەركەكانى دركە كە پەناى بۆ دەبېرىت.

۴. درکه وهک هونه ریک پاریزگاری ئەو هه موو پهنده جوان و پر واتایانه دهکات، که له سهرده مینک له سهرده مهکاندا به کارهاتوون، بویه شتی جوان و چیژدار دهخاته بهر گوئی گوئگر.

۵. درکه واتاکان له وینهی جواندا پیشکەش دهکات، ئەمهش بیگومان له تایبهتمه ندییهکانی ئەم هونه رهدایه، ههروهک چون وینه کیشیک وینه یه کمان بو دهکیشیت به شیوازیکي جوان، ئەوا درکهش به هه مان شیوه واتایه کمان پیشکەش دهکات به شیوازیکي جوان و سهرنج راکیش.

۶. هونه ری درکه رۆلکی گرنگ ده بینیت له دهوله مه ند کردنی فه رهنگی زمان و ئامانجیکه له ئامانجهکانی رپوونبیژی، زور کهس ناتوانیت ئەم هونه ره به کاربهینیت مه گه ر کهسیکی پسپور نه بیت و خاوه نی ههستیکی ناسک و سهلیقه ییکی باش نه بیت، ئەم هونه ره وینهی جۆراو جۆر به جوانترین ده ربین و شیرنترین واتا پیشکەش دهکات.

به شی پیئجه م: جوانی هونه ره کانی پروونیژی

۱. پروونکردنه وه

۲. کورتبری

۳. قسه کردن به وینه

هه وانگه ی کتیر

بهشی پینجه م: جوانی هونه ره کانی پروونیژی

به هوی هونه ره کانی پروونیژییه وه چه ندین شیوازی جوان دروست ده بیت و قسه که ر پیشکشی به گوینگر ده کات، ئه وانیش بریتینه له: پروونکردنه وه، کورتبری، قسه کردن به وینه، که به هموویانه وه (دیوانی بیخود) یان جوانکردوه، مه به ستیش له م سنیانه ئه مانه ی خواره ون:

۱. پروونکردنه وه

قسه که پروون وئاشکرا بیت واته نه ک ساده بیت، به لام جوانیه کی تیدا بیت خه لکی ئاقل تیگات، هم له زه تی پیدات ئه مهش هونه ره، چونکه ئه گهر دهر برین ساده بوو، هموو زانا و نه زانیک تییده گات، بویه ئه و چیژهی نابیت، به لام ئه گهر دهر برین پروون بوو، ئه و چیژیکی هونه ری ده بیت، هونه ره کانی پروونیژی هموویان له و جورهن، که گوتار له راسته و خوی و ساده یی رزگار ده کهن و به رگیکی هونه ری و جوانیه کی ئه ده بییان به به ردا ده کهن، بؤ نمونه: که گوتمان (گورگه که هه ره شه ده کات).

مه به ست له گورگ له لای هموو ئه وانهی ئاقل و دیدیکی جوانی ناسییان هه یه پروونه، که مه به ست گورگی چوار پی نییه، ئاژهل نییه، به لکو که سیکه که سیفاتی درنده ی له گورگ وهرگرتوه، ئه مهش پروونکردنه وه یه کی جوانه بؤ باسی که سیک که به گورگ ده چیت.

۲. کورتبری

هونه ره کانی پروونیژی زورجار به تایبه ت خواستن و خوازه کان، یان ئیدیومه کانیش به کورتی گوزارشت له واتای زورتر ده کهن، که ده لین (شار تیگهی)، مه به ست ئه وه یه خه لکی شار تیگهی، بکه ره که له باره ی دروستدا خه لکه، لبراهه، واته: کورتبری کراوه، به لام واتاش و هکو خوی ماوه ته وه چونکه هموو ئاقل و لیها توه ک به باشی تییده گات، که مه به ست له م دهر برینه چیه، واته به که مکردنه وه ی وشه، واتا که می نه کردوه.

ئەو دەش كەواتە ئەو ھونەرانەى رەوانىيەى نىوہى مەبەستەكانى رەوانىيەى بەرجەستە دەكەن، كە لە كۆنەوہ زانايانى رەوانىيەى گوتوويانە: (رەوانىيەى برىتيە لە كورتبەى بى كەم و درىژبەى بى زيادە).

۳. قسەكردن بە وینە

ھونەرەكانى رەوانىيەى ھەر ھەموويان برىتینە لە قسەكردن بە وینە، جا يان بە راستەخۆى وینەكە دروست دەكرى وەكو لە ليكچوواندندا ئەو شىوازە بەدیدیەكەين. بۆ نمونە دەگوترى (منداڵەكە لە جوانیدا دەلىی گولە) ئەمە وینەيەكى ليكچوواندنى رەوانىيەى و راستەخۆيە، يانیش بە ناراستەخۆ وینەكە بەرەو واتايەكى ترممان دەبات، بۆ نمونە دەلىين (مالىكن دلپان گەورەيە)، دلپان گەورەيە وینەى سيفەتيكى ماددى مرقەقەكانە وەھامان بۆ وینا دەكات، كە لە رەوانىيەى قەبارەوہ ھەموو ئەندامانى ئەو مالە دلپان گەورە بى، بەلام خوينەرى وشيار و خەلكى جوانيناس دەزانى مەبەست قەوارەى دل نى، بەلكو مەبەست ئەوہيە، كە ئەو مالە ھەميشە لە كەموو كورپيەكانى خەلكى چاو دەپوشن و تورە نابن، ئەمە واتايەكەيە مەبەستى قسەكەرە، بەلام چۆن گەيشتینە ئەو واتايە كاتيک لە دەربرینەكە ورد دەبينەوہ دەبينين وینەيەكى ھونەرى ئیمە گەياندە ئەم واتايە نەوہك وشە ئەو واتايەى بۆ دروست كرديين، ئەمەش بەرھەمھينانى ئەدەبىيەت (شيعرييەت)ە، كە دەربرين و تيکستى ئەدەبى دروست دەكات.

ئەنجام

ئەنجام

لە كۆتايى ئەم نامەيەدا (هونەرى رۈونبىژى لە شىعرەكانى بىخود دا) گەيشتىنە چەند ئەنجامىك، لەمانەى خوارەو كورتىان دەكەينەو:

۱. رۈونبىژى زانستىكى ديارو چرو پرو فرە هونەرى نيو زانستى رۈوانبىژىيە، كە بەھۆيەوھى تاكە واتا بە رىگە و شىۋازى ئەدەبى لە يەكجيا پىشكەش دەكرىت. هونەرى رۈونبىژىش بە راي زانايان لە چوار هونەردا كورتدەكرىنەو، كە لىكچوواندن و خوازە و خواستن و دركەن. (بىخود)يش ئەم زانستەى بە وردى و هونەرىيانە و بە زۆرىكى شىۋاز و پەيوەندى و رىگەى جۆراو جۆر لە شىعرەكانىدا بەرجەستە كردوو، بەھۆيەوھى دەيان وىنەى ئەدەبى كارىگەر و جوان و سەرنجراكىشى بەرھەم ھىناو.

۲. بىخود توانايەكى باشى لە بەكارھىنانى لىكچوواندندا ھەبوو و بايەخىكى زۆرى پىداو ھو زۆرتىن جۆرى لىكچوواندى بەكارھىناو، بەپىيى بنەرەتە سەرھكى و ناسەرھكىيەكان، شەش جۆرو، بە پىيى ئەقلى ھەستى دوو لايەنەكانى لىكچوواندن، چوار جۆر، بە پىيى ژمارەى لىچوو و لەوچوو، دوو جۆر، بەپىيى تاك و كۆى لىچوو و لەوچوو، چوار جۆر، ھەروھە چەندىن جۆرى لىكچوواندى لىكدراو و پىچراو و بلاو و ئاوەژوو و نائاشكرا و مەرجدار، كە بە ھەموويان دەگەنە (۳۳) جۆر و شىۋازى لىكچوواندن، لە لىكچوواندەكانىشىدا بە زۆرى ئەوزارى بەكارھىناو، بە زياتر لە بىست ئەوزارى لىكچوواندن، كە: ئەو ئەوزارە پىنجى عەرەبى و سىيى فارسى و ئوى كوردى، لە نيو ئەوزارەكانىشىدا زياتر بايەخى بە ئەوزارە كوردىيەكان داو، شاعىر بەشدارى باشى ھەيە و چەندىن مەبەستى جوانى پى خزمەتكردوو.

۳. خوازە هونەرىكى فراوانى ھونراوھەكانى ئەم شاعىرەيە، دروستكردنى خوازە بەرھەمى ئەقلى تىژ و خەلكى بە توانايە، لاي بىخود (سىزە) شىۋازى خوازە سوودى لىوەرگرتوو، كە برىتىنە لە پەيوەندىيەكانى: كەرتى، گشتى، رابردوويى، ھاوسىيەتى، كاتى،

شوینی، بهرکاری، ئاوه‌لناوی، ژماره‌یی، تایبه‌تکردن، هویی، سه‌رچاوه‌یی، خاوه‌ندارییه‌تی. به شیوه‌یه‌کی گشتی هه‌ست و داهینانی خوازه لای بیخود ئاماده‌یه‌کی به‌رچاوی هه‌یه له دروستکردنی وینه شیعریه‌کانیدا.

۴. خواستن که به هونه‌ریکی به‌رز و کاریگه‌ری شیعی دادهنریت، له کۆن و نویدا په‌یوه‌ندی به ئەزموون و پاشخانی زانستی و هونه‌ری و ئاگایی شاعیره‌وه هه‌یه، هونه‌ریکه توانای به‌ره‌مه‌ینانی شیعریه‌تی هه‌یه، لقیکی گه‌وره‌ی خوازه‌ی زمانیه، گه‌لی شیواز و جۆری لیکراوه‌ته‌وه، بیخودیش گرنگی زۆری پیداه، وینه‌ی خواستنی به‌هیز و په‌نگینی به‌ره‌مه‌یناوه، به به‌رچاوغرتنی گه‌لی هۆکار، جۆره‌کانی خواستن ده‌ستنیشان ده‌کری، لای ئەم شاعیره ئەوه‌ی به‌دیکارا، به به‌رچاوغرتنی وشه‌ی خواستراو: خواستنی تاکه وشه، دوو جۆره: بنجی و شوینکه‌وته‌یی به‌دیکارا، له‌گه‌ل خواستنی رسته‌ی لیکدراو، به به‌رچاوغرتنی دوو لایه‌نه‌کانی خواستن (لیخواستراو و بۆخواستراو)یش دوو جۆری دیکه‌ی خواستنی ئاشکرا و خواستنی درکاو به‌دیکاراون، به به‌رچاوغرتنی بۆگونجاوه‌کان سی جۆری خواستن به‌دیکارا، ئەوانیش بریتینه له خواستنی ره‌ها، خواستنی پالیئوراو، خواستنی په‌تی به به‌رچاوغرتنی هه‌ستی و ئەقلی دوو لایه‌نه‌کانی خواستنیسی جۆری، خواستنی ئەقلی هه‌ستی، خواستنی هه‌ستی هه‌ستی، خواستنی ئەقلی ئەقلی، نمونه‌یان بۆ دۆزراوه‌ته‌وه، به به‌رچاوغرتنی گونجاوی و نه‌گونجاوی دوو لایه‌نه‌کانی خواستن، دوو جۆری: خواستنی گونجاوی و خواستنی نه‌گونجاوی به‌دیکاراون، ئینجا خواستنی گشتی و خواستنی راسته‌قینه، که به هه‌موویان ده‌گه‌نه (۱۶) جۆرو شیوازی خواستن لای ئەم شاعیره به‌دیکاراه.

۵. دوا هونه‌ری زانستی روونبیزی درکه‌یه، ئەم هونه‌ره‌ش به‌و هۆیه‌ی هونه‌ری به‌کاره‌ینانی ته‌کنیکی کورتبیری و ئاماژه‌ی خیرا و واتای به‌هیزتر و کاریگه‌رتره له‌و واتایه‌ی، به شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ ده‌خړیته‌پروو، درکه خوازه‌یه له ئاستی رسته‌دا، لای ئەم شاعیره گرنگی زۆری پیدراوه، چه‌ندین جۆری درکه وه‌کو: درکه له سیفەت و له مه‌وسوف و له

هاوگری به چەندین ریگه و شیوازی گشتی و فرمانی و خەبەری و مەرجی بەرھەمھینراوە،
بە ھەموو ئەوانەش (۷) جۆر و شیوازی درکەمان لای ئەم شاعیرە بەرجەستە کردوووە و
ھۆنراوەکانیان لە ڕووی واتاوە کاریگەر و بەھێزتر کردوووە.

۶. لیکدانەووە و شیکردنەووەی شیعەرەکانی بێخود لە ریگەیی ئەم ھونەرانیوە تیگەیشتن
ئاسان دەکات و چێژی شیعری دەبەخشیت، شاعیر جوانترین وینەیی لە ریگەیی ئەو
ھونەرانیوە بنیات ناوە و ڕوونکردنەووە و کورتبەری لە مەبەستەکانی خۆی لە ریگەیی ئەم
ھونەرانیوە ڕوونبێژی بەرجەستە کردوووە.

ھەوێنامەیی کتێب

سەرچاوه كان

سەرچاوه كان

قورئانی پیرۆز

فهرموده‌ی پیغه‌مبهر (ص)

یه‌که‌م: به زمانی کوردی

أ. کتیب

1. ئه‌ره‌ستۆ (2011)، هونه‌ری شیعر، وهرگیترانی له ئینگلیزییه‌وه: عه‌زیز گه‌ردی، چاپی دووهم، خانه‌ی چاپ و په‌خشی رینما، سلیمانی.
2. ئه‌فلاتون (2011)، سه‌رجه‌م به‌ره‌مه‌کانی ئه‌فلاتون، وهرگیترانی: عیمران هاواری، به‌رگی سینیهم، چاپی یه‌که‌م، خانه‌ی چاپ و په‌خشی رینما، سلیمانی.
3. ئیدریس عه‌بدوڵلا (2010 - 2011)، شیواز و شیوازگه‌ری، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی روژه‌ه‌لات، هه‌ولیر.
4. ئیدریس عه‌بدوڵلا مسته‌فا (2011)، لایه‌نه‌ ره‌وانیژییه‌کان له شیعرێ کلاسیکی کوردیدا به‌ نمونه‌ی حه‌مدی و حاجی قادری کۆیی، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولیر.
5. ئیدریس عه‌بدوڵلا (2012)، شیواز، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی مناره، هه‌ولیر.
6. ئیدریس عه‌بدوڵلا (2013)، کۆوانه‌کانی ره‌وانیژی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی روژه‌ه‌لات، هه‌ولیر.
7. بورهان محمد امین (2002)، ته‌فسیری ئاسان بو تیگه‌یشتنی قورئان، چاپی سینیهم، له‌ بلاوکراوه‌کانی کتیبخانه‌ی روژنیر له سلیمانی - هه‌ولیر.
8. حوسین محه‌مد عه‌زیز (2004)، یاقووت و زم‌پووتی کوردیی (ئایین و فه‌لسه‌فه)، به‌رگی دووهم، چاپخانه‌ی شقان.
9. ده‌ریا جه‌مال هه‌ویزی (2009)، وینه‌ی روونییژی له کۆمه‌له‌ شیعرێ (شه‌هید به‌ ته‌نیا پیاسه‌ ده‌کات)ی قوبادی جه‌لیزاده‌دا، چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی سلیمانی، سلیمانی.

۱۰. ره‌فیک حلمی (۱۹۸۸)، شعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، المکتبه‌ الوگنیه، بغداد.
۱۱. مه‌لا سامان هه‌له‌بجه (۲۰۱۴)، گولستان (ژیانی ناووداران و شاعیرانی کورد)، چاپی یه‌که‌م، کتیبخانه‌ی هه‌ژار موکریانی، هه‌له‌بجه.
۱۲. سه‌ردار ئه‌حمد سه‌سه‌ن گه‌ردی (۲۰۰۴)، بنیاتی وینه‌ی هونه‌ری له‌ شیعی‌ری کوردیدا (۱۹۷۰ - ۱۹۹۱)، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی.
۱۳. سدیق بۆره‌که‌یی (سه‌فی زاده) (۲۰۰۸)، میژووی وێژه‌ی کوردی، به‌رگی دووهم، چاپی دووهم، ده‌زگای چاپ و بلاوکراوه‌ی ئاراس، هه‌ولێر.
۱۴. شوکور مسته‌فا (۲۰۱۱)، ئه‌ندیشه‌ و هونه‌ر له‌ پیشکه‌وتنی کومه‌لایه‌تیدا، چاپی دووهم، ده‌زگای توێژینه‌وه‌و بلاو کردنه‌وه‌ی موکریانی، هه‌ولێر.
۱۵. عه‌بدولرهباق بيمار (۲۰۰۶)، خویندنه‌وه‌یه‌کی تازه‌ی هه‌له‌به‌ستی کوردی، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر.
۱۶. عه‌بدوللا سه‌راج (۲۰۰۸)، با له‌ هونه‌ر بگه‌ین، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی خانی - ده‌وک، هه‌ولێر.
۱۷. عه‌زیز گه‌ردی (۱۹۷۲)، ره‌وانیژی له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا، به‌رگی یه‌که‌م، پرونیژی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی دار الجاحظ، بغداد.
۱۸. عه‌زیز گه‌ردی (۱۴۲۳ک - ۲۰۰۲ز)، ره‌وانیژی بو پۆلی دووهمی په‌یمانگاکانی مه‌له‌بندی مامۆستایان، پۆلی پینجه‌می په‌یمانگاکانی پینگه‌یانندی مامۆستایان، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر.
۱۹. عه‌لاه‌دین سه‌جادی (۲۶۶۷ک - ۱۹۶۷م)، ئه‌ده‌بی کوردی و لی‌کۆلینه‌وه‌ له‌ ئه‌ده‌بی کوردی، چاپخانه‌ی مه‌عارف، بغداد..
۲۰. عه‌لاه‌دین سه‌جادی (۱۹۸۶)، خو‌شخوانی (گوزاره‌کاری، ره‌وانکاری، جوانکاری)، چاپخانه‌ی زانکۆی سه‌لاه‌دین

۲۱. کامل حسن عزیز البصیر (۱۴۰۳ک - ۱۹۸۳ز)، ره‌خنه‌سازی میژوو و په‌یره و کردنی، چاپخانه‌ی کوری زانیاری عیراق، به‌غداد.

۲۲. که‌مال مه‌مند میراوده‌لی (۱۹۷۹)، فه‌لسه‌فه‌ی جوانی و هونه‌ر (ئیستاتیکا)، مطبعه‌ی مدیریه دار الکتب للطباعه والنشر، به‌غداد.

۲۳. لیو تولستوی (۲۰۰۹)، هونه‌ر چیه‌یه؟، وه‌رگیترانی: هه‌ژار ره‌حیمی، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای توژیینه‌وه و بلاو کردنه‌وه‌ی موکریانی، هه‌ولیر.

۲۴. مارف خه‌زنه‌دار (۲۰۱۰)، میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، به‌رگی شه‌شه‌م، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی ئاراس، هه‌ولیر.

۲۵. بابه شیخی مه‌ردوخ رۆحانی (۲۰۱۱)، میژووی ناودارانی کورد، وه‌رگیترانی: ماجد مه‌ردوخ رۆحانی، به‌رگی دووهم، چاپی یه‌که‌م، له‌ کتیبه‌کانی ئه‌کادیمیای کوردی، هه‌ولیر.

۲۶. محمد سعید ابراهیم محمدی (۱۳۶۴)، گه‌شتی له‌ علمی به‌لاغه (معانی، بیان، بدیع، عروض، قافیه)، ان‌ربایجان غربی، مه‌باد.

۲۷. موحسین ئه‌حمه‌د مصطفی گه‌ردی (۲۰۱۳)، به‌هاری ره‌وانیژی (واتاناسی، پوونبیژی، جوانکاری)، چاپی یه‌که‌م، نارین بو چاپ و بلاوکردنه‌وه، هه‌ولیر.

۲۸. موعته‌سه‌م ساله‌یی (۲۰۰۷)، ئه‌ده‌ب و هونه‌ر، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی پوون، سلیمانی.

۲۹. نه‌وزاد که‌له‌ور (۱۴۲۹ک - ۲۰۰۸ز)، ره‌هه‌ندی ئایین له‌ شیعی کلاسیکی کوردی کرمانجی خواروو، چاپی یه‌که‌م، نوسینگه‌ی ته‌فسیر بو بلاوکردنه‌وه و راگه‌یاندن، هه‌ولیر.

۳۰. هه‌ژار فه‌قی سلیمان حسین (۲۰۱۴)، پوونبیژی له‌ شیعی مه‌حوی دا، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی.

ب. فه‌ره‌نگ:

۳۱. گیوی موکریانی (۱۹۹۹)، فه‌ره‌نگی کوردستان، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس، هه‌ولیر.

۳۲. شیخ محمدی خال (۱۳۸۳هـ - ۱۹۶۴م)، فرههنگی خال، جزمی دووهم، چاپخانهی کامهرانی، سلیمانی.

۳۳. شیخ محمدی خال (۱۳۹۶هـ - ۱۹۷۶ز)، فرههنگی خال، جزمی سییهه، چاپخانهی کامهرانی، سلیمانی.

۳۴. ههژار (۱۳۹۱)، ههنبانه بۆرینه، فرههنگی (کوردی - فارسی)، چاپی ههشتهه، سروش، تهران.

ت. نامه‌ی ئه‌کادیمی:

۳۵. عه‌بدول سه‌لام سالار عه‌بدولپه‌حمان (کانوونی دووهمی ۲۰۰۰)، هونه‌ری ره‌وانیژی له شیعی‌ری نالیدا، نامه‌ی ماسته‌ر، پیشکه‌شکراوه به کۆلیژی زمانی زانکۆی سلیمانی.

۳۶. نه‌وزه‌ت ئه‌حمه‌د عوسمان (جه‌مادی ئاخیری ۱۴۱۲هـ - کانوونی یه‌که‌می ۱۹۹۱م)، پوونبیژی له شیعی‌ری کلاسیکی کوردیدا به نمونه‌ی مه‌لای جزیری و نالی، نامه‌ی ماسته‌ری پیشکه‌شکراوه به به‌شی کوردی کۆلیژی ئادابی زانکۆی سه‌لاحه‌ددین.

پ. دیوانی لیکۆلینه‌وه:

۳۷. مه‌لا مه‌حمودی مفتی، ناسراو به بیخود (۱۹۷۰)، دیوانی بیخود (کوردی و فارسی)، کۆکردنه‌وه و ریکخستن و له‌سه‌ر نویسی: مه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم، چاپخانه‌ی سلمان الاعقمی، به‌غدا.

۳۸. مامۆستا مه‌لا مه‌حمودی مفتی، ناسراو به (بیخود) (۱۳۸۶)، دیوانی بیخود، کۆکردنه‌وه و ریکخستن و له‌سه‌ر نویسی: موحه‌مه‌دی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم، چاپی یه‌که‌م، بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان، سنه.

ج. گۆفار:

۳۹. سه‌ردار ئه‌حمه‌د گه‌ردی (۱۹۹۷)، ئه‌وزاری لیکچوواندن له شیعی‌ری کوردیدا، گۆفاری کاروانی ئه‌کادیمی، ژماره: (۲)، به‌رگی یه‌که‌م، هه‌ولێر.

٤٠. سهردار ئەحمەد گەردی (٢٠٠١)، لیکچوواندن و پۆلی له دروستکردنی وینەیی هونەری له شیعەرەکانی (ئەحمەد موختار بەگی جاف)دا، گۆڤاری زانکۆی سلیمانی، ژمارە: (٥)، سلیمانی.

٤١. م. عبدالسلام سالار (کانونی یەکەمی ٢٠٠٣)، پەیبەردن بە جیاوازیی نیوان چەند هونەریکی رەوانییژی، گۆڤاری زانکۆی سلیمانی، بەشی B، ژمارە: (١٢)، سلیمانی.

٤٢. مارف خەزنەدار (١٩٧٨)، ووشەو تەعبیری تازە له شیعەری بیخود، گۆڤاری کۆلیجی ئەدەبیات، زانستگای بەغدا، ژمارە: (٢٢)، چاپخانەیی دار الجاحظ، بەغدا.

دووهم: بە زمانی عەرەبی:

کتیب:

٤٣. ابن عبدالله أحمد شعيب (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م)، بحوث منهجية في علوم البلاغة العربية، الطبعة الأولى، دار ابن حزم للطباعة ونشر، بيروت - لبنان.

٤٤. ابن عبدالله أحمد شعيب (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م)، الميسر في البلاغة العربية، دروس و تمارين، الطبعة الأولى، دار ابن حزم، بيروت - لبنان.

٤٥. العالم العلامة أحمد بن محمد بن علي الفيومي المقرئ (١٩٨٧)، المصباح المنير (معجم عربي - عربي)، مكتبة لبنان، بيروت - لبنان.

٤٦. أبي الحسين أحمد بن فارس بن زكريا (١٤٢٢هـ - ٢٠٠١م)، معجم مقاييس اللغة، إعتنى به: د. محمد عوض مرعب، الانيسة فاطمه محمد أصلان، الطبعة الأولى، دار إحياء التراث العربي، بيروت - لبنان.

٤٧. للعلامة الامام أبي الحسين احمد بن فارس بن زكريا الرازي اللغوي (١٤١٤هـ - ١٩٩٣م)، الصاحبى، حقيقه: د. عمر فاروق الطباع، الطبعة الاولى، مكتبة المعارف، بيروت - لبنان.

٤٨. احمد مصطفى المراغي (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م)، علوم البلاغة (البيان و المعانى و البديع)، الطبعة الرابعة، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.

٤٩. أحمد مطلوب، د. كامل حسن البصير، البلاغة والتطبيق، الطبعة الأولى، مطابع بيروت الحديثة، بيروت - لبنان، بدون سنة الطبع.
٥٠. أحمد مطلوب (١٣٩٥هـ - ١٩٧٥م)، فنون بلاغية (البيان - البديع)، الطبعة الأولى، دار البحوث العلمية، الكويت.
٥١. أحمد مطلوب (١٤٠٠هـ - ١٩٨٠م)، البلاغة العربية (المعاني و البيان و البديع)، الطبعة الأولى، الطبع والنشر محفوظة لدى وزارة التعليم العالي والبحث العلمي، بغداد.
٥٢. أحمد مطلوب (١٤٠٦هـ - ١٩٨٦م)، معجم المصطلحات البلاغية و تطورها، الجزء الثاني، مطبعة المجمع العلمي العراقي، بغداد.
٥٣. أحمد مطلوب (١٤٢٣هـ - ٢٠٠٢م)، في المصطلح النقدي، مطبعة المجمع العلمي، بغداد.
٥٤. السيد أحمد الهاشمي (١٤٣٤هـ - ٢٠١٣م)، جواهر البلاغة، الطبعة الرابعة، دار المعرفة، بيروت - لبنان.
٥٥. أحمد هنداوى هلال (١٤٢٢هـ - ٢٠٠١م)، استدراقات (السعد على الخطيب في المطول)، الطبعة الأولى، مكتبة وهبة، قاهره.
٥٦. أحمد هنداوى هلال (١٤٢٤هـ - ٢٠٠٣م)، الكناية في لسان العرب لابن منظور، الطبعة الأولى، مكتبة وهبة، قاهرة.
٥٧. أمين ابو ليل (١٤٢٧هـ - ٢٠٠٦م)، علوم البلاغة (المعاني و البيان و البديع)، الطبعة الأولى، دار البركة للنشر و التوزيع، عمان - اردن.
٥٨. إنعام فوال عكاوى (١٤٣٥هـ - ٢٠١٤م)، المعجم المفصل في علوم البلاغة (البديع و البيان و المعاني)، مراجعة: أحمد شمس الدين، الطبعة الرابعة (طبعة جديدة منقحة)، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.
٥٩. الإمام أبي عبدالله بدرالدين بن مالك الدمشقي (١٤٢٢هـ - ٢٠٠١م)، المصباح في المعاني و البيان و البديع، حقق الكتاب و قدم: د. عبدالحميد هنداوى، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.

٦٠. بدوى طبانة (١٤٠١هـ - ١٩٨١م)، علم البيان، دار الثقافة، بيروت - لبنان.
٦١. بسيونى عبدالفتاح فيود (١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م)، علم البيان، الطبعة الثانية، مؤسسة المختار للنشر والتوزيع، قاهرة- مصر.
٦٢. المعلم بطرس البستاني (١٩٨٧)، محيط المحيط (قاموس مطول للغة العربية)، مكتبه لبنان، بيروت.
٦٣. المعلم بطرس البستاني (٢٠٠٩)، محيط المحيط (قاموس عصري مطول للغة العربية)، الجزء الخامس، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.
٦٤. المعلم بطرس البستاني (٢٠٠٩)، محيط المحيط (قاموس عصري مطول للغة العربية)، الجزء السادس، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.
٦٥. المعلم بطرس البستاني (٢٠٠٩)، محيط المحيط (قاموس عصري مطول للغة العربية)، الجزء السابع، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.
٦٦. المعلم بطرس البستاني (٢٠٠٩)، محيط المحيط (قاموس عصري مطول للغة العربية)، الجزء الثامن، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.
٦٧. بلقاسم ساعى (٢٠١٤)، محاضرات في فن البيان و البديع، الطبعة الأولى، دار الكتاب الحديث، قاهره.
٦٨. السيد الشريف الجرجاني أبى الحسن على بن محمد بن على (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م)، الحاشية على المطول (شرح تلخيص مفتاح العلوم في علوم البلاغة)، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.
٦٩. جمال إبراهيم قاسم (١٤٣٣هـ - ٢٠١٢م)، البلاغة الميسرة، الطبعة الأولى، دار ابن الجوزى، مصر - القاهرة.
٧٠. للإمام العالمة أبى الفضل جمال الدين محمد بن مكرم ابن منظور (١٤١٣هـ - ١٩٩٣م)، لسان السان، تهذيب لسان العرب، الجزء الاول، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.

٧١. الإمام العلامة أبي الفضل جمال الدين محمد بن مكرم ابن منظور الافريقي المصرى، لسان العرب، المجلد الرابع، دار صادر، بيروت، بدون سنة الطبع.
٧٢. الإمام العلامة أبي الفضل جمال الدين محمد بن مكرم ابن منظور الافريقي المصرى، لسان العرب، المجلد الخامس، دار صادر، بيروت، بدون سنة الطبع.
٧٣. الإمام العلامة أبي الفضل جمال الدين محمد بن مكرم ابن منظور الافريقي المصرى، لسان العرب، المجلد الخامس عشر، دار صادر، بيروت، بدون سنة الطبع.
٧٤. حامد عبدالهادي حسين (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م)، البلاغة والمعنى في النص القرآني، دار الكتب والوثائق العراقية، بغداد.
٧٥. ابي على الحسن بن رشيق القيروانى (١٤٠١هـ - ١٩٨١م)، الازدى، العمدة، الجزء الاول، الطبعة الخامسة، دار الجيل، سوريا.
٧٦. أبي هلال الحسن بن عبدالله بن سهل العسكري (١٤٢٧هـ - ٢٠٠٦م)، كتاب الصناعتين، (الكتابة و الشعر)، تحقيق: على محمد الجاوى، محمد أبو الفضل إبراهيم، الطبعة الأولى، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت.
٧٧. حسنى عبدالجليل يوسف (٢٠٠٧)، علم البيان بين القدماء والمحدثين، الطبعة الأولى، دار الوفاء، الإسكندرية.
٧٨. حفنى محمد شرف (١٩٧٣)، التصوير البيانى، الطبعة الثانية، مكتبة الشباب، القاهرة.
٧٩. حلمى مرزوق، فى فلسفة البلاغة العربية (علم البيان)، دار الوفاء لدنيا الطباعة و النشر، الإسكندرية، بدون سنة طبع.
٨٠. حميد آدم ثويني (٢٠٠٦)، البلاغة العربية المفهوم والتطبيق، دار المناهج للنشر والتوزيع، عمان،.
٨١. خالد إبراهيم يوسف (١٩٩٩)، مداخل كتابة العربية و بلاغتها، الطبعة الاولى، مؤسسه الرحاب الحديثة، بيروت - لبنان.

٨٢. عقيد خالد حمودى العزاوى (١٤٣٣هـ - ٢٠١٢م)، البحث البلاغي عند الاصوليين، الطبعة الاولى، دار العصماء، سورية - دمشق.
٨٣. الخطيب القزوينى (٢٠١٠)، الإيضاح في علوم البلاغة (المعانى و البيان و البديع)، الطبعة الثانية، المحقق: إبراهيم شمس الدين، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.
٨٤. أبى عبدالرحمن الخليل بن أحمد الفراهيدى (١٩٨١)، كتابُ العين، تحقيق: د. مهدي المخزومي، د. إبراهيم السامرائى، الجزء الثالث، دار الرشيد للنشر، بغداد.
٨٥. راجى الأسمر (١٤٢٦هـ - ٢٠٠٥م)، علوم البلاغة (الموسوعة الثقافية العامة)، دار الجيل، بيروت - لبنان.
٨٦. راضى نواصرة (٢٠٠٧)، البلاغة والبيان و فصاحة الكلام عند سيدنا الإمام، مؤسسه حمادة للدراسات الجامعية والنشر والتوزيع، اريد - الاردن.
٨٧. شيخ الإسلام أبو يحيى زكريا الانصاري (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م)، ملخص تلخيص المفتاح في علوم البلاغة، تحقيق: إلياس قبلان التركي، الطبعة الأولى، دار صادر، بيروت - لبنان.
٨٨. زين كامل الخويسكى، أحمد محمود المصرى (٢٠٠٦)، رؤى في البلاغة العربية (دراسة تطبيقية لمباحث علم البيان)، الطبعة الاولى، دار الوفاء، الاسكندرية.
٨٩. زين كامل الخويسكى، احمد محمد المصرى (٢٠٠٦)، فنون بلاغية، الطبعة الاولى، دار الوفاء لدينا للطباعة و النشر، الاسكندرية.
٩٠. سعدالدين التفتازانى، شرح المختصر، منشورات دار الحكمة، قم - ايران، دون سنة الطبع.
٩١. سعدالدين مسعود بن عمر التفتازانى (١٣٨٧ش.ق)، المطول شرح تلخيص المفتاح، وعلق عليه: أحمد عزو عناية، الطبعة الاولى، دار الكوخ للطباعة والنشر.
٩٢. شرف الدين الحسين بن محمد بن عبدالله الطيبي (١٤٠٦هـ - ١٩٨٦م)، التبيان في البيان، تحقيق: د. توفيق الفيلى، عبداللطيف لطف الله، الطبعة الأولى، ذات السلاسل للطباعة والنشر، الكويت.

٩٣. الامام الفاضل جامع اشتات الفضائل شهاب الدين ابى الثناء محمود بن سليمان الحلبي الحنفي (١٢٩٨هـ)، حسن التوسل، الطبعة الوهيبية، مصر.
٩٤. فى ادب الكاتب والشاعر لضياءالدين بن الأثير (دون سنة الطبع)، المثل السائر، قدمه و علق عليه: د. احمد الحوفى، د. بدوى طبانه، القسم الاول، دار نهضة مصر للطبع و النشر، الفجالة - القاهرة.
٩٥. فى أدب الكاتب والشاعير لضياء الدين الأثير (١٩٧٣)، المثل السائر، قدمه وعلق عليه: (د. أحمد الحوفى و د. بدوى طبانه)، القسم الثانى، الطبعة الثانى، الطبع والنشر دار نهضة مصر، الفجالة - قاهره.
٩٦. طالب محمد الزوبعي، ناصر حلاوى (١٩٩٦)، البلاغة العربية (البيان و البديع)، الطبعة الاولى، دار النهضة العربية، بيروت.
٩٧. عاطف فضل محمد (١٤٣٢هـ - ٢٠١١م)، البلاغة العربية، الطبعة الأولى، دار المسيرة للنشر و التوزيع، عمان.
٩٨. عبدالحق الكتانى (٢٠١٢ - ٢٠١٣)، المغنى (معجم اللغة العربية)، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.
٩٩. عبدالرحمن حسن حبنكه الميداني (١٤٣١هـ - ٢٠١٠م)، البلاغة العربية (أسسها و علومها و فنونها)، الجزء الثانى، الطبعة الثالثة، دار القلم، دمشق.
١٠٠. الشيخ الامام عبدالرؤوف بن المناوى (١٤١٠هـ - ١٩٩٠م)، التوقيف على مهمات التعاريف، تحقيق: د. عبدالحميد صالح حمدان، الطبعة الاولى، عالم الكتب، القاهرة.
١٠١. عبدالعزيز عتيق، علم البيان، دار النهضة العربية، بيروت - لبنان، بدون سنة الطبع.
١٠٢. الشيخ الإمام أبى بكر عبدالقاهر عبدالرحمن بن محمد الجرجانى النحوى (١٤١٣هـ - ١٩٩٢م)، دلائل الأعجاز، علق عليه: محمود محمد شاكر، الطبعة الثالثة، مطبعة المدنى، مصر.
١٠٣. الشيخ الإمام أبى بكر عبدالقاهر بن محمد الجرجانى النحوى، أسرار البلاغة، قراءة وعلق عليه: محمود محمد شاكر، مطبعة المدنى، القاهرة، بدون سنة الطبع.

١٠٤. أبى الفتح عثمان بن جني، الخصائص، تحقيق: محمد على النجار، الجزء الثاني، الطبعة الرابعة، دار الشؤون الثقافية العامة، العراق - بغداد - اعظمية، دون سنة الطبع.
١٠٥. على الجارم، مصطفى أمين، البلاغة الواضحة (البيان، والمعاني، والبديع)، المكتبة العلمية، بيروت - لبنان، دون سنة الطبع.
١٠٦. على جارم، مصطفى أمين (١٤٣٥هـ - ٢٠١٤م)، البلاغة الواضحة في البيان و المعاني و البديع، دليل البلاغة الواضحة، حققه و علق: قاسم محمد النوري، الطبعة الاولى، مكتبة دار الفجر، دمشق - بيروت.
١٠٧. أبى حسن على بن عيسى الرماني (١٩٧٦)، النكت في اعجاز القرآن (ثلاث رسائل قي إعجاز القرآن)، حققها و علق عليها: (محمد خلف الله احمد، د. محمد زغلول سلام)، دار المعارف، مصر.
١٠٨. عمر عبدالهادي عتيق (٢٠١٢م)، علم البلاغة بين الأصالة والمعاصرة، الطبعة الاولى، دار أسامة للنشر والتوزيع، الاردن - عمان.
١٠٩. عمر بن علوى بن ابى بكر الكاف (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م)، البلاغة (المعاني - البيان - البديع)، الطبعة الثالثة، دار المنهاج، المملكة العربية السعودية - جدة.
١١٠. بن عيسى باطاهر (٢٠٠٨)، البلاغة العربية مقدمات و تطبيقات، الطبعة الأولى، دار الكتاب المتحدة، ليبيا.
١١١. فضل حسن عباس، أساليب البيان، الجزء الثاني، دار ابن الاثير للطباعة و النشر في جامعه الموصل، دون سنة الطبع.
١١٢. فضل حسن عباس (١٤٠٧هـ - ١٩٨٧م)، البلاغة فنونها و أفنانها (علم البيان و البديع)، الطبعة الأولى، دار الفرقان للنشر والتوزيع، عمان - أردن.
١١٣. أبى عبدالله فيصل بن عبره قائد الحاشرى (٢٠٠٦)، تسهيل البلاغة، دار الايمان للطبع والنشر و التوزيع، الاسكندرية.

١١٤. محمد أحمد أبوبكر أبو عامود (١٤٢٠هـ - ٢٠٠٩م)، البلاغة الأسلوبية، الطبعة الأولى، مكتبة الادب، القاهرة..

١١٥. محمد احمد قاسم، محى الدين ديب (٢٠١٠)، علوم البلاغة (البدیع و البيان و المعانى)، الطبعة الأولى، المؤسسة الحديثة للكتاب، طرابلس - لبنان.

١١٦. محمد أمين الضناوي (١٤٢١هـ - ٢٠٠٠م)، معين الطالب في علوم البلاغة (علم المعانى - علم البدیع - علم البيان)، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.

١١٧. محمد التونجى (١٤٢٤هـ - ٢٠٠٣م)، معجم علوم العربية، الطبعة الأولى، دار الجيل للنشر و للطباعة والتوزيع، بيروت - لبنان.

١١٨. محمد جلال الذهبى، سمات البلاغة عند الشيخ عبدالقاهر، الطبعة الثانية، مطبعة الأمانة، ٣ شارع جزيرة بدران - شبرا مصر، بدون سنة الطبع.

١١٩. محمد حسين على الصغير (١٩٨١)، الصورة الفنية في المثل القرآنى، دار الرشيد للنشر، العراق.

١٢٠. محمد حسين على الصغير (١٩٨٦)، اصول البيان العربي (رؤية بلاغية معاصره)، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد - العراق.

١٢١. محمد دياب، حنفى ناصف، سلطان محمد، مصطفى طوم (١٤٢٦هـ - ٢٠٠٥م)، شرح دروس البلاغة، شرح: محمد صالح العثيمين، الطبعة الأولى، مكتبة المحمدي، مصر.

١٢٢. محمد ربيع (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م)، علوم البلاغة العربية، الطبعة الأولى، دار الفكر، عمان - الاردن.

١٢٣. القاضى ابي عبدالله محمد بن سلامة القضاعي (١٤٠٥هـ - ١٩٨٥م)، مسند الشهاب، حققه و خرج أحاديثه: حمدى عبدالمجيد السلفي، المجلد الأول، الطبعة الأولى، مؤسسة الرسالة للطباعة والنشر والتوزيع، بيروت.

١٢٤. محمد سليمان عبدالله الاشقر (١٤٢٦هـ - ٢٠٠٦م)، معجم علوم اللغة العربية، الطبعة الأولى، دار النفائس للنشر والتوزيع، الاذن.

١٢٥. محمد طاهر اللادقي (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م)، المبسط في علوم البلاغة (المعاني و البيان و البديع)، مراجعة: إبراهيم محمد طاهر اللادقي، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت.
١٢٦. محمد على التهانوي (١٩٩٦)، موسوعة كشف اصطلاحات الفنون والعلوم، تحقيق: د. على دحروج، الجزء الاول، الطبعة الاولى، مكتبة لبنان ناشرون، بيروت - لبنان.
١٢٧. أبي بكر محمد بن علي المعروف بابن حجة الحموي (١٤٣٠هـ - ٢٠٠٩م)، خزانة الادب و غاية الارب، قدم له: د. صلاح الدين الهواري، الجزء الأول، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت.
١٢٨. أبي بكر محمد بن علي المعروف بابن حجة الحموي (١٤٣٠هـ - ٢٠٠٩م)، خزانة الأدب و غاية الارب، قدم له: د. صلاح الدين الهواري، الجزء الثاني، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت.
١٢٩. ركن الدين محمد بن علي بن محمد الجرجاني (١٤٢٣هـ - ٢٠٠٢م)، الإشارات و التنبهات في علم البلاغة، علق عليه: إبراهيم شمس الدين، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.
١٣٠. محمد علي سلطاني (١٤٢٧هـ - ٢٠٠٨م)، المختار من علوم البلاغة و العروض، الطبعة الاولى، سوريا - دمشق.
١٣١. محمد مصطفى أبو شوارب، أحمد محمود المصري (٢٠٠٦)، قطوف بلاغية، الطبعة الأولى، دار الوفاء، الإسكندرية.
١٣٢. محمد هيثم غرة (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م)، البلاغة من منابعها، القسم الثاني، البيان و البديع، دار الرؤية، دمشق - سوريا.
١٣٣. الإمام جارالله فخر خوارزم محمود بن عمر الزمخشري (١٤٣٤هـ - ٢٠١٣م)، أساس البلاغة، قدم له وعلق حواشيه: د. محمد احمد قاسم، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت.
١٣٤. مسعد الهواري، قاموس قواعد البلاغة و أصول النقد والتذوق، مكتبة الايمان، دون سنة الطبع.
١٣٥. مصطفى الحلوة (١٩٩٣)، محاضرات في البلاغة العربية، الطبعة الاولى، حقوق الطبع محفوظة، عمان.

١٣٦. مهدي صالح السامرائي (١٤٣٤هـ - ٢٠١٣م)، المجاز في البلاغة العربية، الطبعة الأولى، دار ابن كثير، بيروت - لبنان.

١٣٧. الموسوعة الفلسفية العربية (١٩٨٦)، رئيس التحرير د. معن زياده، المجلد الاول (الاصطلاحات و المفاهيم)، الطبعة الأولى، معهد الإنماء العربي.

١٣٨. وداد نوفل (٢٠١٤)، علم البيان، مؤسسه حورس الدولية، الاسكندرية.

١٣٩. وليد إبراهيم قصاب (١٤٣٥هـ - ٢٠١٤م)، البلاغة العربية (علم البيان)، الطبعة الثانية، دار الفكر، دمشق - سورية.

١٤٠. السيد الامام الكرام يحيى بن حمزة بن علي بن ابراهيم العلوي اليمنى (١٣٣٢هـ - ١٩١٤م)، الطراز لأسرار البلاغة و علوم حقائق الأعجاز، الجزء الاول، الطبع بمطبعة المقتطف، مصر.

١٤١. يوسف ابو العدوس (١٤٣٠هـ - ٢٠١٠م)، مدخل الى البلاغة العربية (علم المعانى - علم البيان - علم البديع)، الطبعة الثانية، دار الميسرة للنشر والتوزيع و الطباعة، عمان - الاردن.

١٤٢. أبى يعقوب يوسف بن محمد بن على السكاكى (١٤٣٥هـ - ٢٠١٤م)، مفتاح العلوم، حققة و قدم: د. عبد الحميد هنداوى، الطبعة الثالثة، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.

سنيهم: به زمانى فارسى

١٤٣. بهرور ثروتيان (١٣٧٨)، بيان در شعر فارسى، چاپى دوم، تهران.

١٤٤. استاذ علامه جلال الدين همايى (١٣٧٠)، فنون بلاغت و صناعات ادبى، چاپ هفتم، مؤسسه نشر هما، تهران، تابستان.

١٤٥. سيروس شمييسا (١٣٩٠)، بيان، ويراست چهارم، نشر ميترا، تهران.

١٤٦. محمد حسين محمدى (١٣٩٠)، بلاغت (معانى، بيان، بديع)، چاپى دوم، انتشارات زوار، تهران.

چوارهم: به زمانى ئىنگلىزى

أ. كتيب:

147. Abrams, M.H 1999. Agossary of literary Terms, 7th edn. 1999. United king dom and The united states of America: cornell university public cation.

148. Baldick (2001), Chris, The Concise Oxford Dictionary of Literary Terms, Oxford: Oxford University Press.

149. LONGMAN (1998), Dictionary of English Language and Gulture, secondeditiong England.

ب. ئهنته رنيت:

150. On line Dictionary, love tak now corporation, 1999/10/17, www.your dictionary. Com.

پينجهم: به زمانى توركى

151. Komisyon (2010), 9.SINIF TÜRK EDEBIYATI, TEK YildizYayinlari, Arrinti BASIMEVI, ANKARA.

152. ÖmerYildz, Mustafa Ekinci, Hamdikoçak, Mehmet ONAY, Şaban TUGLA, Erdal DANACI (2001), EDEBİMETİNLERİ, MILLİEğitimBasimevi, istanbu.

((Abstract))

(The Art of Clarity in Bekhood's Poems) is the title of this scientific research, which is submitted in partial fulfilment of the requirements for the degree of Master's in Kurdish literature.

In this thesis there is an access to introduce some significant nouns and terms, which occurred in the title, such as: the nouns and terms of Art, Bekhood and Clarity. Sufficient, precise and straightforward information each of these noun and term has been provided.

After that the research came on to its main parts and for this purpose the work is divided into five main parts: the first part is specialised to Simile art. The second part is dedicated to Allegory art. The third part is devoted to Metaphor art. The fourth part is specific to Metonymy art. The last part, which comes after all the other parts, is dedicated to aesthetics of rhetoric arts. It seems that through the Clarityarts many aesthetic forms are made and the speaker offers his/her means to the listener. The Clarityarts consist of: explanatory, brevity, economising in speech and talking in pictures.

As a result, the research after providing enough instances from the verses of Bekhood poems, concludes with several important results, which have been summarised in the following six points:

1. Clarity is a prominent, condensed, rich and poly-art science in the science of rhetoric, through which a single meaning can be offered via different literary ways and means. According to the scientists' believe, Clarity is briefed on four arts:

2. Simile: is one of the old and important arts of literary expressing, Bekhood had a good ability in using simile and used the largest types of simile, which together become (33) types and means of simile.
3. Allegory: is a wide art of this poet's poems, making allegory is the production of open-minded and capable people. Bekhood benefitted from more than (13) types of allegory.
4. Metaphor: in old and modern times is considered as a high, effective poetic art, Bekhood used strong and interesting metaphor images in different ways. All the different types and ways of using metaphor reaches (16) ways and categories.
5. The last art of Clarity is Metonymy: metonymy is allegory at sentence level, Bekhood cared a lot about metonymy and we have noted (7) different categories and ways from his poems.
6. Analysing and interpreting Bekhood's poems through clarity art, will make understanding them easier and give more poetry pleasure.

زانكۆی سه‌لاحه‌دین - هه‌ولێر
Salahaddin University-Erbil

The Art of Clarity in Bekhood's Poems

A Thesis

Submitted to the Council of the College of language Salahaddin
University-Erbil in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree
of Master in Kurdish literature

By

Dunya Shahab Ali

B.A. Kurdish literature and Language -2010

Supervised By

Asst. Prof. Dr. Idrees Abdullah Mustafa

Erbil, KURDISTAN

October 2015